மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நமது விதிகளில் ஹவுஸ் கமிட்டிக்குத்தான் துணைத் தலைவர் எக்ஸ்-அபிஷியோ சேர்மன். ஆயினும் துணைத் தலைவர் தேர்தலை விரைவில் நடத்த வழி முறைகளைச் செய்யலாம்.

அடுத்து 1974-75 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மானியக் கோரிக்கைகள்.

6. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு —தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன்

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,98,04,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

THIRU N. DENNIS: Sir, to discuss about the denial of benefits to a Scheduled Tribe or Caste as soon as he becomes a Christian, I move—

"That the allotment of Rs. 8,98,04,100 under Demand No. 30—Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., be reduced by Rs. 100."

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss the need to provide houses to the Scheduled Caste people, I move—

"That the allotment of Rs. 8,98,04,100 under Demand No. 30—Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., be reduced by Rs. 100."

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், நகராட்சியிலும் ஆண்டொன்றுக்கு குறைந்தது 200 வீடுகளேனும் அரிசனங்களுக்காக அரசு கட்டித் தருவதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 8,98,04,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 21]

திரு. கு. அ. பொம்மன்: தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் இன்னும் அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்காததைப் பற்றி விவாதிக்க--

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 8,98,04,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: தலைவர் அவர்களே, அரிசன மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக வழங்கும் உதவித் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க--

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 8,98,04,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, அரிசன வகுப்பு மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவி வழங்குவது குறித்தும், வருமான வரம்பை நீக்குதல் குறித்தும் விவாதிக்க---

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 8,98,04,100 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சு. ம. துரைராஜ்: தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு செய்த தியாகத்தின் நினைவாக அவரது திரு உருவப் படத்தை சட்ட மன்றத்திலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் வைக்கவும், அவரைப்பற்றிப் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களில் வெளியிட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் எடுத்துக் கூற—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 8,98,04,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 21–மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,76,48,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, ஏழை மீனவர்களுக்கு மீன்பிடி உபகரணங்கள் இலவசமாக வழங்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,76,48,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, மீனவர் பயிற்சி முடித்த மாணவர்களுக்கு விசைப்படகோ அல்லது, வேறு வேலை வாய்ப்புகளோ அளிக்கப்பெறாமல் இருந்தல்பற்றி எடுத்துக் கூற—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,76,48,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, to discuss about the difficulties of the mechanised boat owners, I move—

"That the allotment of Rs. 1,76,48,800 under Demand No. 21—Fisheries be reduced by Rs. 100."

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to discuss about the need to improve Colachel into a fishing port and to stop the shifting of the Fisheries Training Centre from Colachel to Kanyakumari, I move—

"That the allotment of Rs. 1,76,48,800 under Demand No. 21—Fisheries be reduced by Rs. 100."

1974 மார்ச் 21]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, எண்ணூரில் உள்ள இரால் பதனிடும் தொழிற்சாலை நல்ல முறையில் நடக்க ஆவன செய்யவேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண்—21 மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,76,48,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்துள்ள இரண்டு மானியங்களின் மீதானப் பேரவை விவர அறிக்கைகளை@ சட்டப் பேரவை குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக ஒரு சில முக்கியமான புதிய திட்டங்கள் குறித்து—இந்த இரண்டு துறைகளிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருப்பதை நான் சிறிது அளவு எனது முன்னுரையில் எடுத்துக் கூற விரும்பு கிறேன்.

பொதுவாக தமிழ்நாடு ஜனத்தொகை 4,11,99,168 என்றால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 76,46,250 ஆகும். இந்தக் கணக்குக் கூட குறைவாகத்தான் இருக்க முடியும். காரணம், கணக்கு எடுப்பவர்கள் அரிசனக் காலனிக்குள் நுழைந்து ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று கணக்கு எடுக்கவில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எத்தனை தலைக்கட்டு இருக்கிறது என்ற முறையில் எடுக்கப்பட்ட கணக்காகும். இது குறைவான கணக்குதான் என்பது என் மதிப்பீடு. ஆனால், இன்றையதினம் இந்த 76,46,250 பேர்கள் 24,453 கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல பல வசதிகளையும், வாழ்வையும் தரவேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்து, அவர்களது பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு,

@496-555-ம் பக்கங்களில் இணைபபுகள் IV, V ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 மார்ச் 21

கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு பலவிதமான திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருகிறது. மின் விசையை எடுத்துக்கொண்டால் ஏறத்தாழ 23 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஓராயிரம் கிராமங்களே மிஞ்சி இருக்கின்றன.

அதேபோல் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 21,268 கிராமங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டி, மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டிகள் கட்டி, ஓரளவு குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறோம். மேலும், 3,315 கிராமங்களுக்குத்தான் குடிதண்ணீர் தர வேண்டியிருக்கிறது. கல்வியில், பொதுவாகவே, இந்த 4½ கோடி மக்களில், 74,33,777 குழந்தைகள்தான் பள்ளியில் படிக்கின்ற பருவத்தை உடையவர்கள். சதவிகித அடிப்படையில் பார்த்தால், 18 சதவிகிதம் குழந்தைகள்தான் பொதுவான கல்வி பெறுகிறார்கள், எல்லா வகுப்புகளுக்கும் சேர்த்து. இதிலே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகள் பள்ளி வகுப்பு வரையில் படிப்பவர்கள் 12,30,113—அதாவது ஏறத்தாழ 16 சதவிகிதம் குழந்தைகள் பள்ளி வகுப்புகளிலே படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே, ஆண்டுதோறும் அதிகப்படியான தொகையை கல்விக்காக ஒதுக்குகின்ற காரணத்தால், இந்த அளவுக்குக் குழந்தைகள் கல்வி பெறுகிறார்கள். நான் கூறுவது, கல்லூரிப் படிப்பை விட்டுவிட்டு, பள்ளிப் படிப்புக்கு மாத்திரம் 16 சதவிகிதத்தை நாம் பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம்.

பொதுவாகவே, இந்தியாவிலே இருக்கிற மற்ற மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு தாழ்த்தப்பட்ட நலத்துறையில் சிறப்பான பணியாற்றி வருகிறது என்பதை அனைவருமே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். **Commissioner for Scheduled Castes and Tribes** அந்தக் கமிஷனர்கூட—எல்லா மாநிலங்களையும்விட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தமிழகத்தில் சிறந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்று அவர் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

வீட்டுமனையைப் பொறுத்தவரையிலே, நிறையப் பணத்தை நாம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். மற்ற 7, 8 மாநிலங்களைச் சேர்த்து ரூ. 38 இலட்சம் வீட்டு மனைக்காக செலவிடப்படுகிற நேரத்தில், நமது மாநிலத்திலே மாத்திரம் ரூ. 31 இலட்சம் செலவழித்து, வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மின் வசதியைப் பூர்த்தியாக்கி இருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த இரண்டு திட்டங்களை

அவர்களே பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வகையிலே, இன்றைக்கு அந்த இலாகா, அந்தச் சமூக மக்களுக்குச் சேவை செய்வதிலே, தீவிர நடைபோட்டு வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு இருக்கிற புதிய திட்டங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மனதிலே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றுதான் இவைகளை நான் கூறுகிறேன். வழக்கமாக ஒதுக்குகின்ற தொகையை விட, இந்த ஆண்டு ரூ. 2 கோடி அதிகமாகச் செலவாகி யிருக்கிறது. வீட்டு வசதிக் கழகத்திற்காக ரூ. 1 கோடியும் அதன்னியில் ரூ. 13.10 இலட்சம் கடன் வகைகளிலே அளிக்கப் படுகிறது. வட்டியில்லாத கடன் தருவதற்காக ரூ. 10 இலட்சமும் மாணவர்களுக்குக் கடன் வசதி அளிக்கும் அளவிலே, ரூ. 3 இலட்சமும், ஆக, ரூ. 13 இலட்சம் இந்த ரூ. 8 கோடியே 98 இலட்சம் நீங்கலாகத் தரப்படுகிறது. ஆக, மொத்தம் ரூ. 10 கோடியே 16 இலட்சம் இந்தத் துறைக்காக இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கல்வியிலே மாணவிகள் குறைந்த அக்கறை காட்டுகிறார்கள். பெற்றோர்களும் பெண்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதிலே அக்கறை காட்டுவதில்லை. எனவே, மாணவிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக இன்றைக்கு அதிகமான மாணவர்கள் படிப்பார் களானால், அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் 1974-75-ம் ஆண்டு 50 சதவிகிதத்திற்கு அந்தப் பெண் குழந்தை களுக்குத் தருகின்ற உதவித் தொகையை அதிகமாக்க வேண்டு மென்று இந்த அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

அதேபோன்று, சட்டப் படிப்பு படித்துவிட்டு, வக்கீல்களாகத் தொழில் நடத்த விரும்புகின்றவர்களுக்கு எத்தனையோ சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை ஒவ்வொரு முறையும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதை மனதிலே வைத்து சட்டத் தொழிலில் தங்களைப் பதிவு செய்துகொள்ளுவதற்கான கட்டணம், அறை வாடகை, முதலியவற்றிற்காக ஒவ்வொரு பட்டதாரிக்கும் ரூ. 750 கடனாகவும், புத்தகங்கள் வாங்குவது, மேசை நாற்காலி வாங்குவது முதலியவற்றிற்காக ஒவ்வொரு பட்டதாரிக்கும் ரூ. 500 உதவித் தொகையாகவும் இந்த ஆண்டு கொடுக்க அரசு முடிவெடுத்திருக் கிறது.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 மார்ச் 21

கல்லூரி மாணவர்கள் தோல்வி அடையக் கூடாது என்ற நிலையில், அவர்களை ஊக்குவிக்க, ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கி ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

விவசாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கூலிகளாக இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் சிறந்த விவசாயிகளாக, நுட்பம் தெரிந்த விவசாயிகளாக இருக்கவில்லை என்பதை அறிந்து நீலகிரியிலே தாழ்த்தப்பட்ட 'டிரைப்ஸ்'-ஐச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கோலிக்கரையில் ரூ. 2.69 இலட்சம் செலவில் காப்பித் தோட்டத்திலே பயிற்சி செய்ய ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம்.

கோயில்பட்டியில் புன்செய் நிலப் பண்ணையை வைத்து, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விவசாய நோக்கங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து, அவர்களை நல்ல விவசாயிகளாக்க ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கிறோம்.

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே அவர்கள் கடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது. துறையின் மூலமாக, ரூ. 10 இலட்சம் வட்டியில்லாக் கடன் கொடுப்பது நீங்கலாக, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியிலேயிருந்து இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கடன் பெற, அணுகும் முறையும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை—வங்கிகளும் கடன் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள். எனவே, அரசுத் துறையில் மாவட்டந் தோறும் ஒரு சிறப்புத் துணை தாசில்தாரை நியமித்திருக்கிறோம். அவர்கள் மூலமாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே கடன் உதவி பெற்று, தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டுமென்ற முறையில், இந்தப் புதிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வீட்டு வசதி கழகத்தை இன்றைக்கு உருவாக்கியிருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். 1973-74-ல் ரூ. 1 கோடியும், 1974-75-ல் ரூ. 1 கோடியும் ஆக ரூ. 2 கோடியில் 10,000 வீடுகளைக் கட்டுவது என்ற முனைப்பான திட்டத்தை இந்த ஆண்டு இந்தத் துறையின் மூலமாக அரசு துவங்கியிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை நான் உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

இன்னும் அதைவிடப் புரட்சிகரமான திட்டத்தை இந்த ஆண்டு இந்தத் துறையின் மூலமாகச் செய்துகொள்வது என்று நான் கூறுவது துப்புறவுப் பணியாளர்களின் துயர் தீர்ப்பதாகும். சமுதாயத்தில் மனிதனை மனிதன் இழுக்கின்ற கை ரிக்ஷாக்களை இந்த அரசு ஒழித்துவிட்டிருக்கிறது.

அதேபோல், மனிதன் இடுகின்ற மலத்தை, மனிதன் அள்ளுவது என்ற பயங்கரமான கொடிய, பாவ காரியத்தை யாரும் நீக்க முன்வரவில்லை. அவர்கள் கையினால் அள்ளக் கூடாது என்று கையுறைகள் கொடுத்து, தட்டுகளைக் கொடுத்தோம். காலடிகள் கொடுத்தோம். காலுக்கு கிளவ்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். தள்ளு வண்டிகள் கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் கையிலே அள்ளுகின்ற முறை இருக்கத் தான் செய்கிறது. அடியோடு, அந்த மக்களை இந்த இழிவானப் பணியிலேயிருந்து விடுபடுத்த, எந்தச் சுய மரியாதை உள்ளம் கொண்ட, சீர்திருத்த நோக்கம் கொண்ட, மனிதனுக்கு மனிதன் கேவலமாக நினைக்கக் கூடாது என்பதைக் கருவூலத்திலே, காரியத்திலே கொண்டு, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, இந்த ஆண்டு ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது.

அதன்மூலமாக, இப்பொழுது நகராட்சிகளில் பிளஷ் அவுட் 'கக்கூஸ்' கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டு மென்ற முறையில் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே, இன்றைக்கு உள்ளாட்சிகள், மன்றங்கள், பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகளிலே நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

கடந்த ஆண்டில் இருந்து 1,000 யூனிட்டுகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருத்தணி, வில்லிவாக்கம், பூவிருந்தவல்லி, வாலாஜாபாத் ஆகிய பேரூராட்சி களில் 1,000 நீரடிக் கழிப்பிடங்களை அமைக்கக் கடந்த ஆண்டு அரசு முயற்சி எடுத்தது. ஒரு பேரூராட்சியில் 200, 300 கழிப் பிடங்கள் என்று இருந்தால், பலபேருக்குத் தனது தொழிலைவிட வாய்ப்பிருக்காது என்ற முறையில் 1,500, 2,000 வீடுகளைக் கொண்ட பேரூராட்சிகளில் ஒன்றிரண்டைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்குள்ள சாதாரண கழிப்பிடங்களை, நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்ற ரூ. 5

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 மார்ச் 21

இலட்சத்தை அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அங்குள்ள அத்தனை கழிப்பிடங்களையும் இந்தத் துறையின் மூலமாக கட்டித்தர இந்தத் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரூராட்சிகளிலே கழிப்பிடங்களைக் கட்டித் தருவதின் மூலமாக, இதனாலே வேலை வாய்ப்பு இழக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேறு வேலைகளை, நகராட்சிகளிலே பியூன் வேலையையோ, அல்லது பெருக்குகின்ற வேலையையோ, அல்லது நலத்துறை மூலமாக வேறு பணியையோ கொடுத்து, அந்த இடத்திலே வேலைகளைச் செய்ய விடுவது என்ற ஒரு புதிய திட்டத்தை இந்த அரசு இந்த ஆண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)

இது மேலும் மேலும் தொடர்ந்து அவர்கள் ஏறத்தாழ 25 ஆயிரம் பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள், மாநிலம் பூராவிலும். இருபத்தைந்து ஆயிரம் பேர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக அவர்கள் கக்கூஸ் அள்ளுகின்ற முறையை நீக்கி வேறு வேலை வாய்ப்புகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன என்ன சலுகைகளையெல்லாம் கொடுக்கிறோமோ அந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் வீட்டுமனை வழங்குதல், கடன் கொடுத்தல் போன்ற சலுகைகளையெல்லாம் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசு நம்முடைய துறை முன் வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீனளத் துறையிலே நல்ல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களையும் விரைவான திட்டங்களையும் இந்தத் துறை இந்த ஆண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆய்வுச் சோதனை அடிப்படையில் மீன்பிடிப்பது ஆகிய வேலைகள் மீனளத் துறையின் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால வேலைகளின் ஒரு முக்கிய பிரிவாக அமையும்.

நடுத்தர மற்றும் பெரிய கலங்களைக்கொண்டு ஆய்வு மற்றும் சோதனை மீன்பிடிப்பை மேற்கொள்ள ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 66.67 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடலின் நடுப்பாக மீன்வளத் திட்டம் ஒன்றைத் தமிழ்நாட்டில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டு செயல்பட மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு கேட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

அதைப்போலவே மத்திய அரசு 50 நடுத்தர அளவுள்ள இழுபடகுகளை இறக்குமதிசெய்ய முடிவு செய்துள்ளதால் அதையும் நமக்கு வழங்கவேண்டுமென்று நாம் அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, பெரிய பெரிய டிராலர்கள் கட்டுகின்ற தளத்தையும் தமிழ்நாட்டிலே அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறோம் மெக்ஸிகோ, ஸ்பெயின் போன்ற நாடுகளோடு தொடர்புகொண்டு அவர்களுடைய மாதிரிகளை வைத்துக்கொண்டு பெரிய பெரிய டிராலர்களைக் கட்டுகின்ற தளத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அது வந்தால் மீனளத் துறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்படவும் அன்னியச் செலாவணி அதிகமாக ஈட்டிடவும் வழிவகை பிறக்கும் என்றும் நம்புகிறோம்.

பழவேற்காட்டிலே—உறுப்பினர்கள்கூட கேள்வி நேரத்திலே கேட்டார்கள்—அக்ரிகல்சரைப்போல் மாரிகல்சர் என்பதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து—கடலிலே நாம் இதுவரையில் இறால் மீன்களை அள்ளிக்கொண்டுவருகின்ற நிலைமைதான் இருந்தது, நாம் உற்பத்திசெய்யமுடியாது—மாரிகல்சர் மூலமாக இறாலை, மீனை எல்லாம் நாம் உற்பத்திசெய்யக்கூடிய திட்டத்தைக்கொண்டு வரப் போகிறோம். பழவேற்காட்டிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இடத்திலே சிறிய இறால் மீன்களைப் பிடித்து அதை மீண்டும் கடலிலே விட்டு அவை பெரிதாக வளர்ந்ததற்குப் பிறகு பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்ற திட்டத்தையும் இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக் கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹாஃப் ஏ மிலியன் ஜாப் திட்டத்தின்கீழ் 1,090 படித்தவர்களுக்கும், 5 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட படிக்காதவர் களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு என்ற திட்டத்தின்கீழ் 86.61 லட்சம் ரூபாய் செலவிடலாம் என்ற முறையிலே அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து போட் பில்டிங், புராஸஸிங், சர்வீஸிங் இவற்றைப்பற்றி பயிற்சியளித்து அவர்களுக்கு கூட்டுறவு அமைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மத்திய அரசின்மூலமாக கடன் பெற்றுத்தந்து வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க இந்தத் துறை முன்வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் சட்ட மன்றத்திலே அடிக்கடி முத்துக் குளிப்பதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உறுப் பினர்களும் பல முறைகள் அதைப்பற்றியெல்லாம் என்னைக்

கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதிலே வெற்றிகாணமுடியவில்லை. 1964-ஆம் ஆண்டுமுதலே முத்துக்குளிப்பு நின்று விட்டது. நாம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். நீங்கள் கேட்கும்பொழுது நானும் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். அவை வளர்ந்துவரும் பொழுது டிராலர்கள்மூலம் அழிந்துவிடுகின்றன. பல காரணங் களால் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன, வளர்ச்சியும் இல்லை. ஆனால் இந்தத் துறை முத்து உற்பத்தியிலே அக்கறைகாட்டி வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் பலமுறைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஜப்பான் நாட்டிற்கு நம்முடைய அதிகாரிகளை அனுப்பி அங்கே இருக்கின்ற முறைகளைப்பார்த்து இங்கே தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத் திலே வேப்பலோடை என்ற இடத்திலே அதைச் செயல்முறைப் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறோம். ஆளி களைப் பிடித்து முத்து உற்பத்தியாவதற்கான பொருளை அதற்குள் வைத்துவிடுவது, பிறகு கடலிலே விடுவது, சிறிது காலம் கழித்து அதை எடுத்துப் பார்த்தால் உள்ளே முத்து இருக்கும். ஜப்பான் நாட்டிலே கொக்கி மிக்கிமேட்டோ என்ற காய்கறி விற் பனையாளர் ஏதோ ஒரு பொருட்காட்சியிலே முத்தைப் பார்த்தா ராம், முத்து உற்பத்தியாவதைப் பார்க்க விரும்பினாராம். அவர் காய்கறிக் கடையை விட்டுவிட்டு ஆளியைப்பிடித்து அதனுடைய வயிற்றிலே சிறு மணலை வைத்துவிட்டு விட்டபிறகு அதனுடைய வயிற்றுக்குள்ளே கசிவு நீர் ஏற்பட்டு அதைச் சுற்றிச் சுற்றிவந்து முத்து உண்டாயிற்று. இயற்கையாக எப்படியென்றால் ஆளி மண்ணை விழுங்கிவிடும், அதற்குப் பிறகு வயிற்றிலே உள்ள கசிவு நீர் மூலம் அது வளர்ந்து முத்தாகும்.

ஆனால் மிக்கிமேட்டோ என்ற அந்த ஜப்பான் நாட்டுக்காரர் செயற்கையாக முத்து செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே அதைப் பிடித்து வயிற்றிலே மண்ணைப் போட்டுப் பார்த்தார், முதலிலே வெற்றி பெறவில்லை, பல முறைகள் தோல்வியடைந்தார். கடைசி யாக மூன்றாண்டுக் காலம் கழித்து அவர் இதிலே வெற்றிபெற்றார், அவருடைய மனைவி குக்கூம் என்பவர், அகோபே என்ற இடத்திலே இப்படி முத்தை உற்பத்தி செய்து வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது அவர்களுக்கு.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

நாம் நம்முடைய இலாகாவைச் சேர்ந்த அழகர்சாமி என்பவரை ஜப்பானுக்கு அனுப்பிவைத்தோம். 1933-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாமும் இந்த முறையைக் கையாண்டு பார்த்து வெற்றிபெற முடிய வில்லை. அழகர்சாமி என்பவர் சென்ட்ரல் மாரைன் பிஷரீஸ் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட்டிலே இருந்தார், அவர் இதிலே ஈடுபட்டு வெற்றியும் கண்டிருக்கிருர் என்ற நல்ல செய்தியைக் கூற விரும்பு கிறேன்.

ஜப்பான் நாட்டிலே 2, 3 ஆண்டு காலமாகிறது. ஆனால் நம் முடைய கடலில் தண்ணீருடைய தட்பவெப்ப நிலைமைக்கு ஏற்ப 6 மாத காலத்திலே 88% வெற்றி நமக்குக் கிடைத்திருககிறது. 150 ஆளியைப் பிடித்து அதற்குள்ளே மண் போடுவதற்குப் பதிலாக பிளாஸ்டிக் பொருளைப் போட்டார்கள், 150 ஆளிகளில் 140 என்ற அளவிற்கு 88% என்ற அளவிற்கு நமக்கு வெற்றி தந்திருக்கிறது. அந்த வெற்றியின் அறுவடையை நான் உங்களுக்குக் காட்ட விரும்புகிறேன். வேப்பலோடையிலே செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளின் பயனுக ஏற்பட்ட வெற்றியை உங்களுக்குக் காட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், இதுதான், அவையினருக்கு காட்டப்பட்டது) அந்த வெற்றியின் மூலம் கிடைத்த பயன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சங்கு குளிப்பதற்காக அவர்கள் கடலுக்குச் செல்லவேண்டும், ஆனல் இப்பொழுது ஆளிகளைப் பிடித்து அவற்றிலே ஒரு பொருளை வைத்து கடலிலே அந்த நீரிலே தொங்கவிட்டுவிட்டால் முத்து வளர்கிறது என்ற திட்டத்தை இந்தத் துறை கண்டு பிடித்து இருக்கிறது, மத்திய அரசுக்கு அதைப்பற்றித் தெரிவித் திருக்கிறோம், மேலும் இதற்காக உதவிகளைச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டமும் அடுத்த ஆண்டு வர இருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நான் எடுத்துச் சொல்லி நான் பொறுப்பேற்று இருக்கின்ற இந்த இரண்டு துறைகளிலும் நான் என்னல் முடிந்த அளவில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்து, உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்காளின்மேல் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுமாறு கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, மூத்துக்குளிப்பதில் நம்முடைய அரசு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் அடையாளமாக நம்முடைய உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் ஒவ்வொரு முத்தை அன்பளிப்பாக அளிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கொடுக்கலாம், ஆனால் அன்பளிப்பாக அல்ல, அதுகூட இந்த ஆண்டு அல்ல.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை. விவாதத்தில் சொல்லும்பொழுது கருத்தைச் சொல்லலாம்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்காக பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லி கருத்தைச் சொல்ல முடியாது.

* **திரு. குழ. செல்லையா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மீனளத் துறை மானியத்தின் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தரப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை வரவேற்கும் முகத்தான் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விழைகின்றேன்.

சென்னையிலேயிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லை வரையில் ஏறத்தாழ 600 மைல்களில் இருக்கும் அந்தக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மீனவ சமுதாய மக்கள் ஏறத்தாழ மூன்று இலட்சங்களுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டைத் தவிர ஏனைய மாநிலங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு இல்லை என்றே கூறலாம். அந்த வகையில் மூன்று இலட்சம் மீனவர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்

நேரத்தில், இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையிலே பார்க்கின்ற நேரத்தில், 1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1973-74 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் ஏறத்தாழ 947 இயந்திரப் படகுகளை வழங்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே மீதமுள்ள அத்தனை மீனவ சமுதாய மக்களும் தாங்கள் செய்யும் தொழிலை, கட்டு மரங்களையும், சிறிய படகுகளையும் கொண்டுதான் தங்கள் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை மறந்துவிடக் கூடாது.

எனவே, அப்படி அந்தக் கட்டுமரங்களின் மூலமாக அந்தப் பணிகளைச் செய்துவரும் மீனவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு தரப்பட வேண்டும். இருக்கின்ற தொழில்களிலேயே மிகவும் பயங்கரமான தொழில் மீன் பிடிக்கின்ற தொழில்தான் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. கட்டுமரத்தில் ஏறி கணவன் மீன் பிடிக்கச் சென்றுவிட்டால் அங்குள்ள தாய்மார்கள் தங்கள் கணவன் திரும்பி வருகின்ற வரையில் தாலியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அவல நிலைமையில் உள்ள பயங்கரமான தொழில்தான் மீன் பிடிக்கும் தொழில் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படிக் கட்டுமரங்களில் தொழில் செய்யும் அந்த மீனவர்களுக்கு, பல்லாண்டு காலமாக பரம்பரை பரம்பரையாக தொழில் செய்யும் அவர்களுக்குச் சொந்தமாகக் கட்டுமரங்கள் அத்தனை பேருக்கும் இருப்பது இல்லை. அங்கேயுள்ள வாய்ப்பு, வசதி நிறைந்த ஒருசிலர்தான் பல கட்டுமரங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் மீன் பிடிக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளிகள் தினக்கூலியாக 1 ரூபாய் அல்லது 2 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். முதல் நாள் செல்லுகின்ற அவர்கள் இரண்டு நாட்கள் கழித்துக்கூட கரைக்கு வருகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப் பாடுபடும் அந்தத் தொழிலாளிகள் தினக்கூலியாக 2 ரூபாயோ, 3 ரூபாயோ அல்லது 4 ரூபாயோ தான் அந்த முதலாளிகளிடமிருந்து பெறுகிறார்களே தவிர இன்றைக்குச் சொந்தமாகத் தொழில் செய்தோம், ஏதோ 50 ரூபாய் கிடைத்தது என்ற நிலைமை இல்லை. இதைக் கவனமாக எண்ணிப் பார்த்து அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதை நான் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்குக் காரணம், பாரம்பரையாகக் கட்டுமரங்களின் மூலம் மீன் தொழிலைச் செய்கின்ற மீனவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகாவது அந்தக் கட்டுமரங்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப் பட வேண்டும். அப்படிச் சொந்தமாக்குகின்ற நிலையை அரசாங்கம் கண்காணித்து, கட்டுமரத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், கட்டுமரங்களில் மீன் பிடிக்கின்றவர்கள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம். விசைப் படகுகளிலும் மீன் பிடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் விசைப் படகுக்காரர் களுக்கும், கட்டுமரங்களில் தொழில் செய்பவர்களுக்கும் இடையில் நிறைய தகராறுகள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், கட்டுமரங்களில் செல்பவர்களின் வலைகளை விசைப் படகுகள் மூலம் தொழில் செய்கின்ற மீனவர்கள் அறுத்து விடுவதால் கலவரங்களும், தகராறுகளும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஏற்படுகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் மீனவச் சமுதாயத்தில் அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் வந்து, அதிகாரிகள் வந்துகூட பேசி சரியான முடிவை இன்னும் காண முடியவில்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இரா மீன்களைப் பிடிக்கும் காலங்களில் வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் விசைப் படகுக்காரர் கள் மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்று அண்மையிலே ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த உத்தரவைப் பிறப்பித்திருப்பது சரியா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களின் வியாபாரம் நல்ல முறையில் அமைவதாக இருக்காது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்த விசைப் படகு மூலமாகச் செய்யும் தொழிலை வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தான் செய்யலாம் என்று வைத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு எல்லையைக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டும். சாதாரணப் படகுகள், கட்டுமரங்களில் போகக்கூடியவர்கள் இத்தனை மைல் தூரத்திற்குள்தான் மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்றும்,

1974 மார்ச் 21] [திரு. குழ. செல்லையா]

விசைப் படகுதாரர்கள் இத்தனை மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று தான் மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு வரைமுறையை வைத்தால்தான் இந்தப் பிரச்னைகள், சிக்கல்கள் போன்றவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த மாமன்றத்தில் இதைப் பற்றி நான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம், அதனால் அந்தச் சிக்கல்கள், ஜாதி உள்சண்டைகள் ஆகியவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதால்தான் சொல்கிறேன்.

மீன்பிடித்து வருகின்ற மீனவர்களுக்கு கட்டுமரங்களையும், இன்னும் வலை போன்ற மற்ற உபகரணங்களையும் இந்த அரசாங்கமே கடன் மூலம் வழங்க வேண்டும். இல்லையென்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு அவர்கள் பரம்பரையாக அடிமைப் பட்டிருக்கும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றியமைப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் ஏதோ மாற்றம், ஏதோ சீர்திருத்தம் உருவாகியிருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படும்.

குறிப்பாக, மின்விசைப் படகுகள் இப்பொழுது வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் பலவிதமான குறைபாடுகள் இருப்பது இந்த மாமன்றத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மீனவ சமுதாய மக்களுக்கு மட்டும்தான் அந்த விசைப் படகுகளைத் தர வேண்டுமென்ற ஒரு முறையான திட்டத்தை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விசைப் படகுகள் வழங்கும் முறையில் 947 விசைப் படகுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை யார் யார் வைத்திருக்கிறார்கள், அரசாங்கம் யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறதோ அவர்களே அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது அரசாங்கம் வழங்கிய மானியத் தொகையை வாங்கிக் கொண்டு, பணக்காரர்களிடத் திலும், மற்ற வகுப்பினரிடத்திலும் பணத்தை வைத்திருப்பவர் களுக்கு விற்று விட்டார்களா, தொழில் நடக்கிறதா என்பன போன்றவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

[திரு. குழ. செல்லையா] [1974 மார்ச் 21

திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம் என்று மட்டுமல்ல, கடல் பகுதிகளில் விசைப் படகுகளுக்காக 20,000 ரூபாய், 25,000 ரூபாய் என்று மானியத்தைப் பெற்று, அதை விற்பனை செய்து, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இன்றைக்கு வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இதிலே அரசு மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு விசைப் படகுகளின் மூலமாக மீன் பிடிக்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு டீசல் எண்ணெய் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அதை முறைப்படுத்தி, அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கேற்ற வசதிகளைச் செய்து, டீசல் எண்ணெயை வழங்குகின்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைப் படகுகள் கடலில் செல்வதால் அடிக்கடி பழுதடைகின்றன, உப்புத் தண்ணீரில் இருப்பதால், எவ்வளவு திறமையாகச் செய்தாலும்கூட அடிக்கடி கோளாறுகள் உண்டாவதில் நியாயம் இருக்கிறது.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மல்லிப்பட்டணத்தில் விசைப் படகுகளைப் பழுதுபார்க்கின்ற ஓர்க்ஷாப்புகள் இல்லை. அதனால் அங்குள்ளவர்கள் பழுதுபார்ப்பதற்காக சென்னைக்கோ, நாகப்பட்டிணத்திற்கோ அல்லது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கோதான் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் அவர்களது தொழில் கெட்டு விடுகிறது, செலவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதனால் அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலைமைகளெல்லாம் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. எனவே, இன்றைக்கு ஒரு ரூட்டிலே பஸ்ஸுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ஓர்க்ஷாப் இருக்கிறதா, ஷெட் இருக்கிறதா என்று கேட்பதைப் போல், 25 மைல் அல்லது 30 மைல்களுக்குள்ளேயாவது விசைப் படகுகளைப் பழுது பார்க்கும் ஓர்க்ஷாப் ஏற்பட வேண்டும். அது மிகமிக முக்கியம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. குழ. செல்லையா]

அதுமட்டுமல்ல, மீனவர்களுக்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் என்ற முறையில் நிலைமைகளை உருவாக்கித் தருவது சாலப் பொருத்தமுடைய காரியமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இரா மீன்களைப் பற்றிச் (Prawns) சொன்னார்கள். சில கால கட்டங்களில்தான் அவைகள் கிடைக்கின்றனவே தவிர எப்பொழுதும் கிடைப்பதில்லை. சர்வே ஒழுங்காகச் செய்யப்பட்டு எந்தெந்தக் காலங்களில் எந்தெந்த மீன்கள் கிடைக்கும் என்ற நிலைமையை மீனவ சமுதாயத்திற்கு நல்ல முறையில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

எல்லா நேரங்களிலும் எல்லா மீன்களும் கிடைப்பதில்லை. சிலர் 100 ரூபாய்க்குப் பிடிப்பார்கள், சிலர் 10 ரூபாய்க்குப் பிடிப்பார்கள், சிலர் ஒன்றுமே கிடைக்காமல் வெறுங்கையோடு திரும்புகின்ற நிலையும் ஏற்படும். எனவே, சரியாகச் சர்வே செய்து எந்தெந்தக் காலகட்டங்களில், எந்தெந்த மாதங்களில், எந்தெந்தப் பகுதிகளில் கிடைக்கிறது, எத்தனை மைல்களில் கிடைக்கிறது என்ற தெளிவான அறிவிப்பை முன்கூட்டியே மீனவ சமுதாயத்திற்குத் தெரிவிக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இரா மீன்களைப் பிடிக்கும் நேரத்தில், அப்படிப் பிடித்துக்கொண்டு வருபவர்கள் நேரடியாக அந்தப் பலன்களைப் பெற முடிவதில்லை. அதை அவர்கள் தனியாரிடத்தில் விற்பனை செய்து, அதை அண்டை மாநிலங்கள் வாங்கி வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அதனால் நாம் பெற வேண்டிய லாபத்தை மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் பெறுகிறார்கள். எனவே, அரசாங்கமே அந்த இரா மீன்களை வாங்கி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதாலே அன்னியச் செலாவணியும் நமக்குக் கிடைக்கும், லாபமும் பெற முடியும். ஒரு கிலோ இரா 30 ரூபாயிலிருந்து 40 ரூபாய் வரையில் விற்கப்படுகிறது. ஆனால் பிடிக்கும் இடத்தில் அவனுக்கு 8 ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய்க்கு மேல் கிடைப்பதில்லை.

இதையெல்லாம் அரசு கவனமாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முற்போக்குத் திட்டங்களை, நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிற அதே நேரத்தில் இருக்கும்

[திரு. குழ. செல்லையா] [1974 மார்ச் 21

குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிற நேரத்தில் அதைப் போக்குகின்ற வகையில் அரசாங்கமே இந்த மீன்களை வாங்கி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகின்ற முறையைக் கூடிய விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மீனவப் பகுதியில் வாழ்கிறவர்களுக்கு லிங்க் ரோட்ஸ் அவசியம். அது இல்லாமல் மீன்களை எடுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் சாலை அமைப்பதற்கான திட்டமிடும் போது மற்றச் சாலைகளுக்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்வது போலவே இதற்கும் தயாரிக்கப் படுகிறது.

பொதுப் பணித் துறை சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் இதோடு தொடர்பு கொண்டது என்ற வகையில் சொல்லுகிறேன். கடற்கரைப் பகுதியாக இருப்பதால் சாமான்களை எல்லாம் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலையில் மணல் பகுதியாக இருப்பதால் ரேட்டை இதற்குக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் காண்டிராக்டர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவார்கள். இந்த இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவதில் அரசு இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவ சமுதாயத்திலிருக்கின்ற குழந்தைகளுடைய கல்வி வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். மீனவ சமுதாயக் குழந்தைகள் கட்டு மரம் எப்போது வருகிறது, வந்தவுடன் ஒரு மீனை எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிட்டு கடலை வாங்கலாமா, பலகாரம் வாங்கலாமா என்ற எண்ணந்தான் இருக்கிறதே தவிர படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் விதிமுறைகளை அதிகம் வற்புறுத்தாது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

110 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படும் போது இந்த மீனவ சமுதாயத்திற்காக இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் ஓரளவு கல்வி பெற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. குழ. செல்லையா]

மேலும் மதிய உணவு போடுகின்ற திட்டத்தையும் அமல்படுத்தினால் அந்தக் குழந்தைகள் அதற்காகவாவது பள்ளிக்கு வரக்கூடிய நிலையில் கட்டாயத்தின் அடிப்படையில் கல்வி வசதி செய்து கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். மதிய உணவுக்காகக் கொடுக்கிற மானியம் போதாது. அதையும் இரண்டு மடங்கோ அல்லது மூன்று மடங்கோ உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கடற்கரைப் பகுதியில் வாழ்கின்ற அந்த மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி போதாது. பத்து மைல் தூரம் போனால்தான் மருத்துவ வசதி கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நாலைந்து ஊர்களுக்கு ஒரு மருத்துவ மனை என்ற அடிப்படையிலாவது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை 9 மைல் கடற்கரை இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் மணலில் குழி தோண்டி அகப்பையை வைத்துத் தண்ணீரை மொண்டு வடிகட்டிக் குடிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. நாலைந்து ஊர்களுக்குச் சேர்ந்தாற்போல் ஆழ்கிணறு தோண்டி பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வழங்குவது சாலப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மீனவர்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள். காற்று அடித்தாலும் வெள்ளம் வந்தாலும் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. மீனவ மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதோடு எங்கெங்கு கடல் அரிப்பு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தடுப்புச் சுவர்களைக் கரை ஓரத்தில் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்பாக்கம் அணு மின் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மீனவ மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

சென்னைத் துறைமுகப் பகுதியில் மீனவ மக்களுடைய குடிசைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் தற்போது கொஞ்சம் தள்ளி இடம் கொடுத்து அங்கு இருப்பதற்கு உத்தரவாதம்

அளித்திருந்தும் கூட துறைமுகப் பகுதியை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் காலி செய்ய வேண்டும் என்றும், வியாபாரம் செய்யக்கூடாது என்றும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிற நெருக்கடியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றி டில்லி அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி உடனடியாக அவர்களுக்கு மாற்று இடம் தருவதற்கு வழிவகைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுப் பணித் துறையின் மூலமாக காட்டாற்று மணலை எடுத்துச் செல்ல ஏலம் விடுகிறார்கள். காட்டாற்று மணல் கடற்கரையில் வந்து மணல் மேடாகக் குவிந்து கிடக்கிறது. அந்த மணல் மேடுகளில் மீனவ மக்கள் குடிசைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் மல்லிப்பட்டணத்தில் சின்னமனை என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அறுபத்தைந்து குடிசைகளை மணல் மேட்டில் மீனவர்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

பாப்பாம்கண்ணி ஆற்று மணலை எடுப்பதற்கு காண்டிராக்ட் எடுத்த காண்டிராக்ட்காரர் அந்த மணல் மேட்டிலிருந்து மணலை அள்ளிக் கொண்டிருக்கிறார். இதனால் அந்தக் குடிசைகள் பாதிக்கப்படும் என்று அந்த மீனவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனு தந்திருக்கிறார்கள். அந்த மணலை எடுப்பதன் மூலம் 50-க்கு மேற்பட்ட குடிசைகள் வாரியில் விழுந்து விடும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஐந்து மைல் வரை மணலை எடுக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் தென் பகுதியில் இருக்கும் நாங்குநேரி தாலுக்காவில் பலவிதமான பிரச்சினைகள், கொலைகள், அடி-தடிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது மீனவ சமுதாயத்தினருக்கும் நாடார்களுக்கும் இடையே ஏற்படுகிற கலவரமாக உருவெடுத்திருக்கிறது. மீனவ சமுதாயத்தினர் அதிருப்தியுடன் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போக்குவரத்து பஸ்ஸில் போனதில் தகராறு, சினிமாவுக்குப் போனதில் தகராறு, ரோட்டில் போனதில் தகராறு என்று சிறு சிறு தகராறுகள் அடிப்படையில் தகராறுகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னொரு முதுகளத்தூர் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது வளர்ந்து கொண்டு போனால் தமிழ் நாடு

முழுவதும் இது பிரதிபலித்து கொந்தளிப்பான நிலைமைகள் ஏற்படும். யார் தவறு செய்திருந்தாலும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மீனவ சமுதாயத்திற்குப் பாதுகாப்பளிக்க அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக, தமிழ் நாடு மீன்வள மேம்பாட்டுக் கழகம் அமைக்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். திட்டம் வரவேற்கக்கூடியதுதான். ஆனால் கட்சியிலே தகராறு, மனக் குழப்பமாக இருப்பவர்களைச் சரிக்கட்ட வாரியங்களை உருவாக்கி அவர்களைச் சரிக்கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தாது நன்கு படித்த மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை இந்த வாரியத்தின் தலைவராகப் போட வேண்டும். அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருந்தால் போடலாம். கட்சியைப் புகுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, தன்னுடைய ஆட்கள் வேண்டுமென்பதற்காக இந்தப் பதவியைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கழகம் அமைத்தாகி விட்டது. தலைவராக மதிப்பிற்குரிய பி. கே. நம்பியார் அவர்கள்—போர்டு மெம்பர் தான் தலைவராக, மானேஜிங் டைரக்டராகப் போடப்பட்டிருக்கிறார். சீப் எஞ்சினியரை பொறுப்பு அதிகாரியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சித் தகராறுக்கும், அல்லது யாரையும் திருப்திப் படுத்துவதற்கும் இது அமைக்கப் படவில்லை. ஏற்கனவே போட்டுவிட்டதைக் கூட உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் பேசுவது சரியல்ல.

திரு. குழ. செல்லையா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி.

பல வாரியங்கள் அந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டு அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் சொன்னேன். மீனவ சமுதாயத்தில் உள்ள படித்த இளைஞர்களுக்குக் கூடக்கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டேன்.

நல்ல காரியங்கள் மேலும் மேலும் ஊக்கத்தோடு செய்து இந்தச் சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதற்குத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-00)

* திரு. ந. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்று தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பற்றி பேசாத அரசியல் தலைவர்களே இல்லை என்ற நிலை நாடு பூராவிலும் இருக்கிறது. காந்தியார் காலத்திலிருந்து இன்று வரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மீது இரக்கம் காட்டி, இப்படி இந்த நாட்டில் புழுவினும் கேடான ஒரு சமுதாயம் இருக்கிறதே இதற்கு என்ன மாற்று வழி காணலாம் என்று பேசியும் எழுதியும், எண்ணற்ற எவ்வளவோ காரியங்களை செய்திருக்கிறார்கள் பலர்.

இன்று நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்ததற்குப் பின்னால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலையை உயர்த்து வதற்காக மற்றவர்களைப் போல் எழுதுவதோடும் பேசுவதோடும் மட்டுமின்றி உளப்பூர்வமாக என்னென்ன திட்டங்களை மேற்கொண்டால் இந்த மக்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியும், இந்த மக்கள் உள்ளபடியே மேம்பாடு அடைய முடியும் என்று சிந்தித்து எண்ணற்ற காரியங்களைச் செய்திருப்பதில் தலையாய ஒன்று கலப்புத் திருமணம். கலப்பு மணம் செய்து கொண்டால் ஓரளவிற்கு ஜாதி ஒழியும் என்ற நம்பிக்கையில் கலப்பு மணம் செய்து கொள்கிற தம்பதிகளுக்கு தங்கப்பதக்கம் வழங்குவதோடு கூட எண்ணற்ற பல சலுகைகளை செய்துகொண்டும் இருக்கிறது இந்த அரசு.

காந்தியடிகள், பண்டித நேரு, ராஜாஜி, தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா என்று இப்படி தலைவர்கள் யாரும் செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை, அவர்கள் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத ஒரு காரியத்தை இன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், அதாவது அவர்கள் கலப்பு மணத்திற்கு

1974 மார்ச் 21] [திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

தன்னையே ஆள்படுத்திக் கொண்டு தனது மகனுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் இருந்து பெண் கொண்டு தன்னையே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினுடைய சம்பந்தியாக்கிக் கொண்டார்கள் என்றால் உள்ளபடியே மற்றத் தலைவர்கள் செய்ய முடியாததை இவர்கள் செய்து இருக்கிறார்கள். ராஜாஜி காந்தியடிகளோடு உறவு கொண்டார்களே தவிர வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நாயுடு வீட்டில்தான் பெண் கொள்ள முடிந்ததே தவிர முன்னாள் முதல் அமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் ஒரு ஐயர் வீட்டில்தான் பெண் கொள்ள முடிந்ததே தவிர தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் உறவு வைத்துக் கொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை.

ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து பெண் கொண்டதற்காக, அந்த அளவிற்குத் தம்மைத் தயார்படுத்திக் கொண்டதற்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு ஆதி திராவிட சமுதாய மக்களின் சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று குடியிருப்புப் பட்டாக்கள் நாடெங்கும் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடியிருப்பு பட்டா பெற நாங்கள் எல்லாம் எவ்வளவோ வேதனைப் பட்டிருக்கிறோம். ஒரு குழி நிலம் சொந்தமாக இல்லாத காரணத்தினால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஹரிஜன விவசாயத் தோழர்கள் எவ்வளவோ இன்னல்களை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் வேலைக்கு வரவில்லை என்றால் ஊரையே கொளுத்திவிடும் காட்சியைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஒரு நாள் வேலைக்கு வராது இருந்துவிட்டால் வீடுகளை இடித்து தரைமட்டமாக்கி கொட்டை வாழைகள் போட்ட நினைவு வருகிறது.

ஒரு சமுதாயப் புரட்சி மூலம்தான் நாம் குடியிருக்கும் இடம் நமக்குச் சொந்தமாகும் என்று எண்ணியிருந்தோம். பெரியவர் மணலி அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஒரு துளி ரத்தம் சிந்தாமல், ஒரு துளி மை சிந்தி உத்தரவு போட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடக்கூடிய விதத்தில் குடியிருப்புப் பட்டாக்கள் இன்று எங்கள் மாவட்டத்தில் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன.

கொத்தடிமை நிலை நம்மை விட்டுவிட்டது என்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்று நிம்மதியோடு வாழ்கிறார்கள். மேல் ஜாதியினர் இருக்கும் இடங்களுக்குப் போனால் சாட்டை அடி, கசையடி கிடைக்கும் என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் முன்பு இருந்தன. ஆனால் இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எந்த இடத்திலும் வாழலாம், எந்த இடத்திலும் தன் தொழிலை நடத்தலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, உயர்நீதி மன்றம் ஏற்பட்டு 103 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எவருமே சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. நாங்கள்தான் ஹரிஜனங்களுக்காக மறுஅவதாரம் எடுத்து வந்திருக்கிறோம் என்று பிரசாரம் செய்தவர்கள் கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாத வகையில் இன்று ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகனை உயர்நீதிபதியாக ஆக்கியிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரை அவர்கள் நெஞ்சை நெகிழ வைக்க இது ஒன்றே போதும்.

அதோடு இந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் முன்னேற ஏற்கனவே வட்டியில்லாக் கடன்கள் கொடுத்து அதன் மூலம் தொழில் நடத்த வழிவகை செய்து கொடுத்திருக்கிறது இந்த அரசு.

பெரிய நகரங்களில் அல்லது பேரூராட்சிகளில் உயர்ந்த வகுப்பில் பிறந்தவர்கள்தான் கடைகள் வைக்கலாம் என்ற நிலையை மாற்றி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்று நாற்காலி போட்டு கொண்டு மருந்துக் கடைகள் வைக்கவும், அச்சுக்கூடங்கள் வைக்கவும், சைக்கிள் கடைகள் வைக்கவும் அப்படி தொழில் செய்து லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வகையில் வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்போது நம் அரசு ஹரிஜன வீட்டுவசதிக் கழகம் என்ற ஒன்றை நிறுவியிருக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இப்படி ஒரு கழகம் அமைக்கப்படவில்லை. இதற்காகக் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்ய, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல் இந்த ஆண்டு 10,000 வீடுகள் கட்டித் தரத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள்தான் மாடி வீடுகளில் அல்லது மச்சு வீடுகளில் குடியிருக்கலாம் என்ற நிலையை மாற்றி

1974 மார்ச் 21] [திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

இன்று குப்பனும், சுப்பனும், குப்பாயியும் மாடி வீடுகளில் குடியிருக்கலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது கழக அரசு.

அதோடு ஆதி திராவிட மக்களும் அர்ச்சகர்களாக ஆகலாம்—ஐயர் ஐயங்கார் மட்டுமல்ல, மந்திரம் தெரிந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் கோவில்களில் அர்ச்சகர்களாக ஆகலாம், மந்திரங்கள் சொல்லலாம் என்று இந்த மன்றம் ஒரு முடிவு எடுத்தது. ஆனால் அது எங்கேயோ போய் முடமாகிவிட்டது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றாகும். எவ்வளவோ நன்மைகளை இந்த அரசு செய்திருந்தும் கூட, இன்னும் சில குறைகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. நாடு நலம் பெறும் திட்டம், நன்மை பயக்கும் திட்டம் நாளை நானே போடப் போறேன் சட்டம் என்று பாடியவர்கள் எல்லாம் இன்று அண்ணாயிஸம் என்ற பெயரால் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு இவ்வளவு நன்மைகள் செய்துவிட்டால் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னால் இந்தச் சமுதாயம் முன்னேறி மற்றச் சமுதாயங்கள் தாழ்ந்து விட அப்போது அந்த சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு திட்டம் போட வேண்டி வரும் என்று சொல்வது, இதுதான் அண்ணாயிஸம் என்றால் வங்கக் கடலோரம் துயில் புரியும் அண்ணாவிற்கே வெளிச்சம் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.

எங்களில் படித்தவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு வசதிகள் அளிக்கப்படவில்லை. இந்த மன்றத்தில் கூட பல ஆண்டுகள் மன்றத் தலைவராக இருந்து நல்ல பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். திரு. சிவஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியதில் பெரும் பங்கு டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்கு உண்டு. ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் பொறுப்பேற்று பல காரியங்களைச் சீரான முறையில், நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க முடியும், செய்துகொடுத்துமிருக்கிறார்கள்.

ஒரு காலத்தில் காந்தியாரின் உயிரைக் காக்க தில்லையாடி வள்ளியம்மை தன் உயிரை நீத்திருக்கிறார்கள். இன்று இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்கே தெரிவதில்லை. எங்கேயோ ஒரு மூலையில் அவர்கள் தூக்கி

யெறியப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொறுப்பான பதவிகள் அவர்களுக்குத் தரப்படாமல் அவர்கள் அதிகாரம் இல்லாத இலாக்காக்களில் போடப்பட்டிருக்கிறார்களே என்ற எண்ணம் எங்களை உண்மையில் வேதனைப்படுத்துகிறது. இந்த நிலையை நான் இங்கு சொல்வது என் கடமை.

எவ்வளவோ வாரியங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் எந்த ஒரு வாரியத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவரை தலைவராகப் போடவில்லை. ஹரிஜன வீட்டுவசதிக் கழகத்தின் தலைவராக ஒரு ஹரிஜனத் தலைவரைப் போடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அங்கு அதிகாரிகள் வந்துவிட்டார்கள். அதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் அங்கு இருக்கிற டைரக்டராக, உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்களைப் போடுகிறார்களே என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது ஏன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் அரிய யோசனைகள் சொல்லக்கூடியவர்கள் யாரும் இல்லையா?

அடுத்து, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நாங்கள் மதிக்கப் படுகிறோமா என்றால் எந்தக் குழுவிற்குத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக இருக்கிறார்?

சட்ட மன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரிடையே எம்.ஏ., எம்.பி.பி.எஸ்., பி.எல். படித்தவர்கள் பலர் ஆளும் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துகிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. இவற்றையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும் அரசும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலப்பு மண தம்பதிகளுக்கு பலவிதமான கஷ்டநஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு ஹரிஜனப் பெண் ஒரு ஐயங்காரைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டால், இன்றிருக்கிற அரசியல் சட்டப்படி தகப்பனர் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவரோ பிள்ளைகளும் அந்த ஜாதியைத்தான் சாரும் என்றிருக்கிறது. ஒரு ஹரிஜனப் பெண் ஒரு ஐயங்காரை மணம் செய்து கொண்டு பிறக்கும் குழந்தைகள் ஐயங்கார் என்றால், எங்களுக்கெல்லாம் தூக்கிவாரிப் போடுகிறது. ஒரு தனி சமுதாயம் உருவாகும் என்ற நிலைக்கு மாறாக இப்படி ஏற்படுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே,

1974 மார்ச் 21] [திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

சட்டத்தைத் திருத்தியோ அல்லது என்ன செய்தாவது அதற்கு ஒரு பாதுகாப்பு தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் எவ்வளவோ புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுங்கள். நிச்சயமாக அவர்கள் வாழ்வு முன்னேற முடியும். வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதில் முக்கியத்துவம் தரப்படவில்லை. சட்ட மன்றத் துறையில் தரப்படவில்லை, போக்குவரத்துத் துறையில் தரப்படவில்லை, கூட்டுறவுத் துறையில் தரப்படவில்லை, எத்தனையோ வாரியங்கள் அமைத்தோம் அவற்றிலும் தரப்படவில்லை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தரப்படவில்லை, கல்லூரிகளில் தரப்படவில்லை, தனியார் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் ஒருவர் கூட தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு பேராசிரியர், ஆசிரியர் வேலை, எழுத்தர் வேலை தரப்படவில்லை. இவைகளையெல்லாம் தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

இப்போது வட்டியில்லாக் கடனாக ரூ. 300 கிராமப்புறங்களில் வியாபாரம் செய்து பிழைப்பதற்காகத் தரப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற தேவதைகளுக்குப் பூஜை போடுவதற்கே அது போதவில்லை. கிட்டத்தட்ட ரூ. 300 என்று சொல்கிறபோது, அதை வாங்கி அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. நிச்சயமாக அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இப்போதுள்ள விலைவாசியில் தொழில் நடத்த முடியாது, ஆகவே, அதற்குத் தகுந்த வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:** தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் அரிசன நலத்துறை மானியத்தின் மீது பேசும் வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

முக்கியமாக இதில் இருக்கும் முக்கிய கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நாம் அரிசனங்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறோமே ஒழிய அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் பல துறைகளில் அவர்களுக்குச் செலவு செய்யப்பட்டாலும் கூட, அந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு,

ஜாதி அற்ற முறையில் மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் செலவழிக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, என்றாலும்கூட, திரும்பத் திரும்ப அந்த ஜாதியின் அடிப்படையிலே தான் நாம் வந்து நிற்கிறோம் என்பதை மறந்துவிட முடியாது.

இங்கே கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குத் தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கு தீவிர முறையில் பல குழுக்களை வட்ட அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் அமைத்து, அது நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் கொண்டிருந்தாலும், அந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை மீறுகின்ற குற்றம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்க காவலர் படை வைத்து இருக்கிறோம், வலம் வரும் காவல் படை வைத்து இருக் கிறோம், அதைத் தடுக்க தக்க முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு வருகிறது என்று சொன்னாலும் கூட, அதையும் மீறி சில காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன.

எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல், என்னுடைய தொகுதியில் தாழக்குடி என்ற கிராமம் இருக்கின்றது. அந்தத் தாழக்குடி— வீரமங்கலம் கிராமத்தில் வார்டு எண் 3 வீட்டில் வசிக்கும் ஆ. விஸ்வலிங்கம் மகன் ஆறுமுகம் என்பவர் சென்ற மாதம் 2-ம் தேதி தங்கமணி சோடா பாக்டரிக்கு சென்று தாகம் எடுக்கிறது சோடா வேண்டுமென்று கேட்டபோது, அங்கே இருந்த மக்கள் ஒரு பள்ளனுக்கு இவ்வளவு உரிமையா கொடுப்பது, அனுமதிப்பது என்று கேட்டு அவனை முருங்கை மரத்தில் கட்டி வைத்து அடித்ததாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி அவர்கள் அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், லால்குடியைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மனு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, அதில் உண்மை இருக்கலாம், உண்மைக்குப் புறம்பாகக் கூட இருக்கலாம். அதைத் தகுந்த முறையில் விசாரணை செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது தயவு செய்து இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

அரிசன மக்கள் எல்லாம் பல அசோசியேஷன்கள் வைத்து இருக்கிறார்கள். அரிசன மக்களுக்கு திருமண சமயங்கள், மற்றும் வீடுகளில் நடக்கும் விசேஷ காரியங்கள் ஆகியவற்றைச் செய்வதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் கட்டடங்கள் கிடையாது. நாம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம், அதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு திருமணங்கள், மற்ற குடும்ப விசேஷங்கள் செய்வதற்கு சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டித் தர வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

(திரு. வை. பாலசுந்தரம்—தலைமை)

அரிசன மாணவர்களுக்கு பள்ளியில் மதிய உணவு அளிப்பதற்காக ஒரு மாணவ-மாணவியருக்கு 15 பைசா என்று ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். இப்படி 15 பைசாவை ஒதுக்கி விட்டு, அரிசன மக்களுக்கு சத்துணவு கொடுக்கிறோம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து பைசாவிலே என்ன சத்துணவு ஒரு பிள்ளைக்குக் கொடுப்பதற்கு முடியும் என்பது தாய்க் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகப்படியாகத் தெரியும். பிள்ளைகள் நல்ல முறையில் சுகாதாரமாகவும், சுபிட்சமாகவும் வாழ வேண்டுமானால் அந்த 15 பைசாவை தயவு செய்து 30 பைசா அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும். நாம் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை பல்வேறு திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கி யிருக்கிறோம் என்று ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரிசன மக்கள் நல்ல முறையில் வளர்வதற்கு இதைக் குறைந்த பட்சம் 30 பைசாவாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ஸ்கூல் ஹெல்த் ப்ரோக்கிராமிலே பார்ட்-டைம் டாக்டர்கள் போட்டு இருக்கிறோம். இதைக் குறித்து சுகாதார மானியம் வந்தபோது சென்ற ஆண்டு எடுத்துக் கூறினேன். இந்த பார்ட்-டைம் டாக்டர்கள் யாரும் பள்ளிக்கு பிள்ளைகளைப் பரிசோதிக்க வருவது கிடையாது. அந்த ஹெல்த் கார்டை தயவு செய்து எடுத்துப் பாருங்கள். எத்தனை பிள்ளைகளை அவர்கள் பரிசோதித்து, என்ன வியாதி என்று கண்டு பிடித்து, அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்து இருக்கிறார்கள் என்று கவனித்தால் தெரியும். இதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 மார்ச் 21

ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற பரிட்சைகளுக்கு எல்லாம் பிரி-எக்சாமினேஷன் டிரைனிங் சென்டர் ஆரம்பித்து இருக்கிறீர்கள். அந்த பேசிக் டிரைனிங் எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவி புரிந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களெல்லாம் கண்டிப்பாக ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற பதவிகளுக்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை நான் கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்போது சைதாப்பேட்டையில் ஆரம்பித்து இருக்கும் டிரைனிங் சென்டரைப் பார்த்தால், அங்கே எவ்வளவு கன்ஜஷன் இருக்கிறது, மாணவ-மாணவியர் அந்த இடத்தில் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் தெரியும். படிப்பதற்குச் சரியான வசதி இல்லை. அந்த பிரின்சிபால் உட்கார சரியான இடம் கூட இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்குமானால் அது எந்த விதத்தில் நல்ல ரிசல்டைக் கொண்டு வரும்? ஏதோ ஆரம்பித்து இருக்கிறோம் என்று ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் சொல்வதற்கு வேண்டுமானால் பயன்படுமே தவிர உண்மையில் அவர்களுக்கு உதவி புரியும் நிலையில் இருக்காது.

அங்கே இருக்கிற மாணவர்களுக்கு மினிமம் அமெனிடீஸ் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். இரண்டாவதாக நாம் எப்போதும் சொல்கிறோம். 'என்விரான்மென்டல் சர்க்கம்ஸ்டான்ஸஸ்' அதாவது பிள்ளைகள் வளர்வதற்குரிய சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகள் எப்படியிருக்கிறது என்று பாருங்கள். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற டிரைனிங் சென்டர்களிலேயே இந்த மாதிரி நிலை இருக்கிறது என்றால், பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி நான் கூறுவதற்கு இல்லை.

இப்போது உடுப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இப்போது ரூ. 10, ரூ. 40, ரூ. 50 மேக்சிமம் என்று கொடுக்கிறோம். பெண் பிள்ளை என்று பார்த்தால் ஒரு பாவாடை, ஒரு ஜாக்கெட், ஒரு தாவணி இத்தனையும் கொடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு துணிகள் விற்கின்ற விலையில், விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு என்ன துணி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து சொல்லுங்கள். நல்ல துணியில் தாவணி கொடுக்க முடியுமா? மல் கூட வாங்கிக் கொடுக்க முடியாது. இதையெல்லாம் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் காண்பிப்

1974 மார்ச் 21] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

பதற்கு வேண்டுமானல் வைத்துக் கொள்ளலாம். செய்வதை நாம் ஒழுங்காகச் செய்கிறோமா என்பதைத் தயவு செய்து பார்க்க வேண்டும்.

பட்டா செய்து கொடுப்பதில் தமிழக அரசு மிகவும் ஆர்வம் காட்டி வருகிறது என்பதைப் பற்றி நான் வரவேற்கிறேன், ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனல், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே, அதாவது ஸ்ரீரங்கத்தில் முத்தரசு நல்லூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது—அந்த கிராமத்தில் அரிசனங் களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளாக இன்னும் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனல், ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் பார்த்தால் லட்சக்கணக்கில் பட்டா கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறீர்கள்.

குறிப்பாக, நாங்கள் எடுத்துக்காட்டுகிறபொழுது பட்டா கொடுக்காத இடங்கள் பல இருக்கின்றன. பட்டா கொடுக்காத இடங்களையெல்லாம் பார்த்து அவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டாக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். மூன்று ஆண்டுக் காலமாகப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம்? அன்றைக்கு ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது கூட குறிப்பிட்டார். பாக்வேர்டு கம்யூனிடி வெல்பேர் ஆபீசர் என்று தனியாகப் போட வேண்டும் என்று கூறினர். ஒரே வெல்பேர் ஆபீசர் எல்லாவற்றையும் கவனிக்க வேண்டும் என்றால், ஜனங்கள் தேடிப் போகிற சமயத்தில் அவர் இருக்கமாட்டார், அவர் வருகிற சமயத்தில் ஜனங்கள் இருக்க மாட்டார்கள். இப்படி ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அரசு இதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்து, பட்டா கொடுக்காத இடங்களில், பல ஆண்டுகள் தள்ளிப்போடாமல் உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பூச்சி கொல்லி மருந்தைப் பற்றி நான் முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டும். ப்ளவிங் புல்ஸ் வாங்குவதற்கு 400 ரூபாயிலிருந்து சப்ஸிடியை ரூ. 500 ஆக உயர்த்தியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னர்கள். அதை வரவேற்கிறேன். ஸீட்ஸ் கொடுக்கிறோம், புல் வாங்குவதற்கு ஏர் உழுகின்ற எருதுகள் வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுக்கிறோம். ஆனல், பயிர்களுக்கு பூச்சி கொல்லி மருந்து தெளிப்பதில் என்ன செய்கிறோம் என்பதைப் பார்ப்போம்,

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 மார்ச் 21

என்னுடைய தொகுதியான ஸ்ரீரங்கத்தில் எசனக்கோரை என்ற ஊராட்சி மன்றத்தில் பூச்சி கொல்லி மருந்து அடிப்பது சம்பந்தமாக தண்டோரா போட்டார்கள். தண்டோரா எப்பொழுது போட்டார்கள். மூன்று பஸ்லிக்கு முன்பாக போட்டார்கள். மூன்று பஸ்லியாக அங்கு மருந்து தெளிக்கப் படவில்லை. இன்றைக்கு அங்கே என்ன செய்கிறார்கள். மொத்தமாகச் சேர்த்து பூச்சி மருந்து தெளித்ததாகச் சொல்லி, செய்யாத ஒன்றைச் செய்ததாகச் சொல்லி, அதற்கு ரூ. 33 கொடுக்க வேண்டும் கிஸ்தியுடன் கட்ட வேண்டும், இல்லை என்றால் ஜப்தி செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களை ஜப்தி செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். . .

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் பூச்சி மருந்தைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நலத் துறையின் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதில்லை. விவசாயத் துறை மூலம், ஊராட்சியின் மூலம் இது செய்யப்படுகின்றது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: எங்களுக்கு எந்தெந்த மானியத்தில் சமயம் கிடைக்கிறதோ அப்பொழுது நாங்கள் சேர்த்துக்கொள்வோம். இருந்தாலும், எல்லா அமைச்சர் களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. சக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்பொழுது அந்த அமைச்சர் இங்கே இல்லை. அதுதான் எங்களுக்கு ஒரு பெரிய குறை. நாங்கள் இங்கே பேசும்பொழுது அமைச்சர் இல்லையென்றால் குறையாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கும் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அவர்கள் என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பூச்சி மருந்து தெளிக்காமலேயே அவர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதினால் ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே, அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டு பூச்சி மருந்து கொடுக்காத இடங்களில் கொடுத்ததாக அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வதை நிறுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றொன்று. . .

1974 மார்ச் 21]

திரு. கு. காமாட்சி: ஆகாய விமானம் மூலம் அந்தப் பகுதியில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து அடித்ததற்கு இப்பொழுது வசூல் பண்ணலாம். பூச்சி மருந்து கொடுக்காமல் வசூல் பண்ணவில்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: ஆகாய விமானம் மூலம் எப்பொழுது அடித்தார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் சொல்வார்களா? அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கு. காமாட்சி: 1971–72, 1969–70 ஆகிய ஆண்டுகளில் அடித்ததற்கு இப்பொழுது வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காமாட்சி அவர்கள் எப்பொழுது அமைச்சரானார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்): இதிலே ஒன்றும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அங்கத்தினர் காமாட்சி அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களுடைய தொகுதியில் அடித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கண்டிப்பாக அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலை நான் எப்பொழுதுமே இந்தச் சபையில் பேசமாட்டேன். எனக்கு அப்படித் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது உண்மையா, இல்லையா என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது அரசுனுடைய கடமை. ஆனால் அதை ஒப்புக்கொள்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்): நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள். இன்னும் 24 பேர்கள் பேச இருக்கிறார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: எங்கள் கட்சியில் நான் ஒருவர்தான் பேசுகிறேன். கொஞ்சம் டயம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : இரண்டு பேர்கள் பேசுகிறீர்கள். திரு. ஜேம்ஸ் கடைசியில் பேசுகிறார்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இம்மாதிரி முக்கியமான மானியத்திற்குக் கொஞ்சம் டயம் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் அரிசன் டிமாண்ட், அக்ரிகல்சர் டிமாண்ட் என்றால் மூன்று நாட்களுக்குக்கூட விவாதம் நடக்கும், நாங்கள் மூன்று நாட்கள் பேசியிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது அரை நாளில் ஒரு மானியத்தை விவாதித்து முடிக்க வேண்டுமென்றால் எப்படி? எங்கள் கட்சியில் நான் ஒருவர் தான் பேசுகிறேன். கொஞ்சம் சமயம் அதிகமாகக் கொடுங்கள். அரிசன மெம்பராக இருப்பதால் எல்லாவற்றையும் பேசியாக வேண்டியிருக்கிறது.

பால் விநியோக கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அரிசனங்களுக்கு அமைத்துக் கொடுப்பது என்ற திட்டம் எங்களுடைய கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபொழுது வந்த ஒன்று. அதை நான் பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82 லாபத்திலும், 32 'நோ ப்ராபிட் நோ லாஸ்', 228 சங்கங்கள் நஷ்டத்தில் நடைபெறுகின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? அரிசனங்கள் நடத்தக் கூடிய பல சொஸைடிகளிலிருந்து மற்றவர்களால் பால் வாங்கப் படவில்லையா? அல்லது பால் விற்பனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி செய்யவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கோவில்களில் அரிசனங்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடக்கூடிய நிலைமையை நாங்கள் ஏற்படுத்தினோம், அரிசனங்களை அறங் காவலர்களாக நியமித்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் பெருமையாகக் கூறிக்கொண்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய உத்தமர் கோவில் தேவஸ்தானத்திற்கு ஒரு அரிசன் மனுப் போட்டு ஏறத்தாழ 2½ ஆண்டுக் காலமாகிறது. இன்னும் அங்கே அறங்காவலர் போடவில்லை. இவரைப் போட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

பல தேவஸ்தானங்களில் அறங்காவலர்களை நியமிப்பதில் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. நாங்கள் கேட்டுப் போட வேண்டும் என்பது அல்ல. அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களே அதை அதை ருடீனாகச் செய்ய வேண்டும். ருடீனாகச் செய்யப்பட வேலைகள் ருடீனாகச் செய்யப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். தேவஸ்தானங்களில் உடனடியாக அறங்காவலர்களைப் போடும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்ளிடம் பாலத்தில் சில மாதங்களாக விளக்கு எரியவில்லை. அதைப்பற்றிப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி, மனுக்களையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலத்தின்மீது போக்குவரத்து அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, அதற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பெற்றோர்கள், கார்டியன்கள் வருமான வரம்பு ரூ. 2,000 என்று இருந்ததை, ரூ. 2,500 ஆக உயர்த்தியதுப்பற்றி மகிழ்ச்சி. திருப்தி இல்லாமல் கேட்பது அல்ல. இதை ரூ. 3,000 ஆக செய்தால் தான் ஓரளவுக்குப் பல ஏழை மாணவர்கள் பலன் அடைய முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

மற்றொன்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

" To discuss about the denial of benefits to a Scheduled Tribe or caste as soon as he becomes a christian ".

என்று வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவ மதம் மாறியவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூடக் கூறினார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பழங்குடி மக்களுக்கு, டிரைப்ஸ்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய எல்லாச் சலுகைகளையும் இவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். நான் அதை இங்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன், எல்லாச் சலுகைகளும் இவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். அதைத் தயவு செய்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்போது புத்த மதம் மாறியவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு இருந்த பல காரணங்களால்,

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 மார்ச் 21

அப்போது உயர்ந்த ஜாதியைச் சார்ந்தவர்களாய் இருந்தவர்களின் இம்சை தாங்க முடியாமல் அரிசனங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறியவர்கள்தான் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. முத்து : தலைவரவர்களே, இந்த அரிசன மானியத்தின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற முன்வருகிறேன். இந்த அரசால் அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சர்க்கார் அரிசன மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் கண்கூடாக தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட நகரத்தில் வந்து குடியேறியவுடன் முதலியார், பிள்ளைமார் என்று ஜாதிப் பெயரை மாற்றிச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அரிசன சமுதாயத்திலிருந்து பெண் எடுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன மக்கள் வாழும் வீட்டில் தீ பிடித்து விட்டால், அவர்களுக்குச் சர்க்காரில் 80 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் மறுபடியும் வீட்டைப் புதுப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அரிசனத் துறையில் பல வீட்டு மனைகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருந்தாலும் போதிய வருவாய் இல்லாததால் நூற்றுக்கு 80 பேர் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க இந்த 80 ரூபாயை வைத்து அரிசனங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த 80 ரூபாயை 200 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன விவசாயிகளுக்கு உழவு மாடு பிடிக்க 500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் 500 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு உழவு மாடு வாங்கி, விவசாயம்

1974 மார்ச் 21] [திரு. வ. முத்து]

செய்ய முடியாது. ஆகவே, அந்த வகையில் 500 ரூபாயை 1,000 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று அரிசன விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் 2,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். முன்னால் 3 ரூபாய் கொடுத்தால் கூலி ஆள் கிடைப்பார்கள். இப்போது 5 ரூபாய் கொடுத்தால் கூட கூலி ஆள் கிடைப்பதில்லை. அதனால் 2,000 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் கூறுகிற கிணற்றை வெட்ட முடியாது. ஆகவே, இந்த மானியத்தை 3,000 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்த அரசு அரிசனங்கள் முன்னேற வேண்டும்; அரிசனக் குழந்தைகள் கல்வியில் முன்னேற வேண்டுமென்று நிறைய அரிசன மாணவர் இல்லங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த இல்லங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற தொகை போதுமானதாக இல்லை. அதனால் அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. பல குற்றங்கள் செய்து கைதியாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக்கூட காலையிலே இட்லி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரிசன இல்லங்களில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு கஞ்சி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் காலை உணவாக இட்லி கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தின்போது பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை, மயானம், கிணறு போன்றவை தனியாக இருக்கக்கூடாது; ஜாதி இந்துக்களோடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த யோசனை பாராட்டக்கூடியதுதான். ஆனால் அது நகரத்திற்குத்தான் பொருந்தும்; கிராமங்களுக்குப் பொருந்தாது. உதாரணத்திற்கு என்னுடைய பகுதியில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு விவசாயக் குடும்பம்; அண்ணன், தம்பி இரண்டு பேர். மூத்த சகோதரர் தன்னுடைய நிலத்தை 27,000 ரூபாய்க்கு விற்க தம்பியிடம் விலை கூறினார். தம்பி 25,000 ரூபாய்க்கு அந்த நிலத்தைக் கேட்டார். அந்த விலைக்கு, தம்பிக்குக்கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். பிறகு அந்த

நிலத்தை ஒரு அரிசன விவசாயி 27,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குவதற்குப் பேசி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். உடனே அந்த அரிசன விவசாயிடம் போய் 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் வேண்டாம் என்று சொன்ன தம்பி 5,000 ரூபாய் உனக்கு கூட்டித் தருகிறேன்; அந்த நிலத்தை எனக்குக் கொடுத்துவிடு என்று கேட்டார். அதன் காரணம் என்னவென்றால், அரிசன விவசாயி நிலத்தைப் பெற்றுவிட்டால், அவர்களுடைய பொதுக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுப்பார்; பொது வீட்டில் குடியேறி விடுவார் என்பதற்காக 5,000 ரூபாய் கூட்டிக் கொடுத்தாவது தானே வாங்கி விட்டால் இந்தத் தொல்லைகள் இருக்காது என்று கருதி அந்த முறையை கையாண்டார் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அரிசன மக்களுக்கு வீட்டுமனை, மயானம், கிணறு போன்றவை தனியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டுமனைகள் விஷயத்தில் கிராம அதிகாரிகள் செய்யும் தொல்லைகள் எல்லையில்லாமல் இருக்கின்றன. வீட்டு மனைக்கு என்று நிலத்தை எழுதிக்கொடுத்துவிட்டால், உடனே அங்கே நாட்டு வக்கீலாக இருக்கின்ற கிராம அதிகாரி, அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் யோசனை கூறி, லோன் போட்டு கிணறு வெட்டி, 4 தென்னம்பிள்ளை வை, ஒரு வீட்டைக் கட்டிக் கொள் என்று சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வீட்டு மனை கிடைக்கத் தடை ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான முறைகளைக் கவனித்து, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பாராட்டி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, இந்த அரிசன நல மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டு கழித்து, வெள்ளிவிழா எல்லாம் கொண்டாடிவிட்டோம். அதற்குப் பிறகு 26-வது ஆண்டு நடைபெறுகிற இந்த நேரத்தில் ஜாதி மத பேதம் ஒழிந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏனென்றால் 26-வது ஆண்டு நடைமுறையில்கூட சர்க்கார் பல தாப்புகளிலும் புரான காலத்திலே இருந்ததைப்போல பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தி

1974 மார்ச் 21] [திரு. எம். முத்தையா]

யிருக்கிறது. பார்வேர்டு கிளாஸ், பாக்வேர்டு கிளாஸ், ஷெடியூல் காஸ்ட் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் சலுகைகள் வழங்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். வாஸ்தவம் தான். அப்படியானால் அந்த மூன்று வகுப்புகளுக்கும் கொடுத்தால் போதாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புக்கை திறந்து பார்த்தால் பாக்வேர்டு கிளாஸ் என்று போட்டால் போதாதா? அரிசன வகுப்பு என்றால் அரிசன் என்று போட்டால் போதாதா? பாக்வேர்டு என்றால் அதில் எந்த ஜாதி, அரிசன் என்றால் அதில் எந்த ஜாதி என்றெல்லாம் சேர்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது ஒரு ஜாதிக்குள்ளே எத்தனையோ ஜாதிகளை, எத்தனையோ ரூபங்களில் புகுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்கிறோம். அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. மூன்று வகுப்புகளாகப் பிரித்துக்கொண்டால் அதற்குள்ள சலுகைகளைக் கொடுக்கலாம்; அதற்குள்ளே வேறொரு ஜாதியை ஏற்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று மானியம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மானியம் அவர்களுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாகக் கிடைப்பதில்லை. "ஆட்டில் பாதி கடா" என்பதைப்போல ஒதுக்கப்படுகின்ற மானியத்தில் பாதி ஆபீசர்களுக்குப் போய் விடுகிறது. மானியம் முழுவதும் அந்தச் சமுதாயத்திற்குப் போய் சேரவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்துடன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்புக்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று விளம்பரம்தான் பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர எந்தத் துறையிலாவது 18 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. பல துறைகளில் இந்த 18 சதவிகிதம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்வதானால், மாவட்ட முன்சீப் அதிகாரி தேர்வில் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசனங்களுக்கு என்று 4 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த 4 இடங்களில் இரண்டுதான்

அரிசன மக்களுக்குக் கிடைத்தன. இரண்டு இடம் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தால், 'காண்டிடேட்' கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான காண்டிடேட் இல்லை; 'நோ காண்டிடேட்' என்று அரசிதழில் வந்திருக்கிறது. இதை நிரூபிக்க வேண்டுமானாலும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு இருக்கக்கூடாது; அது நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் சட்டக் கல்லூரியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்ற இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இப்போதாவது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அந்தப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இதற்குச் சட்டம் இடம் தரவில்லை என்றால் என் சட்டத்தைத் தளர்த்தக் கூடாது? அதற்கு விண்ணப்பம் செய்த நபர்களும் எனக்குத் தெரியும். சட்டத்தைத் தளர்த்தியாவது அந்த வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக 1973-இல் மதுரை டிவினிஷல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெட் கான்ஸ்டபிள், கான்ஸ்டபிள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில்கூட 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு கொடுக்கப்படவில்லை. கேள்வி போட்டாலும் சபையில் அனுமதிப்பதில்லை. அரசாங்க உத்தியோகத்தில் மட்டுமல்ல— நகரசபைகள், நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக பறக்கும் படை இருப்பதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். அந்த பறக்கும் படை எங்கு பறந்து கொண்டிருக்கிறதோ, தெரியவில்லை. அது எந்த முறையில் செயல்படுகிறது என்பதை அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அரிசன நலத்துறை மானியம் விவாதத்தில் இருக்கிறது. இதில் அரிசன மக்களுடைய பல்வேறு சங்கடங்களை உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த முக்கியமான நேரத்தில் நலத்துறை அமைச்சர் அவையில் இல்லாமல் இருப்பது சரிதானா?

1974 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்): வாக்களிக்கச் சென்றிருக்கிறார்கள். வந்துவிடுவார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: வாக்களிப்பு காலை 10 மணி முதல் மாலை மூன்று மணி வரை இருக்கிறது. பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்குப் பிறகு மாலை 4 மணிக்குத்தான்கூட இருக்கிறது. அந்த நேரம் வாக்களிக்கலாம். இப்போது நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லாமல் இருப்பது இந்த அவையை அவமதிப்பது போலாகும். மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களை அவமதித்து, இந்த இலாக்கா நலனையே புறக்கணிப்பது போலாகும். இதற்கு பேரவைத் தலைவர் ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் இங்கேதான் இருந்தார்கள். இப்போதுதான் வாக்களிக்கச் சென்றார்கள். வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் கூறுகிற நல்ல கருத்துக்களை நாங்கள் குறிப்பு எடுக்கிறோம், அவர்களிடம் கொடுப்பதற்கு.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் எங்கும் போகவில்லை—ஓட்டளிக்கத்தான் சென்றேன். பின்தங்கிய வகுப்பு நலத் துறை அமைச்சர் இங்கே குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இங்கே சொல்லப்படுகிற நல்ல கருத்துக்கள் பயன்படாமல் போய்விடக்கூடாது என்கிற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் நாங்களும் கூறினோம்.

திரு. எம். முத்தையா: தட்டெழுத்தர்கள் பதவி அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கேட்டால் அவர்கள் பயிற்சி பெற வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அரிசன நலத் துறை அவர்களுக்குத் தனியாகவே பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நெடுநாளாக அரிசன சமுதாயம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு குறிக்கோள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். குறிப்பாக அரிசனத் தலைவரும் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தையே இயற்றித் தந்தவருமான டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய உருவப் படத்தை இந்தப் பேரவையில் திறந்து

வைக்க வேண்டுமென்பது இந்த அவையிலுள்ள அரிசன அங்கத்தினர்களின் ஏகோபித்த எண்ணமாகும். இதைக்கூட 68-இல் நடந்த கழக மாநாட்டில் தீர்மானமாகவே நிறைவேற்றி யிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே டாக்டர் அம்பேத்கார் திருவுருவப் படத்தை இங்கே திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*** திரு. கே. என். குமாரசாமி:** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் என கட்சியின் சார்பாகச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நம் நாட்டிலே சாதி சமய பேதமற்ற சமுதாயத்தைத் அமைக்க வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் சில திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டன. காரணம் தொன்றுதொட்டு, நிலப்பிரபுத்துவ முறையில் இயங்கி வந்த நாட்டிலே பல்வேறு சாதிப் பிரிவுகள் நிலைத்துவிட்ட காரணத்தினால், அதில் இருந்து மாற, அதற்கு நேர்மாறான வழியைப் பின்பற்றி இதில் வெற்றி காண சகல மட்டத்திலும் எடுக்கப்பட்டு வருகிற நடவடிக்கைகள் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும். ஆயினும் இன்றைய தினம் நம் நாட்டில் சாதி வேற்றுமை தான் வளர்ந்து இருக்கிறது. காரணம் தொழில் துறை வளர்ச்சி முழுமையாக அமையாததுதான். தொழில் துறை வளர்ச்சி ஏற்படுகிறபோதுதான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு ஏற்படும்.

இன்றைக்கு அரிசன நலத் துறை மூலமாகப் பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றால் அது ஒருசில பேர்களுக்குப் பயன்படுமேதவிர சமுதாய மட்டத்தில் அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கோ, உயர்த்துவதற்கோ பயன்படாது. இன்றைக்கு நாம் 6 கோடி செலவிடலாம். ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள இந்தச் சமூகத்தினர்களுக்கு இவை பயன்படாது. இன்றைக்குக் கிராமங்களில் இவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாகவே வேலை செய்கிறார்கள்.

நாம் மாடு வாங்கக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்கிறோம்— மானியம் கூட இல்லை. முன்பு மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது, அது நீக்கப்பட்டு இப்போது கடன்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. உழவு மாடு, கறவை மாடுகளின் விலை எந்த அளவுக்கு

உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். உழவு மாடு ஆயிரம் ரூபாயாகிறது. 500 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் பாக்கி 500 ரூபாய்க்கு அவன் என்ன செய்வான்? கறவை மாடு என்றாலும்—சொஸைடியில் பால் கறந்து ஜீவிக்க அவன் எண்ணினால் ஆயிரத்திற்குக் குறைந்து மாடு வாங்கிக் கறக்க முடியாது. நாம் கொடுக்கிற கடன் தொகை கறவை மாடு வாங்க அவனுக்குப் போதாது. இதற்கு என்ன தீர்வு காணலாம் என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

தொழில் துறையில் அவர்களை மாற்றுவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தோட்டி தொழிலில்தான் அவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு அளிக்கப் படுகிறது. மற்றத் தொழில்களில் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை. காரணம் என்ன? நாம் ஏதோ 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம், மற்றத் துறைகளிலே அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இருந்தாலும் தனியார் துறையிலே இருக்கிற தொழிற்சாலையிலே அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார்களா? இல்லையே, என்ன காரணம்? அரிசனங்கள் தோட்டி வேலைதான் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை. இது ரொம்ப மோசமான தொழில்தான். அதற்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. நவீன முறை ஆக்கப்படுகிற சூழ்நிலை கிடையாது.

தோட்டித் தொழிலாளர்களுக்குச் சரியாகச் சம்பளம் கொடுக்கிறோமா என்பது ஒரு பெரிய பிரச்னை. முனிசிபாலிடியிலே உடை கூடக் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் தகராறு பண்ணுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுகாதார வசதி அளிக்க வேண்டும்.

அவர்களது குடியிருப்புகளைப் போய் பார்க்க வேண்டும். தகரத்தை ஓடாக வைத்து அந்தத் தகரத்திற்குக் கீழே குடியிருக்கிறான். வெயில் காலத்திலே அவன் எப்படி குடியிருக்க முடியும்? கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிற தொழிலாளிக்குக்கூட வீடுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நம்மால் பணம் செலவு செய்ய முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே ஒரு நிலை இருக்கிறது. சுகாதார வசதிகளைப்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1974 மார்ச் 21

பொறுத்து, எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு அளிக்கும் வசதி மிகமிகக் குறைவு. அதிலே சந்தேகமே வேண்டாம்.

அரிசன நல இலாகா இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கணக்குச் சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2,000 கிணறுகள் அரிசன நல இலாகா மூலம் வெட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரிசன நல இலாகா கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கும்போது, ஒரு கிணற்றிற்கு அடி வெட்டு இல்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் போய் பார்க்கிறார்களா, இல்லை. ஒரு விண்ணப்பம் போனால், அந்த விண்ணப்பத்தின் பேரிலே, ஒரு குறிப்பை காண்ட்ராக்டருக்கு அனுப்பி, 5 அடி வெட்டி விட்டு வா என்று சொல்கிறார்கள். சொல்லும்போது பழைய கிணறை அளப்பது கிடையாது.

அந்த காண்ட்ராக்டர் 2 அடி வெட்டிவிட்டு, 5 அடி என்று சொல்லலாம் 8 அடி என்று சொல்லலாம், 9 அடி என்று சொல்லலாம், 10 அடி என்றுகூடச் சொல்லலாம். அதைக் கேட்பதற்கு நாதி கிடையாது. அந்த ஊர் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டைக் கூடக் கலந்து கொள்ளாமல், யாரோ ஒரு ஆள் வந்து 2 அடி வெட்டி, 6 அடி வெட்டினேம், 10 அடி வெட்டினேம் என்று பணம் பாழாகிறதேதவிர, இதை கரெக்ட் பண்ணுவதற்காக அந்த இலாகா இல்லை. அந்த இலாகாவினர் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தைவிட்டு நகர மறுக்கிறார்கள். 2,000 கிணறுகள் வெட்டப் பட்டதாகக் கணக்கிலே வேண்டுமானால் இருக்குமேதவிர, பணம் முழுவதுமே செலவழிக்கப்பட்டிருக்குமேயொழிய அதிகாரிகள் தருகிற புள்ளி விவரத்தை வைத்து இங்கே பேசுவது சரியல்ல. போய்ப் பார்த்தால்தான் நிலைமை புரியும்.

என் ஊரிலேகூட, 2 அடி வெட்டிவிட்டு, 6 அடி வெட்டியதாகக் கணக்குச் சொல்லிப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். இந்தத் துறையில் எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதை நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்களும்சரி, நாமும்சரி, கண்காணிப்போமானால், பாதித் தொகையைக்கூட அவர்கள் செலவழித்திருப்பதாக நம்மால் காண முடியாது.

1974 மார்ச் 21] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

விடுகளுக்கு நிலம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பல ஊர்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில், 1969-லே போட்டிருக்கிற, அதுவும் நிரந்தரமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற அரிசன மக்களது விண்ணப்பம் இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கிராமத்திற்கு வந்தபோது நேரடியாக மனுவைக் கொடுத்தும், 1969-லிருந்து இன்னும் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் அந்தப் பக்கத்திலேதான் குடியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடமும் நேரடியாக அவர்களே சொல்லி விட்டார்கள். இன்றைக்கும் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேதான் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களது குறைகளுக்குக் கூட நிவர்த்தி இல்லை என்றால், எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் செய்யா விட்டால் பரவாயில்லை, கெஸட்டில் பிரசுரிக்கக்கூடிய அளவுக்குப் போய் தடைப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்த அரிசன மக்கள் எப்படி குடியிருப்பார்கள்.

இருகூர் கிராமத்திலே 3 முறை அரிசன நல இலாகா அதிகாரிகளும் மற்ற அதிகாரிகளும் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போயும் ஒன்றும் பலனில்லையென்றால், அந்த அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க ரூ. 1 கோடி செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்லி என்ன பலன்? 24,000 கிராமங்களுக்கு மின் ஒளி அளித்து விட்டோம் என்றால், குடிநீர் வசதி இன்னும் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? பஞ்சாயத்திலே இருக்கிறவர்கள் குடி நீர் வசதியைச் சில இடங்களிலே செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, இன்னும் முழுவதுமாகப் பல்வேறு பகுதிகளிலே குடிநீர் கிடைக்காமல், அவர்கள் ½ மைல், 1 மைல் தூரம் நடந்து குடிநீர் எடுத்து வருகிறார்கள். ஆற்றுப் படுகையிலிருந்து குடிநீர் எடுக்கிறான். விண்ணப்பம் கொடுத்தால்கூடப் பார்க்காத நிலைமை இருக்குமானால், எதற்காக இந்த இலாகாவை வைத்திருக்கிறோம். அதிகாரிகளாலே செய்ய முடியாது என்று சொன்னால், எதற்காக அந்த இலாகாவை வைத்திருக்கிறார்கள், உத்தியோகத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

இதுமாதிரிப் பல்வேறு பிரச்னைகள். பொருளாதாரத் துறையிலே மேம்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? உழுதவனுக்கு நாம் நிலம் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்

கொண்டோம். அரிசனங்களுக்குச் சுடுகாடு வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கும் நிலத்தை ஒதுக்குவது கிடையாது. கிராமப்புறத்திலே மணியக்காரன், கணக்குப்பிள்ளை, பட்டா இல்லையென்று சொல்கிறான்.

என் தொகுதியிலே, கணக்குவளை என்ற ஊரிலே, 3 ஏக்கர் நிலத்தை, அரிசனங்களுக்காகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாசில்தாரிடம் சொன்னோம். ஆனால், கேட்டவனுக்குப் பட்டா கிடைக்கவில்லை, இன்னொரு விவசாயிக்கு 1½ ஏக்கர் நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரிசன இலாகாவுக்கு விண்ணப்பம் போட்டால், தாசில்தாருக்கு விண்ணப்பம் போட்டால் அவர் என்ன செய்கிறார்? நிலம் இருப்பவர்களுக்கே பட்டா செய்கிறார்கள் என்றால், லஞ்சம் வாங்கிச் செய்கிறார்களா?

சுடுகாட்டைக்கூட நம்மால் சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை அரிசனங்களுக்கு. ஆனால், இந்த டிமாண்டிலே அந்த இலாகாவுக்கு நிதி ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னால், அந்த அந்த ஊர்களுக்கு அதிகாரிகள் போய் கணக்கு எடுக்க வேண்டும். கண்காணிப்பு செய்ய வேண்டியது அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பு. ஆகவே, இப்படிச் செய்யாததன் காரணமாக, எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் எவ்வளவு நல்ல வகையான திட்டங்களைப் போட்டாலும் அது மக்களுக்குப் பயன்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படவில்லையென்ற காரணத்தால், அரிசன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே, முன்னேற முடியவில்லை.

விவசாயத்திலே அவர்களுக்கு கூலி ரூ. 3 என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல்வேறு வசதிகள் கிடையாது. துப்புரவு வசதி கிடையாது, பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளிலே படிக்கிற குழந்தை களுக்குச் சீருடை கொடுக்கிறோமா? எல்லோருக்கும் கொடுக்கிற உணவுதான் இவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோமே தவிர, இப்படிப்பட்ட அரிசன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கு, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே செலவழிக்கின்ற பணத்தை உருப்படியாகச் செலவழிக்க வேண்டும். யாரோ இடையிலே இருப்பவர்கள் செலவழிப்பதாகக் கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

1974 மார்ச் 21]

*திரு. வீ. செல்லதுரை : தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத் துறை மானியத்தை வரவேற்று சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

இன்றைக்கும் பறவைகளிலே தூக்கணாங் குருவிதான் சிறிய பறவை. அந்தச் சிறிய பறவை தனது அலகுகளால் அழகான கூடுகளைக் கட்டி, தனது குஞ்சுகளையும் நல்லமுறையிலே பாதுகாத்து வருகின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால், சேரியில் புகுந்து, ஒரு அரிசனனுடைய வீட்டில் அண்ணாந்து பார்த்தால் சூரியன் ஒளிதான் அந்த வீட்டில் தெரியும். இந்த அவல நிலையைப் போக்க, கருணை உள்ளம் படைத்த நமது கலைஞர் அவர்கள் அரிசனப் பழங்குடி மக்களுக் கென்று ஒரு அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்தை ஏற்படுத்தி, அவருடைய 1974–75 வரவு-செலவு திட்டத்தில் அரிசன மக்களுக்கு ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டித் தரப்படும் என்று அறிவித்து உள்ளதை அரிசனப் பழங்குடி மக்களும், அரிசனாகிய நானும் வரவேற்று, அவருக்கும், அரிசன அமைச்சருக்கும் நன்றி உள்ளவராக இருப்போம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

நகர்ப் புறத்தில் குடிசைகள் எவ்வளவு சீக்கிரம் அகற்றி மாடி வீடுகளை ஏற்படுத்துகிறோமோ, அதேபோல் இந்த அரிசன வீட்டு வாரியம் கிராமப் பகுதியிலே உள்ள சேரியிலே வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும், அந்தப் பணி துரிதமாக நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

ஏற்கெனவே உள்ள அரிசனக் காலனிகளில் காலனிகளைத்தான் கட்டித் தருகிறார்களே தவிர சுகாதார முறையிலே அவை அமைக்கப்படவில்லை. மழை பெய்தால் காலனியிலேயே தண்ணீர் தேங்கி நிற்கிறது, அங்கேயே நின்று வெளியே செல்ல முடியாமல் ஒரு வாரம் வரையிலும் தண்ணீர் தேங்கி விடுகிறது. ஆகவே நம்முடைய அரசு ஒவ்வொரு காலனிக்கும் டிரெய்னேஜ், சாக்கடை கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலனிகளுக்குப் பக்கத்திலே கக்கூஸ் இருக்கிறது, நான் ஊரைச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு காலனி இருக்கிறது. முதல் லைனிலிருந்து 20 அடி தூரத்திலேயே ஒரு பொதுஜன கக்கூஸ் இருக்கிறது, பொதுஜன கக்கூஸ் எப்படி

இருக்கிறது என்றால் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டு நான்கு பக்கச் சுவரும் 2 அடி உயரம்தான் இருக்கும், பொது ஜனங்கள் மலஜலம் கழிக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றி நான் மாவட்ட நல அதிகாரி அவர்களிடம் பலமுறை சொல்லியும் அவர் செவி சாய்க்கவில்லை. ஆகவேதான் நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்கிறேன். இங்கே சொல்வதற்காக மிகவும் வருந்துகிறேன். நலத்துறை அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பு ஒவ்வொரு சாலனிக்கும் பக்கத்திலே ஒரு பெண்கள் பாத் ரூம் கட்டித் தருவார்கள், ஆனால் இப்பொழுது கட்டப்படுவதில்லை. ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் வேறுவிதமாகச் சொல்கிறார்கள். உடனடியாக ஒவ்வொரு காலனியிலும் பெண்கள் பாத் ரூம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை இன்னும் பரவலாக இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஒழியவில்லை. நம்முடைய அரசு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்தாலும் கூட இன்னும் சரியாக அமல் ஆகவில்லை. அதை ஒழிப்பதற்காகக் காவல் படை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எனது மாவட்டத்தில் இல்லை. மதுரை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், தென் ஆர்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில்தான் இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்திலே குறிப்பாக அது வேண்டும். அந்தக் காவல் படை குறிப்பாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், அதுமட்டுமல்ல, அது அருகாமையிலே இருந்தால்தான் கலந்துகொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும், மேலும் அந்தக் காவல் படையை அரிசன நலத் துறையோடு சேர்த்து இயங்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தங்கப் பதக்கம் கலப்புத் திருமணத்திற்காகக் கொடுக்கப் படுகிறது. அதைவிட கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட அதுவும் அரிசனப் பெண்ணை திருமணம் செய்துகொண்ட வாலிபருக்கு உத்தியோகச் சலுகைகள், உயர்வுகள் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஓரளவிற்குத் தீண்டாமை ஒழியும்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. வி. செல்லதுரை]

அதோடு பொதுமக்களிடம் பழக வேண்டிய கிராம அதிகாரிகளாக ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஐந்து அரிசனங்களை வலுக் கட்டாயமாக கிராம அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டும். நான் பெருமையோடுகூட சொல்லிக் கொள்வேன். நான் தேர்தலிலே நின்ற பிறகுதான் அரிசன் என்பது எங்கள் பகுதியிலேயே தெரிய வந்தது. நான் காண்ட்ராக்டிலே தொடர்பு கொண்டிருந்தது பற்றி அந்த முறையிலேதான் தெரியும். எலக்ஷனிலே நின்ற பிறகு தான் எல்லோருக்கும் நான் அரிசன் என்பது தெரிந்தது என்பதை நான் பெருமையோடுகூட சொல்லிக்கொள்வேன். ஆகவே கிராம அதிகாரிகளாக அவர்களை நியமிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயம் செய்ய முன்வரும் விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்காகப் பாதித் தொகை மானியமாகவும் பாதித் தொகை கடனாகவும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு 1974-75 ஆம் ஆண்டு அரிசன நலத்துறையின் நிதிக் கோரிக்கை அரிசன மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய நல்ல திட்டமாக இருக்கிறது என்று கூறி, அதை வரவேற்று எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. எஸ். வடிவேல்:** தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாடு விடுதலையடைந்து 26 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. கிராமங்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் விடுதலை கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொருளாதாரச் சுரண்டலாலும், சமூகக் கொடுமைகளினாலும் பல்வேறு சோகச் சம்பவங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். தமிழ்நாட்டிலே 76 லட்சம் மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இவர்களில் பெரும்பகுதி மக்கள் உடல் உழைப்பால் உயிர்வாழ்ந்து நாள் ஓட்டும் கருவியாகத்தான் இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வாழ்வதற்காக ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தாலும் விடுதலையடைந்த நாட்டிலே

எல்லோரையும்போல் சம உரிமைகளோடு வாழ வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அவர்கள் மேட்டுக்குடி மக்களாகவும், நிலப் பிரபுக்களாலும் பல கொடுமைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நான் ஒரு சம்பவத்தை நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 25-ம் நாள் தஞ்சைத் தரணியில் கீழ்வெண்மணி என்ற கிராமத்திலே 44 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயிருடன் கொளுத்தப்பட்ட சோகச் சம்பவம் இன்னும் நம்முடைய உள்ளங்களிலே நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறது, நாடே கொதித்தது, பேரறிஞர். அண்ணா அவர்களுடைய உள்ளமே குமுறியது, உலகமே அழுதது, ஆனால் அந்தக் கோரச் சம்பவத்திற்குரிய தண்டனை இல்லை. நீதிமன்றத்திலே பிராஸிக்யூஷன் தரப்பிலே சரியான முறையிலே வழக்கைத் தயாரிக்கவில்லை என்ற முறையிலே தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். நான் அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி அவையில் எடுத்துக் கூறிய நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திலே அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். காவல் இலாக்கா யாரைக் காத்து நிற்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றிப் பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அவர்கள் காப்பாற்றவில்லை என்று தெரிகிறது. அதைப் பற்றி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இப்படி ஒவ்வொன்றையும் அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம், அது எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

தீண்டாமை ஒழிப்புபற்றி அரசியல் சட்டத்திலே இருந்தாலும் கூடச் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்து இருக்கின்றன. இந்த இலாக்காவை நல்ல முறையிலே செயல்படச் செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தத் துறையைப்பற்றிச் சொல்லும் பொழுது ஒப்பாரி வைத்துச் சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. நான் இங்கே வந்து மூன்று வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன, எத்தனையோ பிரச்சனைகளைப்பற்றி அந்த அம்மாவிடம் கொடுத்து இருக்கிறேன், அவர்கள் ஆர்டர் போட்டார்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் செய்வதில்லை, அவர்கள் செய்யமாட்டார்கள். இதுவரையில் ஒரு பிரச்சனைகூடத் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் . . .

1974 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எத்தனையோ பிரச்சனைகளை என்னிடம் கொடுத்ததாகவும் ஒன்றுகூட நிறைவேறவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நான் மாலையிலேதான் பதில் சொல்லப் போகிறேன், அதற்குள்ளாக அவர்கள் என்ன தேதியிலே என்ன என்ன பிரச்சனைகளைச் சொன்னார்கள் என்னிடத்திலே என்று தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: எத்தனையோ, தேதியை பிறகு சொல்கிறேன், எத்தனையோ கொடுத்திருக்கிறேன், ஒன்றும் நிறைவேறவில்லை.

வீட்டு மனை கொடுக்கச் சொல்லி, 3 ஆண்டுகள் ஆன விவரங்கள், 7 ஆண்டுகள் ஆன விவரங்கள், சுடுகாடு பாதை போன்றவைகள் எல்லாம் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறேன், இவர்களுடைய ஆர்டர் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. காரணம் அதிகாரி சொன்னால் நிலக்காரர் ஒத்துக் கொள்வதில்லை. நிலக்காரர் ஒத்துக் கொண்டால் மணியக்காரர் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. இப்படியேதான் போய்க் கொண்டிருக்கிறதே தவிர ஒன்றுமே நடக்கவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் பொதுவாகச் சொல்லாமல் என்ன என்ன கிராமங்கள், என்ன என்ன விவரங்கள் என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த விவரங்களையெல்லாம் சொல்லாமல் பேசிக் கொண்டே போனால் சரியாக இருக்குமா?

திரு. எஸ். வடிவேல்: என்னுடைய தொகுதி சீர்காழி; எத்தனையோ ஊர்களைச் சொல்ல முடியும் . . .

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அது கூட அல்ல, இதுவரையிலும் நானும் அமைச்சராக ஏழாண்டுக் காலமாக இருக்கிறேன், ஒரு நாளாவது அவர்கள் என்னிடத்திலே வந்து ஒரு மனுவைக்கூடக் கொடுக்கவில்லை.

திரு. எஸ். வடிவேல்: [* * *]
50 தடவைகளாவது கொடுத்திருக்கிறேன், ஒன்றுகூட நடக்கவில்லை.

] மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அவர்கள் அமைச்சர் என்ற முறையிலே என்னிடம் ஏதாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா ? அவர்கள் [* * *] என்று சொல்வது சரியல்ல, எந்த எந்தக் கிராமங்களைப்பற்றி எத்தனை முறைகள் என்னிடத்திலே கொடுத்தார்கள் என்பதை அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். என்னிடம் எத்தனையோ பேர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அடுத்து அது என்ன ஆனது என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்களே, அவர்களே, அவர்கள் கொடுத்து இயக்குநரிடத்திலே கொடுத்தார்களா, மாவட்ட நல அதிகாரியிடம் கொடுத்தார்களா, செயலாளரிடம் கொடுத்தார்களா தெரியாது. என்னிடம் கொடுக்கவில்லை யென்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். எங்கே என்னிடம் கொடுத்தீர்கள் ? எந்தக் கிராமத்தைப் பற்றி, எப்பொழுது எந்த தேதியில் என்று சொல்லட்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தேதியைப் பின்னால் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சாதாரணமாக இந்த [* * *] என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொண்டு போகட்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : (*) என்று திரு. வடிவேல் அவர்கள் சொன்னதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : நான் உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். தேதிவாரியாக வேண்டுமானால் தனியாகத் தங்களிடம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பனங்காட்டாங்குடி சம்பந்தமாக நானே மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆலஞ்சேரி பற்றி மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன், ஏனேகுடி சம்பந்தமாக மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன், கற்கோயில் சம்பந்தமாக மனு கொடுத்திருக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 21] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

தங்களைக் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக, குற்றச்சாட்டுக் காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒன்றுகூட நடக்கவில்லை என்பதற் காகத்தான் சொல்கிறேன். அந்த விஷயங்களைத் தேதிவாரியாகத் தங்களிடம் கொடுக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீண்டாமைக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும், நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிக்காமல் இன்றைக்கு ஒரு காரியம் நடைபெற முடியாது என்பதைப் பார்க்கிறோம். தீண்டாமை நோயை வேரோடு ஒழிக்க வேண்டும். இப்படி நுனிப்புல் மேய்ந்தால் மட்டும் போதாது. கடப்பாறையை விழுங்கிவிட்டு சுக்குத் தண்ணீர் குடித்த கதை மாதிரி ஆகிவிடக் கூடாது. தீண் டாமையை ஒழிப்பது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இன்றைக்குக் காவல்துறையின் மூலம் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது என்பது ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அவர்கள் எந்தக் கேசும் போட முடிய வில்லை. ஏனென்றால் பலருடைய சிபார்சு. எனவே, எல்லா வகையிலும் கீழ்மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கே நன்மை பயக்கும் முறையில் இல்லை, நடைமுறையில் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசன தீண்டாமைக் கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறோம். அது பெயருக்கு இருக்கிறதே தவிர ஒன்றும் இயங்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஆலஞ்சேரி, கூனூர், வடாங்கம், தென்னம்பட்டணம் போன்ற ஊர்கள் சம்பந்தமாக மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளைத் தேதிவாரியாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் ஒருவேளை ஞாபக மறதியாகச் சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

மனைக்கட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் சரியான முறையில் அமையவில்லை. அதற்கு அலுவலர்கள் சரியாகத் துணை நிற்பது இல்லை. நந்தியநல்லூர் என்ற கிராமத்தைப்பற்றி மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அங்கே மனைக்கட்டுகளுக்காக அரிசனங்களும் மனுப் போட்டார்கள், படையாச்சிகளும் மனுப்போட்டார்கள். அதில் படையாச்சிகளுக்குக் கொடுத்தார்கள். அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. என்னைப் பார்த்து, நீங்கள் ஆளுங் கட்சியில் இல்லாததால்தான் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் பேசித் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளையைக் கேட்டால், அவர்கள் கோருகிற இடம் மேல்ஜாதிக்காரர்கள் வசிக்

கின்ற இடம், அவர்கள் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லு கிறார். நீங்கள் சட்டம் இயற்றுகிறீர்கள், ஆனால் அது ஆமை வேகத்தில் போகிறது. அந்தக் குறையை நீக்க வேண்டும். இந்த நிலைமைகள் பல்லாண்டுக் காலமாக அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகள் இல்லாமல் காலம் தள்ளக்கூடிய நிலைமைகள் இருக் கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சியை என்னுடைய தொகுதியில் கண்ணாரக் கண்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

முதலமைச்சரவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், 18 சதவிகிதம் வேலை கொடுக்கிறோம், ஆனால் அரிசன சகோதரர்கள் அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வரவில்லை என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த, எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் தலைவரான திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள், பி.ஏ. படித்த ஒரு அரிசனப் பெண் புல் அறுத்து 1½ ரூபாய் கூலி பெற்றுக் காலம் தள்ளுகிறாள் என்று. அது கூடவா பொய்? நியாயமாக யோசனை செய்து பாருங்கள். வேலைக்கு வரவில்லை, வேலைக்கு வரவில்லை என்று ஏதோ சொல்லுகிறீர்கள். நாலடியும், இரண்டடியும் வாயடியும் கையடியும் செல்லாதப்பா என்பது மாதிரி ஏதாவது சொல்லிவிடுகிறீர்கள். தேதி கேட்கிறீர்கள்? இரண்டு நிமிஷங்களில் எப்படிக் கொண்டுவந்து கொடுக்க முடியும்? இன்றைக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை கிடைக்காததால் அரசைப்பற்றிப் பல்வேறு குறை களைக் கூறித் திரிகிறார்கள்.

பழங்குடி மக்களுக்கான படிப்பு உதவித் தொகையை அதிகப் படுத்த வேண்டும். அரிசன மாணவர்களின் உணவுக்காகத் தற்பொழுது கொடுக்கப்படும் பணம் போதவில்லை. எதிர்கால இளைஞர்களாக வரக்கூடியவர்கள் நல்ல தெம்புடன் இருந்து படித் தால்தான் நல்லமுறையில் இருக்குமே தவிர இப்பொழுதே டி. பி. அட்டாக் செய்யும் அளவில் இருந்தால் எப்படி? 20 காசுக்கும், 10 காசுக்கும் அவர்களுக்கு என்ன உணவைக் கொடுப்பது? யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொறி போட்டதுபோல்தான் இருக்கும் (மணி யடிக்கப்பட்டது). நான் அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். சுருக்கமாகக் கூறிவிடுகிறேன். உணவுக்காகக் கொடுக்கப்படும் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியில் மீனவர்கள், ஏழைகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீன் பிடித்துக் காலம் தள்ளக் கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு மீன் பிடிப்பதற்கான உபகரணங்களை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வழங்கிய கடன்களைப் பரிசிலனை செய்து ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தனிப் பெருந்தலைவரும், இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கித் தந்தவருமான டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய திருவுருவப்படத்தை இந்த அவையிலே வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்பதற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபட்ட இந்த நாட்டின் தந்தை பெரியார் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தையும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுயமரியாதைக் கொள்கையைச் சிம்மக் குரலில் எடுத்துக் கூறிய சிங்காரவேலு மீனவ குடும்பத்தில் பிறந்தார் என்பதை அமைச்சரவர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அவருடைய திருவுருவப் படத்தையும் இந்த அவையிலே வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) என்னுடைய படத்தை எதற்காக வைக்க வேண்டும்?

கடைசியாகக் கூற விரும்புவதெல்லாம், என்னுடைய தொகுதி மீனவர்கள் நிறைந்த இடம். கோட்டபாளையம், கூழையார், பழவேறு பகுதிகளிலே கடல் திட்டிலே இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று மூன்றாண்டுக் காலமாக, ஒவ்வொரு பட்ஜட் கூட்டத்திலும், ஒவ்வொரு இலாக்கா மானியம் வரும் சமயத்திலும் சொல்கிறேன். எனவே அங்கே ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரிசனங்களுக்காக அரசாங்கம் போடும் திட்டங்களில் கிராம அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களும் மேல்ஜாதிக்காரர்களாக இருப்பதால், இவர்களை நடுவில் உட்கார வைப்பதா என்று எண்ணுகிறார்கள். அதேபோல் ரோடு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்] [1974 மார்ச் 21

மாதிரவேனூரைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் சுடுகாட்டுப் பாதையிலே தகராறு வருகிறது. சுடுகாட்டிற்குப் போவதற்குக் கூட வழியில்லை. அந்தப் பிரச்னை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. அதை மேலோட்டமாகப் பார்க்காமல் நன்கு ஆழமாகப் பாருங்கள். எங்கள் வாயை அடைப்பதற்காக ஏதாவது சொல்லாதீர்கள், நன்ருக ஆழமாகப் பாருங்கள்.

ஆதித் திராவிட மக்கள் இன்றைக்கு நாதியற்றவர்களாக இருக்கிருர்கள். நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தும் அவர்களுக்குச் சுபிட்சம் கிடைக்கவில்லை. திட்டத்தை பத்து கோடி ரூபாய்க்குப் போட்டாலும் அதிலும் கல்வி இலாக்காவிற்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். பல இலாக்காக்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். மிச்சம் என்ன இருக்கிறது?

முதலமைச்சரவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் பொழுது சொன்ஞர்கள், ஆரம்பத்தில் 6 வயது முதல் 11 வயது வரையில் 90 சத விகிதம் பேர் படிக்கிருர்கள், பிறகு 57 சதவிகிதம் படிக்கவில்லை என்று சொன்ஞல் யார் படிக்கவில்லை? அது தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும், ஏழை எளிய குடியானவர்களுமாகத்தான் இருக்க முடியும். அவன் தன்னுடைய அப்பன் செய்த தொழிலையே செய்து வயிற்றைக் கழுவிக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிருன். எனக்கு நேரம் இல்லாததால் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு**: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்கான அரிசன நல மானியத்தை வரவேற்று இந்த மன்றத்திலே ஒருசில வார்த்தைகளை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வியிலேயும், பொருளாதார மேம்பாட்டிலேயும், மற்ற துறைகளிலேயும் அரிசனங்களுக்கு ஆண்டுக்காண்டு மிக அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி வருவதற்காக இந்த அரசுக்கு இந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய குறிப்புகள் சிலவற்றை இங்கு தருவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டப் படிப்பு படித்தவர்களுக்கு இந்த ஆண்டிலேயிருந்து அவர்கள் தொழிலிலே மேம்பாடு அடையவும், தனியாகத் தொழில் நடத்தவும் அவர்களுக்கு அரசு உதவி அளிக்க முன் வந்துள்ளது. இது உண்மையிலேயே மிகவும் பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

அதைப் போலவே மருத்துவம் பயின்று, இப்பொழுது மருத்துவத்திலே ஹவுஸ் சர்ஜன் முடித்தவுடனேயே உடனடியாக வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் எத்தனையோ மருத்துவர்கள், குறிப்பாக அரிசன மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனியாகத் தொழில் தொடங்க—சட்டம் படித்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல்—உதவி அளிக்க வேண்டும். வேறு சில நிறுவனங்கள் கூட மருத்துவர்களுக்குத் தனியாகத் தொழில் நடத்த உதவுகிறார்கள். அந்த நிலையங்களிலே மருத்துவர்கள் தனக்கென்று ஒரு பகுதியைச் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்தத் தொகையைச் செலுத்த முடியாது நிரம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். தனியாக மருத்துவம் தொடங்கும் அரிசன மருத்துவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உழவு மாடுகள் வாங்க, தொழிற் கருவிகள் வாங்க மானியம் கொடுப்பது பற்றிப் பலரும் பேசினார்கள். இப்போது விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கும் காரணத்தால் 500 ரூபாய்க்கு நல்ல உழவு மாடுகள் வாங்க முடியாது. மற்றக் கருவிகளையும் வாங்க முடியாது. ஆகவே, இதற்கான தொகையை அதிகமாக ஒதுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கழக ஆட்சி வந்த பிறகு பரவலாகத் தொழில்களைத் தொடங்க கடன் கொடுத்து அதை 100 மாதங்களில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சில தொழில்களுக்கு அரசு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதாததாக இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஃபயர்வுட் சார்கோல் டெப்போ ஒன்று தொடங்க வேண்டுமென்றால் அரசுத் துறையில் இருந்து 250 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதை வைத்து ஒரு லாரி விறகு கூட வாங்கி வைக்க முடியாது. அதைப் போன்ற தொழில்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும்.

[டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு] 1974 மார்ச் 21]

அரிசனங்கள் பொருளாதார மேம்பாடு அடையவும் வேலை யில்லாத் திண்டாட்டம் போக்கப்படவும் அரிசன மக்கள் அதிகமாக உள்ள இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை அரசு திறந்து அந்த அரிசனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்தால் அவர்கள் பொருளாதார மேம்பாடு அடைய முடியும்.

குடிதண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்தவரை ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டுவதற்கு அரிசன நல இலாக்காவில் இருந்து குறிப்பிட்ட சதவிகிதமே அரிசன நல இலாக்காவிலிருந்து அளிக்கப்படுகிறது. அளிக்கப்படுகிற தொகையைக் கொண்டு பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்ட முடிவதில்லை. ஆகவே, அரிசன மக்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் எல்லாம் அரசே தன்னுடைய நிதியிலிருந்து ஓவர்ஹெட் டாங்க் கட்டி பாதுகாக்கப் பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

கழக அரசு வீட்டு மனைகளை அரிசன மக்களுக்கு நிறைய அளித்திருக்கிறது. ஆனால் அரிசனங்கள் அந்த மனையில் ஓலைக் குடிசை கூடப் போட்டுக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. அவர் களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக அரசு மானியம் அளித்தும் வீடு கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் அரிசன வீட்டு வசதிக் கழகத்தை இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே மனை வழங்கப் பட்ட அரிசன மக்களுக்கு இலவசமாகவே வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்; அலுவலகங்களில் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு அரசு கடன் கொடுத்து வீடு கட்ட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். முதற்படியாக உள்ள பத்தாயிரம் வீடுகளை 1975-ம் ஆண்டுக் குள்ளாகக் கட்டிக் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்புகளில் ஒதுக்கீடுகள் செய்துள்ளதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு திட்டத்தின் வெற்றி அதை அமல்படுத்துபவர்கள் கையில் இருக்கிறது.

The successful implementation of a programme lies in the hands of the executives.

ஆகவே, அந்த இடங்களில் இருக்கும் அரசு அதிகாரிகள், அலு வலாளர்கள் ஒதுக்கீடுகளை அரிசனங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று

1974 மார்ச் 21] [டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு]

நினைத்தால்தான் நிறைவேற் முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய ஊருக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சமீபத்தில் போட்டப்பட்ட ஆசிரியர் நியமனத்தில் ஒரு அரிசனுக்குக் கூட வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை.

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை)

நான் குடியிருக்கிற ஊத்தங்கரை ஒன்றியத்தில் 16 ஆசிரியர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அரிசனைக் கூடப் போடவில்லை என்று பார்க்கும்போது உள்ளபடியே வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி ஒதுக்கீடுகள் படி முறையாகப் போடப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும்.

மயானத்திற்குப் போக வழி இல்லை என்று பலர் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே ஒருவன் இறந்துவிட்டால் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் வேதனையோடு உள்ள நிலையில் அவனை அடக்கம் செய்ய எடுத்துச் செல்லும்போது அந்த வழியாகச் செல்லக் கூடாது என்று வழி மறித்தால் பரிதாபத்திற்குரிய அந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும் போது மிக மிக வருத்தமாக இருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை நாலைந்து இடங்களில் அந்த நிலை இருந்தது. நான் உரிய அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி அந்த நிலை இன்று மாற்றப்பட்டு விட்டது. வேறு சில மாவட்டங்களில் பரவலாக இந்த நிலை நீடித்து வருகிறது. இது பற்றி அரசு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பற்றி நிறையப் பேசினார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார் வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதிய ஒருவர் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்—

Untouihability can be eradicated from the Society only with the kind co-operation of caste Hindus

தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அரிசனங்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பதை விட சாதி இந்துக்கள் அதை ஒழிக்க முன்வர வேண்டும். கழக அரசு அதற்காக மிக அதிகமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் தீவிரமாக அந்தப் பணியைச் செய்து அந்தச் சமுதாயம் முன்னேற வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமாதிகாரிகள் நியமனத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் அதுபற்றிக் கேள்வி கூட எழுப்பப் பட்டது. அரிசன மக்கள் கிராமாதிகாரிகளாக வரக் கூடிய அளவுக்குப் படிப்பின் தகுதியைப் பெற முடிகிறது. ஆனால் பொருளாதார வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் அந்த நியமனத்தைப் பெற முடிவதில்லை. அரிசனங்கள் கிராமாதி காரிகளாக வந்தால் தீண்டாமை ஒழிய பெரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது ஓரளவு பொருளாதார வசதி இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால் சாத்தியமாக வில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுபற்றி மேலும் பரிசீலித்து அரிசன மக்கள் கிராமாதிகாரி களாக நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கோட்டப்பட்டியிலும் மற்ற இடங் களிலும் அரிசன நல விடுதிக்கு அரசே கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரூர் வட்டம் சக்கிலிப்பட்டு கிராமத்தில் சமுதாய நலக்கூடம் அமைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: அரிசன மானியம் முக்கியமானது. பேச வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): 15 நிமிடங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன்.

*** திரு. கு. அ. பொம்மன்:** தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அரிசன நலத் துறை மானியத்தைப் பொறுத்தவரை அறிக்கையில் சென்ற இரண்டு ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையில் என்ன கூறியிருந்தார்களோ அதேதான் இந்த ஆண்டும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால்

1974 மார்ச் 21] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

அது மிகையாகாது. புதுத் திட்டம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த புது திட்டங்களான வீட்டு வசதி வாரியம், வருமான வரம்பு 2,000-லிருந்து 2,500 ஆக உயர்த்தியதை தவிர வேறு எந்தப் புது திட்டங்களும் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு அரிசன, பழங்குடி மக்கள் நலன் என்ற தலைப்பில் கோரிக்கை 1,016.04 இலட்சம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதவிர கட்டடச் செலவினம், கடன்கள், முன்பணங்கள் எல்லாம் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்த்தால் அரிசன நலத் திட்டங்களுக்குச் செலவிடப்படும் தொகை 10,16.04 இலட்சங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்காக 625.52 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.30)

இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது 76,46,850 என்று இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்யூமரேஷன் எடுக்கும்போது அதற்காக நியமனம் செய்யப்பட்ட அதிகாரிகள் சேரிகளுக்குப் போய் சரியாகப் பதிவு செய்யவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களே மிக வருத்தத்துடன் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆதி கர்நாடகாஸ் என்ற ஒரு பிரிவினர் நிறைய இருக்கின்றனர். என்யூமரேஷனுக்குச் செல்லும்போது நீங்கள் ஹரிஜனங்களா என்று கேட்கும்போது விவரம் தெரியாமல் நாங்கள் பேசுவது கன்னடம். நாங்கள் கன்னடியர்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்போது அவர்களை உயர்ந்த ஜாதியினர் என்ற பட்டியில் சேர்த்து விடுகிறார்கள்.

ஆகவே ஹரிஜனங்கள் தொகை அப்படியே குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இந்த எண்ணிக்கை சரியல்ல. எடுக்கப்பட்ட என்யூமரேஷனும் சரியல்ல. இதனால் அரிசனங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய பல சலுகைகளை இழக்க நேரிடுகிறது. ஆகவே அடுத்த தடவை என்யூமரேஷன் செய்யும்போது இதை அமைச்சர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு கடுமையான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று மிக பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்] [1974 மார்ச் 21

அடுத்தபடியாக, இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தொகை போதாது. இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஜனத் தொகையில் 14 பகுதி அரிஜனங்கள் உள்ளனர். ஆகவே இந்த மானியத்திற்காக அதிகப்படி தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தோடு இருக்கிறது. அதைச் செயலில் காட்ட வேண்டுமென்றால் அதிகப்படியான தொகை இந்த மானியத்திற்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதிகப்படி பணம் ஒதுக்கி அவர்கள் வாழ்க்கையை மலரச் செய்ய வேண்டும். அரசு செய்து கொண்டு வருவதைப் போற்றுகிறோம். செய்துள்ள, செய்து கொண்டு வருகின்ற நல்லவைகளை எடுத்து இந்த அவையில் சொல்ல வேண்டியதுதான்.

1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்பே ஹரிஜனங்கள், மலைவாசிகள் கையடக்கம் செய்த நிலங்களை உடனடியாக அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை இருந்தாலும் கூட, அதற்காக மனுக்கள் போட்டாலும் நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதில்லை. நீலகிரி மாவட்டத்தில் அரிஜனங்கள் கையடக்கம் செய்த இடங்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுக்கள் போட்டாலும் அவை துரிதமாகப் பைசல் செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன வீட்டு வசதிக் கழகம் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க புதுத்திட்டமாகும். இரண்டாண்டுகளுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி 10,000 வீடுகள் கட்டப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இந்த அறிக்கையில். கணக்குபடி வீடு ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் என்று வருகிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாயில் மற்ற மாவட்டங்களில் வீடுகள் கட்ட முடியும். ஆனால் நீலகிரி மாவட்டத்தில் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு வீடு கட்ட முடியாது. இந்த வாரியத்தின் தலைவர் நீலகிரி ஜில்லாவின் கலெக்டராக இருந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அங்குள்ள நிலைமைகள், சீதோஷ்ண நிலை, மழை பெய்கிற தன்மை இவை எல்லாம் நன்கு தெரியும். ஆகவே மலைப் பிரதேசங்களில் இரண்டாயிரம் ரூபாயில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியாது. இந்தத் தொகை போதாது. ஆகவே மலைப் பிரதேசங்களில் வீடுகள் கட்ட அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கப் பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை பற்றி அநேகம் உறுப்பினர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நகரங்களில் தீண்டாமை இல்லை என்று சொன்னாலும் கிராமங்களில் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் மக்கள் படும் அல்லல் சொல்லி முடியாது.

வலம் வரும் காவல் படை என்று ஆறு மாவட்டங்களில் வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் எவ்வளவு கேஸ்கள் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதையும் இங்கு குறிப்பிட்டிருந்தால், உறுப்பினர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும்.

பின்னர் ஹரிஜன் ஹாஸ்டல், இந்த மாநிலத்தில் மொத்தம் இருப்பது 544. அதில் 478 வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. புதிதாக எட்டு இந்த ஆண்டு கட்டப் போவதாக அறிக்கையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் தரப்பில் 66 கட்டப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான கடலூரில் உள்ள ஹாஸ்டலை அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்த்தால் அது ஹாஸ்டலா என்று தோன்றும். மழைக் காலத்தில் ஒழுகுகிறது, ஜன்னல்கள் கிடையாது, கதவுகள் கிடையாது. அதுபற்றி ஓனர்களைக் கேட்டால் நீங்கள் காலி செய்து விட்டுப் போனால் போதும், வேறு யாருக்காவது விட்டு அதிக வாடகை வாங்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள்.

இதைப் பற்றி அதிகாரிகள் பல முறை வீட்டின் சொந்தகாரர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் ஒன்றும் செய்வதில்லை. எனவே ரொம்ப மோசமாக இருக்கும் ஹாஸ்டல்களுக்குச் சர்க்கார் துறையிலிருந்து கட்டடங்கள் கட்டி அந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்டா வழங்கும் விஷயம். அமைச்சர்கள் மாவட்டங்களுக்கு வரும்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் பட்டா வழங்க விழா—பட்டா விழக்காள்—நடத்துகிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களுக்குப் பட்டா கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி மலரில் வெளியிடுகிறார்கள். அப்படி வெளியிடப்பட்டு இருந்தும் இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் கூடப் பட்டா வழங்கப் படாத நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பேர்

களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லப் படுகிறது. வெறும் பிரசாரத்திற்காக இல்லாமல் செயலில் நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். என் தொகுதியில் அதாவது பந்தலூர், கூடலூர் இந்த இடங்களில் பட்டா விழா நடந்தது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. ஆனல் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்குத் தான் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பின்னர் வட்டியில்லாக் கடன். இதற்காக இத்துறை மூலம் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடன்களைப் பெற நிறைய மனுக்கள் போடுகிருர்கள். அரிசன நலத்துறை மூலமாக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு இந்தத் துறை மூலம் கடன் கொடுத்துவிட்டு மீதி மனுக்களை தேசீயமயமாக்கிய வங்கிகளுக்கு அனுப்புகிருர்கள். தேசிய மயமாக்கிய வங்கிகளுக்குச் சென்ருல் அவர்கள் ஜாமீன் வேண்டும், நிலம் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் கேட்டு, அப்படியிருந் தால்தான் கடன்கள் கொடுப்போம் என்று சொல்கிருர்கள். அத்துடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களுக்கு 11 சதவிகிதம் வட்டியும் போடுவதாகச் சொல்கிருர்கள்.

நிலம் இல்லாது ஓட்டாண்டிகளாக இருக்கும் இந்த அரிஜன மக்களுக்கு யார் ஜாமீன் கொடுப்பார்கள்? ஆகவே, வங்கிகள் மூலம் கொடுப்பது என்பதை விட்டுவிட்டு இந்தத் துறையே வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கினுல்தான் அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். சமுதாயக் கூடங்கள். 10,500 மக்கள் தொகைக்கு ஒரு சமுதாயக்கூடம் என்ற முறையில் 10 கூடங்கள் கட்டப் போகிருர்கள். எந்த மாவட்டத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஜனத் தொகை அதிகமாக இருக்கிருர்களோ, அந்த மாவட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் இந்தச் சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டு வதில்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுதல். இன்று மலைப் பிரதேசங்களில் ஆசிரியர்கள் ரொம்ப தூரம் உள்ள பள்ளி களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சரியானபடி வீடுகள் கிடைக்காததால் அவர்கள் சிலசமயங்களில் சரியாகப் பள்ளி களுக்குக் கூடச் செல்வதில்லை. அப்படி ஏற்படும் காலங்களில் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலை

1974 மார்ச் 21] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

ஏற்படுகிறது. கடலூர் தொகுதியில் அப்படி நடந்திருக்கிறது ஆகவே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் இந்தத் திட்டத்தில் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

கடைசியாக, பூமிதான நிலங்கள் பந்தலூர் பக்கமுள்ள உப் பட்டியில் உள்ளன. அதை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கூட்டாகவோ அல்லது தனிப் பட்ட முறையிலோ கொடுத்தால் அவர்களின் பொருளாதாரத் துறையை உயர்த்த பிரயோஜனமாக இருக்கும். அதை ஹரி ஜனங்களுக்கு வழங்கலாம். கையகக்கம் செய்த நிலங்களைக் கொடுப்பதில் ஒரு ஏக்கர்தான் கொடுக்க முடியும் என்றும் அதற்கு மேல் உள்ளவற்றிற்குக் கிரயம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல் கிறார்கள். கிரயம் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலையில் அந்த ஏழை அரிசன மக்கள் இல்லை. ஆகவே ஒரு ஏக்கர் என்பதை மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்து அதற்கு மேல் உள்ளவற்றிற்குக் கிரயம் போட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக் கலாம் என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொகள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. அ. சின்னசாமி:** தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக் கான ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று இதில் பங்கு பெற வாய்ப்புப் பெற்றமைக்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

காலையில் இருந்து இதுவரையில் பேசிய உறுப்பினர்கள், எதிர்க் கட்சிகளைச் சார்ந்த நண்பர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தோழர்களும் இந்த நாட்டில் உள்ள ஏழை ஹரிஜன மக்கள் படும் துன்பங்கள்பற்றி யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆளும்கட்சி நண்பர்கள் இன்னின்ன தேவை என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தோழர்கள் இவை இவை செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். மொத்தமாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன், இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஹரிஜன மக்கள் 75 லட்சம் பேர்கள். அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் பத்து கோடி. அதில் கல்விக்காக ஆறு கோடி செலவு செய்கிறோம். அதிகாரிகளின் சம்பளம் ஏறத்தாழ 58 லட்சம் ரூபாய். இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்களின் எந்தத் தேவையை நாம் நிறைவேற்ற முடியும்? இன்று நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற 75 லட்சம் ஹரிஜன மக்களின் ஐந்து லட்சம்

பேர்கள் போக 70 லட்சம் பேர்கள் இந்த நாட்டுக்காக உழைக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஏதாவது ஒரு வகையிலே அவர்கள் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான, போதுமான அளவுக்கு வசதி இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் எதிர்பார்த்தேன். அண்ணாயிசம் என்று சொல்கிறார்களே, ஏதோ ஒரு மறுமலர்ச்சி கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். பாண்டிச்சேரியில் ஒரு அரிசன அமைச்சர் இருப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். என்னைப்போல் பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். எல்லாப் பெண்களுக்கும் வேலை என்றார்கள். ஆனால் எல்லா அரிசனங்களுக்கும் வேலை என்று சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் வேஷதாரிகளை நம்ப மாட்டார்கள். வேலைக்காரனைத்தான் நம்புவார்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது 10 கோடி ரூபாயை நாம் செலவு செய்கிறோம். என்னதான் சிக்கனமாகச் செலவு செய்தாலும், 6 கோடி ரூபாய் கல்விக்குச் செல்கிறது, மீது 4 கோடி ரூபாய்தான் அந்தச் சமுதாயத்திற்காகச் செலவு செய்கிறோம். அதுவும் அந்த மக்களுக்குச் சரிவரப் போய்ச் சேரவில்லை. இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம். ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் நாம் அதைச் சாங்ஷன் செய்து விட்டாலும், அந்த மாணவர்களுக்கு அடுத்த வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் தான் போய் சேருகிறது.

சில பகுதிகளில் அந்த ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை வாங்கி வட்டிக்கு விடுகிறார்கள். என் தொகுதியைச் சேர்ந்த பகுதியில் இப்படி நடந்து இருக்கிறது. நான் இதைச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் தெரிவித்து இருக்கிறேன். கமிட்டியில் சொன்னேன். இது வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நானே போய்ப் பார்த்தேன். அலுவலகத்தில் சென்று பார்த்தேன். அந்த அதிகாரிகள் ஸ்காலர்ஷிப் செக் அனுப்பாமல் வைத்து இருக்கிறார்கள். இது குறித்து அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 21] [திரு. அ. சின்னசாமி]

மாவட்ட அதிகாரிகள் போதுமான நேரத்தை இதில் செலுத்த முடியவில்லை. காரணம், அமைச்சர் வந்தால் அவர்களோடு போய் விடுகிறார்கள் அல்லது இன்ஸ்பெக்ஷன் என்ற முறையில் போய் விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஆபீஸ் வேலை பார்க்க முடியவில்லை, ஆகவே, நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், அவர்களுக்கு ஆபீஸ் வேலை பார்ப்பதற்காக ஒரு பி. ஏ. போட்டு, அல்லது அதற்கென தனி அதிகாரி போட்டு, அவர் ஸ்காலர்ஷிப் சர்டிபிகேட் ஒழுங்கான முறையில் அனுப்புவது, மற்ற மற்ற வேலைகளைச் செய்வது என்று முறையில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தோழர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த நாட்டிலே படித்தவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு பதவிகளில் இருந்தாலும் சரி, அவர் தாழ்த்தப் பட்டவர் என்று தெரிந்து விட்டாலே பார்வை வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. இதில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் அரசியல் கட்சிகள் ஒத்துழைத்தால் தான் தீண்டாமை போக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நாம் கூட கமிட்டி போட்டோம். எந்தக் கமிட்டி வேலை செய்து இருக்கிறது? எந்தெந்த கமிட்டிகள் வேலை செய்தன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று கருதுகிறேன். அந்தக் கமிட்டியில் ஒருவருக்கும் அக்கறை இல்லை. அதை யார் கூட்டுவது? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூட்டுவதா, மாவட்ட எஸ். பி. கூட்டுவதா, யார் கூட்டுவது என்று தெரியவில்லை. இதை நல்ல முறையில் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வகை செய்து தரவேண்டு மென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, புல்லாய், பூச்சியாய், புன்மைத் தேரைகளாய் அல்லலுறும் மக்களுக்கு இன்று ஒரு மானியம் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரிசன் என்று அதற்குப் பெயரிட்டு அந்த மானியத்தின் அடிப்படையில் ரூ. 10 கோடியை தமிழக அரசு செலவு செய்யும் நோக்கிலே, ஆதித்

திராவிட மக்கள், நாதியற்று இருக்கிறார்கள் என்று நண்பர் ஆறுமுகம் சொன்னதை நாம் மனதார வரவேற்கும் நிலையில் இல்லை. நீங்கள் நாதியற்று இருக்க வில்லை, இந்த நாட்டில் இருக்கிற 4½ கோடி மக்களின் அன்பைப் பெற்று இருக்கிறீர்கள். அதுவும் இந்த ஆட்சியை நடத்தி வருகிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களின் உறவைப் பெற்று இருக்கிறீகள் என்று இந்த நேரத்தில் நான் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

இந்த அரிசன நலத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் போதாது என்று உணருகிற நேரத்தில் பொருளாதாரக் காரணங்களை அரசு சொன்னாலும், சமுதாயத்தில் தீண்டாமையை ஒழிக்க, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது போல், நாம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக் கிறோம். தீண்டாமை ஒழிப்புக்கென்று சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டால் போதுமா? சமுதாயத்தில் இருக்கிற மனிதனின் மனதில் அந்தத் தன்மை மாற வேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்தச் சமுதாயத்தில் இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கிற நேரத்தில், இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினர் பந்தி போஜனம் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அதை வைத்து அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் சமத்துவம் அளித்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட தத்துவம், சமதர்ம சமுதாயத் தத்துவம் இஸ்லாமிய மதத்தில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அல்ல, பல்லாண்டுக் காலத் திற்கு முன்பிலிருந்தே இருக்கிறது.

டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் கூட ஒரு முறை சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தச் சமதர்ம சமுதாயத் தத்துவம் இஸ்லாமி யத்தில் இருப்பதால் இந்த மக்கள் இஸ்லாமியத்தில் சேரும் அபாயம் ஏற்படும், அதற்கு நானே முனைப்பாக இருப்பேன் என்று சொன்னார். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும், சமுதாய அடிப்படையில் அவர்கள் மிக மிக பிற்போக்கான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது போக்கப்பட வேண்டும்.

சில ஆதித் திராவிட மக்கள் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் கிருஸ்துவ சமுதாயத்தில் சேர்ந்து தங்களுடைய நிலையை மாற்றி சமுதாயத்தில் சமத்துவம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். இதனால்

1974 மார்ச் 21] [திரு. கே. எ. வகாப்]

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை, ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சமுதாயச் சமத்துவம் அடைந்து இருக்கிறார்களே தவிர, பொருளாதாரச் சமத்துவம் அடையவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அந்தச் சலுகைகளை நிறுத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன நலத்துறையின் பணி இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே பாராட்டுப் பெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பின் தங்கியோருக்கு என்று ஒரு துறை இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் சில சலுகைகளை அரசு வழங்கி இருக்கிறது. பின்தங்கியோர் என்ற முறையில் முஸ்லீம்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன் என்று சொன்னால் என்ன சலுகை தரப்படுகிறதோ, அதே போன்ற சலுகையை பின்தங்கியோர் என்ற முறையிலும் தரப்படுகிறது.

ஆனால் இஸ்லாமியர்கள் பின்தங்கியோர் என்ற முறையில் சலுகைகளைக் கேட்டால் அதற்கு ஒரு வர்ணம் பூசப்படுகிறது, அதற்கு ஒரு காரணம் பொருள் கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி சூழ்நிலைகளை வளர விடக் கூடாது. எல்லாச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், பின்தங்கியோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் உயர்ந்த குடிமகனாக ஆவதற்கு சமுதாய சமத்துவம் அடைவதற்குப் போதிய வசதிகள், சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பாக வீடு கட்டித் தருவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக தனி வாரியம்கூட அமைத்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சென்ற ஆண்டு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் எல்லாம்—அரிசனங்களுக்காகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டவை—இன்று குட்டிச் சுவராக இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைவாக இருக்கலாம், அல்லது காண்டிராக்ட் எடுத்தவர்கள் நல்ல முறையில் கட்டாமல் இருந்து இருக்கலாம். ஆனால் இந்த வாரியமாவது அந்த அரிசனங்களுக்கு உண்மையான முறையில் வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வீடுகள் ஒரு 10-15 ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டும், அந்த அடிப்படையில் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1974 மார்ச் 21

மனைப் பட்டா வழங்குவதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குப் பல ஊர்களில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் பட்டா இன்னும் வழங்கப்பட வில்லை. இதை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், சில இடங்களில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து 5 ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள் ஆகியும் மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்படவில்லை. இதற்கு ஒரு தீவிரத் திட்டம் தீட்டி ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலங்களை முதலில் மனைப் பட்டா செய்து கொடுக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி மனைப்பட்டா ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தவறு ஏற்பட்டு விடுகிறது. குறிப்பாகச் சிலவற்றைச் சொல்ல முடியும், சிலயிடங்களில் முஸ்லீம்களுக்குச் சொந்தமான 'வக்ப்' இடங்களை அதிகாரிகள் ரெகமெண்டு செய்து விடுகிறார்கள். எந்த அரிசன மக்களும் அந்த இடங்களை வேண்டுமென்று கேட்டதில்லை. சிலயிடங்களில் முஸ்லீம்களுக்குண்டான சுடுகாட்டை ரெகமெண்ட் செய்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல இடங்களை, பொதுவான இடங்களை ஊரின் மத்தியில் இருந்தாலும்கூட, அப்படிப்பட்ட இடங்களை அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தாருங்கள். ஆனால் முஸ்லீம் இடுகாட்டை எடுத்துக் கொள்வது என்றால் தயவு செய்து அந்தத் துறை சிந்திக்க வேண்டும். அது நல்லதல்ல. எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரி தவறு நடக்காதவிதத்தில் அந்தத் துறை பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆண்டிப்பட்டி பகுதியில் ஜெயமங்கலம் என்ற இடத்தில் இப்படி நடந்து இருக்கிறது. அரிசன மக்கள் கூட அந்த இடத்திற்குச் சென்று வாழ விரும்பவில்லை. அதைத்தான் அந்த அதிகாரிகள் ரெகமெண்டு செய்து இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாகச் சிந்தித்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மீனளத்தைப் பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். உணவுப் பிரச்னையை நிர்வகிக்க முடியாத நிலையில் மீன்வளத்தைக் கொண்டு இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்கின்ற நல்ல சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வெளி நாட்டிலிருந்து அன்னியச் செலாவணியை நாம் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு

முன்பு பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் இந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களைக் கொண்டு வட சென்னையிலே ஒரு மீன்பிடித்துறைக்கு அடிக்கல் நாட்டினுர்கள். 6, 7 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து அந்த மீன்பிடித் துறை கட்டப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா, அல்லது கட்டுகின்ற சூழ்நிலையாவது இருக்கிறதா என்பதை அறிவதற்கு ஆவலாக இருக்கிறோம்.

மீன்பிடித் துறையை அங்கே கட்டினுல் அதனுடைய வளர்ச்சி இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சியாக இருக்கும். இந்த நாட்டுக்கு வெளி நாட்டிலிருந்து அன்னியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அங்கே இருக்கிறது. மேலும், மீனவ மக்கள் நல் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கும் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கனிவோடு கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி இராமனுதபுரம் மாவட்டத்தில் வாலிமங்கலம் என்ற இடத்தில் மீன்பிடித் துறை அமைப்பதற்குச் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அதுவும் இப்படிக் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கே எல்லா சமுதாயத்தினரும், குறிப்பாக முஸ்லீம் மக்களும் மீன்பிடிக்கின்ற தொழிலில் அக்கறையோடு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு இந்த இரண்டு இடங்களிலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

இறால் மீன்களுக்கு வெளிநாடுகளில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அது அன்னியச் செலாவணியை அள்ளிக் கொடுக்கின்ற ஒரு ரக மீனுக இருக்கிறது. இறால் மீன்கள் மீனவர்களிடமிருந்து வாங்கப்படுகின்ற நிலையைப்பற்றி பல நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னுர்கள். மீனவர்களுக்கு உரிய தொகை கிடைக்கக்கூடிய அளவில் விலையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு நல்ல தொகை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1974 மார்ச் 21

மீன்வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் குளம் குட்டை ஏரிகளில் நல்ல ரக மீன்களை வளர்க்க வேண்டும். ஜிலோபி கண்டை பெரிய மீனாக சீக்கிரம் வளர்ந்துவிடுகிறது. ஆனால் அது சாப்பிடுவதற்கு லாயக்கு இல்லை. விலாங்கு மீன் உடலுக்கு நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். மூல வியாதி பிடித்தவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டால் குணம் அடைகிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஏராளமான விலாங்கு மீன்களை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. விரால், விலாங்கு போன்ற மீன்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி திட்டங்களை நல்ல முறையில் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள் முன்னுரையில் பேசுகிறபொழுது செயற்கை முத்துக்களைப்பற்றிப் பெருமையோடு சொன்னார்கள். அது வரவேற்க வேண்டிய அம்சம். நாங்களெல்லாம் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபொழுது அதனுடைய சிறப்பையும், மதிப்பையும் கண்டோம். அங்கே நல்ல முறையில் அதை வளர்த்து வெற்றி பெற்று அதிகமாகச் செயற்கை முத்துக்களை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புகின்ற நாடு ஜப்பான் நாடாக இருக் கிறது. அங்கே அதிகமாகப் பெண்கள் அதில் ஈடுபட்டு முத்துக் குளித்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்கிறார்கள்.

முத்தைக் கையில் கொண்டு வந்து காண்பித்தார்கள், அமைச்சர் அவர்கள். அது ஒரு நல்ல முத்தாகத்தான் இருக்கும். நம்முடைய நாட்டு பெண்களுக்குத் தங்கத்தில் அதிகமாக மோகம் இருக்கிறது. ஆனால் பணம் இல்லை. இப்பொழுது சவரன் 350, 400 ரூபாய் விற்கிற நிலையில் அதை வாங்குவதற்கு வழி வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, முத்துக்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து நம் நாட்டிலுள்ள பெண்கள் அணிகின்ற வகையில் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும்.

மீனளத் துறையில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்து வரு கிறது. இதில் விரிவான திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து, இதை நல்ல முறையில் விருத்தி செய்து நல்ல திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21]

*திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்களெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டியிருக்கிறது என்பதில் எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாத நிலைமையை நான் நன்றாகப் பார்த்தேன். எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்தாலும் சரி, எந்த வரிசையில் இருந்தாலும் சரி, திட்டங்களில் எந்தவிதமான குறையையும் சொல்ல முடியாத ஒரு சூழ்நிலையை நாம் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது.

ஆனால் செயல்படுத்தும்பொழுது நடைமுறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல்கள் பற்றி நண்பர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை முழுவதுமாக மறுப்பதற்கு இல்லை. ஏன் என்றால் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபொழுது கீழ் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பும், பொது மக்களுடைய நல்ல ஆதரவும் இருந்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மற்ற மேட்டுக்குடி மக்களோடு ஒன்றாக வாழ்வதற்கு சூழ்நிலை உருவாகும்.

சமுதாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்திய தந்தை பெரியார் போன்ற நல்ல பெரிய மனிதர்கள் இப்பொழுது நாட்டில் இல்லை என்ற நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சமுதாயப் புரட்சிக்கு நம்மை நாமே அர்ப்பணித்துக்கொள்ள ஒரு உறுதியை எடுத்துக் கொண்டால்தான், இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நடைமுறையில் உள்ள சில சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்ல விழைகின்றேன். என்னுடைய தொகுதியிலே தாமரைக்குளம் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்ட காலத்தில் அங்கே வாழ்கின்ற ஏழை எளிய அரிசன மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்ற திட்டம் தீட்டி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த வீடுகள் ஓராண்டுக்குள்ளாகவே தரை மட்டமாகிவிட்டன. அதை எப்படியாவது சீர்திருத்தம் செய்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நம்முடைய அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு பல முறை கோரிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மாற்று வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும்

என்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்த இலாக்காவிலே பரிந்துரை செய்தார்கள். அதே நேரத்தில் அரசுத் துறையில் அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதிலே சட்டச் சிக்கல்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், சட்டச் சிக்கல் எதுவாக இருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உறுதியாக எடுத்துக் கொண்டு சட்டச் சிக்கலை நீக்க வேண்டும் என்று அம்மையார் அவர்களை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நகர மன்றத்திலேகூட இதுபோன்ற ஒரு பிரச்னை இருக்கிறது. நகர மன்றத்தில் தோட்டிகளாகப் பணி யாற்றுபவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்பதற்கு ஒரு இடத்தை நகர மன்றம் மூலம் ஒதுக்கியிருந்தோம். அதற்குரிய இடத்தை இது வரையில், நகர மன்றம் தீர்மானம் போட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட, நகரமன்றம் தொடர்புடைய இடத்தைக் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் சாலை புறம்போக்கு என்று இருக்கிறது.

மாவட்ட கலெக்டர் எலியனேஷனை மாற்றிக் கொடுத்தால்தான் அந்த இடத்தைக் குடியிருப்பு இடமாக மாற்றி அமைக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். வெள்ளம் ஏற்பட்ட காலத்தில் அந்தச் சாலையில் அவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுக் காலமாக அந்தச் சாலையில்தான் அவர்கள் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே போக்குவரத்து இல்லாத காரணத்தினால் அதற்கு யாரும் மறுப்புச் சொல்ல வில்லை. அதன் அருகில் உள்ள ஒரு பெரியதனக்காரர் அந்த இடத்தில் ஏழை எளிய மக்கள் நிரந்தரமாகக் குடியேற்றப் பட்டால் அவர் கவுரவத்தைப் பாதிக்கும் என்று கருதி, அதிகாரி களைச் சந்தித்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக் கிறார். இதையெல்லாம் கவனமாக நிச்சயம் அதிகாரிகள் ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கத் துடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமனுதபுரம் நகரத்தில் இன்னொரு குறை இருக்கிறது. அரிசன மாணவர்களுக்கு விடுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விடுதி நகரத்தில் இருக்கிற குடிதண்ணீர் ஊருணிக்கு அருகா

1974 மார்ச் 21] [திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்]

மையில் இருக்கிறது. மாணவர்கள் தங்களுடைய சாப்பாட்டுத் தட்டுக்களை அந்த ஊருணியில் கழுவுகின்ற சூழ்நிலை இருப்பதினால் அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் அதைப் பெரிய குறையாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதற்கு நகரமன்றம் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த இடத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொண்டு ராமனாதபுர நகரில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள், மாணவிகள் தங்குவதற்கு விடுதிகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இதே கோரிக்கையை பரமக்குடி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சிறை மீட்டான் அவர்களும் வற்புறுத்தி வரு கிறார்கள். பரமக்குடியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு விடுதி அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனளத்துறை இன்று சிறப்பான காரியங்களைச் செய்துகொண்டி ருக்கிறது. நீலப் புரட்சி செய்ய வேண்டும் என்று அம்மையார் அவர்கள் காலையில் தெரிவித்தார்கள். மீன்வள மேம்பாட்டுக் கழகத்தைத் துவக்குவதற்கான திட்டத்தை நாம் தீட்டியிருக் கிறோம். மீனளத் துறையைப் பொறுத்த அளவுக்கு இன்னும் அதிகமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் கூடிய விரை விலே டீப் ஸீ ஸர்வே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலிருப்பவர்கள் நம்முடைய சேது சமுத்திரத்திற்கு அருகில் வந்து, இங்கே இருக்கிற கிழக்கு இராமனாதபுரத்திதிலுள்ள மீன் களைப் பிடித்துச் செல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அதன் பலன் குறைவாக இருக்கிறது. முழுப்பலனை யும் அனுபவிக்கின்றார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. மீன் களைப் பிடிக்கிறோம். லாப்ஸ்டர், பிரான்ஸ் போன்ற மீன்கள் அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்ற மிகப் பெரிய சாதனங் களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அதன் முழுப் பலனையும் அனுபவிப்பவர்கள் கேரள நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது அம்மையாரின் கவனத்திற்குக் வந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். கேரளத்தில் இருக்கிறவர்கள் அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திற்கு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல் இருக்கிற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக் கிறது. மேம்பாட்டுக் கழகத்தை ஏற்படுத்தும்பொழுது இதுபற்றி

அம்மையார் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கூடிய விரைவிலே அன்னிய நாட்டுச் செலா வணியை ஈட்டித் தருவதற்குத் தமிழக அரசு காரியத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருகின்ற காரியங்களை நிச்சயமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். மீனவர்கள் காலையிலே கடலிலே செல்கிறார்கள். வீடு திரும்புவார் களா என்ற நிச்சயமற்ற சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் வசிக்கின்ற வீடாவது நிரந்தரமான வீடாக இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. அந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று அம்மையார் அவர்களை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

மண்டபம் பகுதியில் இருக்கின்ற 'ஃபிஷ் மீல் பிளான்ட்', போட் பில்டிங் யார்டு இவைகளை விரிவுபடுத்த வேண்டும். அதோடு 'ஃபிரீசிங் கப்பாசிட்டி' யையும் இன்னும் அதிகப் படுத்த வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் செய்தால் நிச்சயமாக மீன் வளத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத் தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வெளிநாடுகளுக்கு நம்முடைய மீன்களை அனுப்பி, அதிகப் பொருள் ஈட்டுவதற்கு சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, மேற்கொண்டு சேதுசமுத்திரத் திட்டத்திற்கு காலதாமதம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கேரள அரசாங்கம் லட்சம் வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டத்தின் கீழ் பல வீடுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதாகச் செய்தி அறிந்து, நாங்கள் கேரள பகுதிக்குச் சென்று அந்த வீடுகளைப் பார்த்தோம். பல வீடுகள் பழுதடைந்து கிடந்த காட்சியை அங்கே நாங்கள் கண்டோம். அதைப் போன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நாம் கட்டிக் கொடுக்கின்ற வீடுகள் நிச்சயமாக அமையக் கூடாது. நல்ல தரமான வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 மார்ச் 21]

*திரு. மு. இராமன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான அரிசன நல மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரிசன நலனுக்கான பொது மானியத்தின்கீழ் 8,98,04,000 ரூபாய், அரிசன வீட்டு வசதிக்காக 1,04,90,000 ரூபாய், கடன் வழங்குவதற்காக 13,10,000 ரூபாய்---ஆக மொத்தம் 10,16,04,000 ரூபாய் இந்த ஆண்டுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் நம்முடைய நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து கிட்டத்தட்ட 26 ஆண்டுகாலமாகியும் கூட இன்னும் இருக்க குடியிருப்பு மனை, வீட்டுவசதி, இடுகாட்டுக்குச் செல்வதற்கு பாதை வசதி இல்லை என்றால் உண்மையிலே இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

1957-ல் குடியிருப்பு வசதிக்காக வளவனூர் அரிசன காலனிக்கு ஹென்றி பீட்டர் காலத்தில் திட்டம் தீட்டி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, 1962 ஆகஸ்டு 14-ந்தேதி 4(1)-ன்படி கெஜட்டில் நோட்டிபிகேஷன் செய்யப்பட்டும், இன்னும் அந்த அரிசன மக்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கப்படவில்லை என்றால் இந்தநாட்டு மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஆதித் திராவிட மக்கள்—பள்ளர்கள், பறையர்கள், சாம்பார்கள், சண்டாளர்கள், சக்கிலியர்கள் என்ற பிரிவுகள் எல்லாம் அதிலே இருக்கிறது--நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு என். வி. என். அவர்களும், இந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற செயலாளர் திரு. மணி அவர்களும், இந்த இலாகாவின் இயக்குநர் அவர்களும், மற்றும் இந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற கீழ்மட்ட அதிகாரிகளும் உணர்வார்கள். இந்தத் தாமதத்திற்கு அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஓட்டைதான் காரணமா? 1962-லே உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டு, 1974 மார்ச் 21-ம் தேதி ஆகியும் வழக்கு முடியவில்லை என்று சொன்னால் எப்படிப்பட்ட சட்டத்தை

நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் எப்படி செயலாற்றுகிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

சட்டத்திலே ஓட்டை இருக்கிறது என்றால் சட்டத்துறை அமைச்சர்களும், சட்டத் துறை அதிகாரிகளும், நலத்துறை அமைச்சரவர்களும், முதல்வர் அவர்களும், இந்த இலாகாவின் செயலாளர் அவர்களும், இயக்குநர் அவர்களும் அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே 7, 8 ஆண்டு காலம் சட்டமன்றத்தில் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். நான் ஒரு சாதாரண ஹையர் கிரேடு ஆசிரியராக பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருக்கிறேன். அரிசன மக்கள் படுகின்ற தொல்லைகள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய துயரங்களைப்பற்றி சட்ட அமைச்சர், இந்தத் துறை அமைச்சர், முதலமைச்சர், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் பலமுறை தெரிவித்திருக்கிறேன். சாதகமான முடிவு இன்னும் ஏற்படவில்லை. இன்னும் வழக்கே முடிவடையவில்லை. வழுதாவூர் அரிசன காலனியும் இதே கதியில்தான், இருக்கிறது. நோட்டிபிகேஷன் ஆகி, சம்பந்தப்பட்ட கட்டுகள் முதலமைச்சரவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, 10 மாதங்கள் ஆகியும் அந்த கட்டுகள் அங்கேயே தங்கி இருக்கிறது என்றால் அந்த மக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சாலையம்பாத்திக்கும் அதே கதிதான்; வல்லமூர் காலனிக்கும் அதே கதிதான்; வழக்கு தொடுக்கப்பட்டு, வழக்கு தள்ளப்பட்டு, மீண்டும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட கட்டுகள் அமைச்சர்களிடத்திலேயும், அலுவலர்களிடத்திலேயும் தங்கி இருக்கின்றன. இப்படி காலம் தாழ்த்தினால் அந்த மக்கள் எப்படி பயனடைய முடியும்? அவர்கள் மனநிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை எல்லாம் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்துகொடுப்பதற்காக மேல்மட்ட நீர் தேக்கத் தொட்டி ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத்

திட்டத்தின் கீழ் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 40-ம், பழங்குடி மக்களுக்கு 8-ம், கட்டுவதற்கு வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சர்களையும், அதிகாரிகளையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது; பாராட்ட வேண்டியதுதான்.

என்னுடைய தொகுதியில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு, சேதமடைந்திருந்தபோது, அப்போது அரிசன நலத்துறை இயக்குநராக இருந்த திரு. கோமேதகவேல் அவர்களுடன் சுற்றிப் பார்த்தேன். ஒரு நாள் வெகுநேரம் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, இரவு 11 மணிக்கு அவரை விழுப்புரத்தில் கொண்டுவந்து விட்டேன். அவருக்கு அதற்குள் உடல் நலம் சரியில்லாமல் போய்விட்டது. இப்படி உடல் நலம் இல்லாத அதிகாரிகள் அரிசன நலத்துறைக்குத் தேவையில்லை. இந்தத் துறைக்கு வரக்கூடியவர்கள் நல்ல வேலை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு திடகாத்திரம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்; நல்ல பலம் பொருந்தியவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நலனை கவனிக்கும் பொறுப்புகளில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அமர்த்தவே கூடாது. அவர்கள் சரியாக வேலை செய்ய மாட்டார்கள். மற்ற ஜாதிக்காரர்களையும், பிராமணர்களையும் போட வேண்டும். முன்பு சிவசுப்பிரமணியம், ஐ.எ.எஸ். இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தபோது எப்படி பணியாற்றியிருக்கிறார், அதற்குப் பின்னால் வந்தவர்கள் எப்படி பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் உண்மை நன்றாகத் தெரியும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் பயனில்லை.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இன்றுவரையில் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. பள்ளி மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை; கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை; மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை; விவசாயக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை. அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இன்றைக்கு அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். ஜூன் திங்களில் கொடுக்கவேண்டிய உதவித்தொகை 1974 மார்ச் 21 ஆகியும் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லோருக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பட்டிருந்தால் அந்த புள்ளி விபரத்தை இந்த மன்றத்திலே வைக்க வேண்டும். இன்னும் எல்லோருக்கும்

கொடுக்கப்படவில்லை. எனக்கு நன்ருகத் தெரியும். பிற்பட்டோர் நலத் துறையில் 1973 டிசம்பர் 31-ந் தேதிக்குள்ளேயே ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்துவிட்டார்கள். அரிசன நலத் துறையினர் இன்னும் கொடுக்காததற்கு காரணம் என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளே இந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பயனில்லை என்ருல், இந்த தாழ்த்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டியது நியாயமா என்று சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சட்டம்போட்டு பல ஆண்டுகாலம் ஆகிறது. தமிழ்நாட்டில் முன்னுள் முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜ் அவர்கள் 1955-ம் ஆண்டில் தீண்டாமையை ஒழிக்க சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இந்த விளக்க உரையில் 28—2—1974 வரையிலும் எத்தனை பேருக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிபரம்தான் தந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்றுவரையிலும் என்று கூறுவது தவறு; விளக்க உரையில் அப்படி இல்லை.

திரு. மு. இராமன்: பலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இன்னும் சிலருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அரிசன பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்கள் படிக்கிருர்கள்; மாணவர்கள் என்ருல் அதில் மாணவிகளும் சேருவார்கள். ஒரு கண்ணில் வெண்ணெயும், ஒரு கண்ணில் சுண்ணும்பும் தடவுவதுபோல் இருக்கிறது பல இடங்களில்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தென்ஞற்காடு மாவட்டத்தில் சேத்தியா தோப்பு பள்ளிக்கூடத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும் படிக்கிருர்கள்; தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களும் படிக்கிருர்கள். பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சீருடை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு உடை

வழங்கப்படவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எல்லா வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் சீருடை கொடுக்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் உடை வழங்கப்பட வேண்டும். சமன்செய்து சீர்தூக்கிப் பார்த்து எல்லோருக்கும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, சீருடை வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதற்காகக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆடை வழங்குவதற்காக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்கள் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்; அதனால் மாணவர்களுக்கு உடை வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கும். எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் சீருடை வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது; சீருடை கொடுக்கிறோம். உடை கொடுப்பதில் ஏற்படுகின்ற தாமதத்தினால், உடை கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. மு. இராமன் : சேத்தியாத்தோப்பு தாழ்த்தப்பட்டோர் விடுதியில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு எத்தனை உடைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுங்கள். நான் பேசியதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விடுதிகள் கட்டுவதில் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இன்றைக்கு கிராம கர்ணம், மணியம் உத்தியோகம் சம்பந்தமாக 18 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் எங்காவது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் மணியக்காரராக இருக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள். கிடையாது.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியில் கடன் கொடுக்கிறபோது 5 கிலோமீட்டர் வரைதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். 10 கிலோமீட்டர் வரை கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பள்ளிக்கூடங்கள் ஜூன் மாதம் ஆரம்பிக்கிறது என்றால் சிறப்பு ஆசிரியர்கள் அக்டோபர் மாதம்தான் போடப்படுகிறார்கள். அதுயின்றி ஜூன் மாதமே போட்டால்தான் அரிசன

[திரு. மு. இராமன்] [1974 மார்ச் 21

மாணவர்களுக்கு வருட ஆரம்பம் முதலே நல்ல முறையில் சொல்லிக் கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். அரிசனங்கள்—பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக தமிழ்நாடு அரசு ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, 6 கோடியை கல்விக்காகச் செலவழிப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுடைய நீண்ட நாளைய குறைகளை எல்லாம் நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்றால் இன்னும் 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்குவதன் மூலம்தான் வேகமாகப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் 1 கோடிக்கு மேல் இருப்பார்கள். கணக்கு என்னமோ 75 லட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்படிக் கணக்கு எடுத்தார்களோ எனக்கு ஐயமாக இருக்கிறது.

அரிசன மாணவர்களுக்கு கல்விக்காக வழங்கப்படுகிற உதவித் தொகையில் தாமதம் ஏற்படுவதைப்பற்றி பலபேர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகம் ஆமை வேகத்தில் சென்று கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, இன்றையதினம் இம்மாதிரி குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. எவ்வளவு தொகை அரசு ஒதுக்கினாலும் அது காலத்திலே அந்த மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்கிற குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை நானும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

உதவித்தொகை வழங்குவதில் வருமான வரம்பை அரசாங்கம் எடுத்துவிட வேண்டும். 2,500 என்று விதித்திருக்கிற வருமான வரம்பு விலைவாசி உயர்வுக்குப் பொருத்தமாக இல்லை. இந்தச் சமூகத்தில் அதிகமான வருவாய் வரக்கூடியவர்கள் நூற்றுக்கு 1 சதவிகிதம் கூட இருக்கமாட்டார்கள். அதை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் சகல பேர்களுக்கும் உதவி கிடைக்க முடியும்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மேலும் விடுதியில் தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்கிறார்கள். 2,500-க்கு உட்பட்டு வருமானம் வரக்கூடிய எல்லோருடைய குழந்தைகளையும் விடுதியில் சேர்க்க முடிவதில்லை. விடுதியில் சேர முடியாத காரணத்தினால் அந்தப் பிள்ளைகள் கல்லூரிகளில் படிக்க முடியவில்லை. ஆகவே விடுதியில் சேர்ந்து படித்தாலும் விடுதிகளில் சேர்ந்து படிக்காது, வெளியில் இருந்து படித்தாலும் அவர்கள் எல்லோருக்கும் உதவித் தொகை தரவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவ்வாறு கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் படிப்புக்கு உதவித்தொகை கொடுத்த தாக இருக்க முடியும்.

மதிய உணவுக்காக நாம் கொடுக்கிற தொகை மிகமிகக் குறைவானது. அதை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

நிலம் வழங்குவதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் எடுக்கப்பட்ட நிலமானாலும் சரி, அரசாங்க தரிசு நிலங்களானாலும் சரி—மேல்சாதிக்காரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அரிசனங்களுக்கு சரியாக வழங்கப் படவில்லை. நீங்கள் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு பரிசீலனை செய்தாலும் இந்த உண்மை விளங்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலம் வழங்குவதில் ஏற்கனவே இருந்த வரிசையில் 9 ஆவதாக இருந்ததை 2 ஆவதாகக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரிசனங்களுக்கு நடைமுறையில் கொடுப்பதில்லை. என்ன போய்ச் சொன்னாலும் அதிகாரிகள் நியாயமாக நடப்பதில்லை. அதிகாரிகளுக்கே அரிசனங்கள் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், டாக்டர்களாக வந்துவிடுகிறார்கள் என்று பொறாமைப்படுகிறார்கள் என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இன்றையதினம் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் டாக்டராகவே வருகிறார்கள் என்றாலும் அவர்களை தண்ணீர் இல்லாக் காட்டில் கொண்டுபோய்ப் போடுகிறார்கள். நகர்ப்புறங்களில் அவர்களுக்கு வேலையில்லை. அவர்கள் திறமைக் குறைவானவர்களா, படிப்பில் கவனம் இல்லாதவர்களா என்பது இன்றைய

தினம் ஆராயவேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த—லட்சாதிபதி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர்கள் சென்னை நகரில் பரம்பரையாகத் தொழில் செய்துகொண்டிருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர்களோ நாலாபக்கமும் தூக்கி எறியப்படுகிறார்கள்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களாக இருந்தாலும், நகராட்சிகளாக இருந்தாலும், மாநகராட்சிகளாக இருந்தாலும் அங்கெல்லாம் குறைந்த பட்சம் 18 விழுக்காடாவது அரிசனங்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இன்றையதினம் வேலை கொடுப்பது கிடையாது. படித்திருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களில்—அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—பலபேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதைப் பரிசிலனை செய்து அரிசனங்களுக்குத்தான் முதல் சலுகை கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். ஒரு நான்கு பேர்கள் இண்டர்வியூவுக்கு வந்தால் 2 பேர்களை எடுப்பதாக இருந்தால் ஒருவர் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும். ஒருவர்தான் வேலைக்கு எடுக்கப்படுகிற நிலைமை இருந்தால், அந்த ஒருவர் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும்.

சிறுதொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கடன் மிகக் குறைவாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 250 ரூபாய், 500 ரூபாயைக்கொண்டு எந்தத் தொழிலும் நடத்தமுடிவதில்லை. அச்சு இயந்திரம் வைப்பது என்றால் 20 ஆயிரம் ஆகிறது. ஐந்தாயிரம் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும், மருந்து ஷாப் வைக்கவும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் பாய் முடைகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலுக்கும் கடன் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு அநேகமாக குடியிருப்பு மனை சொந்தமாக்கப்பட்டு விட்டது. மீதம் இருக்கக்கூடிய மனைகளையும் சொந்தமாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்றதற்கு இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்

என்று சொன்னால் கிராம வீட்டுவசதி திட்டத்தின் கீழ் உபரியான நிலங்களை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது, தனியாக அரிசனங்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டியதில்லை என்று நிறுத்தி விட்டார்கள். அதன் காரணமாக, இன்றையதினம் தடை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய இலாகாவிலே அரிசனங்களுக்கு தனியாகவே, இந்த 3 சென்ட், 5 சென்ட் நிலத்தை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி வாங்கிக் கொடுக்கின்றபொழுது, மத்திய அரசினுடைய நிதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். நாம் வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய 3 சென்ட் நிலம், மத்திய அரசு கொடுக்கக்கூடிய 2 சென்ட் நிலத்திற்கான ரூபாய், இரண்டையும் சேர்த்து 5 சென்ட் நிலம் வாங்கிக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, வாரியம் அமைத்திருக்கிறது. அது மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. ஆனால், அதன் தலைவராக என் அதிகாரியைப் போட வேண்டுமென்பது எங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவரைத் தலைவராகப் போட்டால், அது செயல்படாதா? . . .

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கொஞ்சம் முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குழ. செல்லையா, கட்சியிலே வேறுபாடு கொள்ளுகின்றவர்களுக்கு எல்லாம் இப்படி பதவி கொடுக்க இந்த வாரியமா என்று கேட்டார்கள். இப்படிச் சொல்வதால் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு கட்சியிலே இருந்து போடாமல், அதிகாரியைப் போட்டோம். ஆனால், இப்பொழுது உறுப்பினர் வேறு ஆளைப் போடாமல், என் அதிகாரியைப் போட்டீர்கள் என்று கேட்கிறார். யாரைத் தான் போடுவது?

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : என்னுடைய கேள்வி எல்லாம், இந்த இலாகாவிற்கு மாத்திரம், இந்த ஒரு கழகத்திற்குத்தான் இம்மாதிரியான குறை வருகிறதா? இதிலே இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் திறமையில்லாதவர்களா? இதற்கு போடக்கூடாது என்று எந்தக் கட்சியாவது சொல்லட்டும். இந்தக் கழகத்திற்கு மாத்திரம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1974 மார்ச் 21

அதிகாரியல்லாத யாரையும் தலைவராகப் போடக் கூடாது என்று சொன்னால், அவர்களை அரிசன மக்கள் கவனித்துக்கொள்வார்கள். ஆகவேதான், இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்.

மீண்டும் மீண்டும் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொள்வது தேவையில்லாத இடங்களிலே நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேதான் வீடு கட்ட வேண்டுமென்ற கொள்கை அரசாங்கத்திடம் இருந்தால் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். வசதியாகவும், மேடாகவும் போக்குவரத்துக்கு வசதியாகவும் உள்ள இடங்களைப் பார்த்து, நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அதைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிக்கு மானியம் வழங்குகிறோம். கிணறு வெட்ட ரூ. 2,000, மாடு வாங்க ரூ. 500 வழங்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகையையும் உயர்த்த வேண்டும்.

அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய படத்தை இங்கே வைக்க வேண்டும் என்று. அது எங்களுடைய ஏகோபித்த அபிப்பிராயமாகும். அந்தப் படத்தை, முதல்வர் அவர்களோடு கலந்து பேசி, இங்கே வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. வடிவேலு அவர்கள் மனு கொடுத்தது சம்பந்தமாக சர்ச்சை எழுப்பப்பட்டது. அந்த மனுக்கள் அமைச்சரிடம் இருந்து இலாகாவிற்குப் போயிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதுதான் அவருடைய ஆட்சேபணையாகும். நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதால், அந்த மாதிரி நடக்கக் கூடாது என்று இலாகாவிற்கு . .

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இன்று மாலை பதில் கூறும்போது, அவர் யாரிடத்திலே கொடுத்தார், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற விவரத்தைச் சொல்வதாகச் சொன்னேன். ஆகவே, மாலை சொல்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: இந்த மாதிரியான குறைபாடுகள் இல்லாமல், வேகமாக அந்த வேலே செய்யக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற அளவிலே அந்த இலாகா பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் அரிசன நலத் துறையைப் பற்றி இங்கு விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அதை விட்டுவிட்டு, மீனளத்தைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு கடற்கரையிலே, ஆயிரம் கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு சுமார் ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் மீன் பிடிப்பதில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, மீன் பிடிப்பதிலே அதிகமான லாபமும், மீன் பிடிக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான சம்பளமும் இந்தத் தொழிலிலே கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலில் அதிகமானவர்கள் ஈடுபடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இத்தொழிலில் முதலீடு போட பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் போல் தெரிகிறது.

சிங்கரால், இரால் மீன்களுக்கு வெளிநாடுகளிலே நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது, நல்ல விலையும் போகிறது ஆகவே, அந்தத் தொழிலிலே எல்லோரும் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. சாதாரணமாக, விசைப் படகு வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரூ. 10,000, ரூ. 20,000 முன்பணம் கொடுக்கின்ற நிலைமை தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறது.

மீனள வளர்ச்சிக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, 1,880 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டக் கூடியதாகும். இன்றைக்குக் கட்டுமரத்திலே மீன் பிடிக்கிறார்கள். சிறு சிறு வள்ளங்களிலே மீன் பிடிக்கிறார்கள், இயந்திரப் படகுகளை வைத்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். இந்தத் துறையிலே அதிகமான இயந்திரங்களை நவீனப்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். இதுவரையிலே 1,860 படகுகள் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும்.

1969-70-லிருந்து 1973-74 வரை ரூ. 6,08 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1,860 இயந்திரப் படகுகள் வரை ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ரூ. 1,011 இலட்சம் இயந்திர வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும்.

வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தின் உதவியின் மூலம், சென்னை மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவு சம்மேளனம், தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற திருநெல்வேலி மீனவர் கூட்டுறவு சம்மேளனம் இன்றைக்கு மீன் பிடிப்புப் படகுக் கட்டுவதிலே முனைந்து இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான பணத்தை இந்த மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து, அதிகமான படகுகளைக் கட்டவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படகுகள் கட்டுவதிலே, தனியாரை அதிகமாக ஊக்குவிக்க வேண்டும். படகுக் கட்டுகின்ற பணத்திலே 20 சதவிகிதம் இன்டரஸ்ட் ஃப்ரீ லோன்-ஐ அரசு கொடுப்பதாக அரசு அறிவித்திருந்தது. அது கடந்த ஆண்டு யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. தூத்துக்குடியில் இருக்கிற ரீஜியனல் டெப்புட்டி டைரக்டரை நான் சந்தித்துக் கேட்கிற நேரத்தில், இந்த ஆண்டு 20 சதவிகிதம் இன்டரஸ்ட் ஃப்ரீ லோன் கொடுக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் கூட கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை. அவர்கள் கூட நிறுத்தி விட்டார்கள். இது இந்தத் தொழிலை மிகவும் பாதிக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கேரள கடற்கரைப் பகுதிகளில் நம்மைவிட அதிகமாக மீன் படகுகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

குளித்தலையிலே 18 வள்ளப் படகுகள் பிடிக்கின்ற மீனை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதிலே, அதிக சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இறால் மீன்களைப் பிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தொழிலிலே அதிகமாக ஈடுபட முன்வருவதால், நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே கடன் கொடுக்கச் செய்ய அரசு வற்புறுத்தவேண்டும் அதேபோல், 20 சதவிகிதம் இன்டரஸ்ட் ஃப்ரீ லோனைப் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும்.

அந்தத் தொழிலிலே யாரெல்லாம் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? பிரபல சினிமா நடிகைகூட இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இத்தொழிலில் அவ்வளவு ஆர்வம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது முக்கியமான தேவை, நவீனமாக்கப்பட்ட படகு; அடுத்து, பிஷிங் கிரவுண்ட் எங்கே இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலே தான் அவர்கள் அடிக்கடி போய் மீன் பிடிக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக எங்கெங்கு மீன் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை உடனுக்குடன் சென்று கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

தூத்துக்குடியிலே ஆப்ஷோர் பிஷிங் ஸ்டேஷன் என்ற மத்திய அரசு நிறுவனம் இருந்தது. அது ஆழ்கடலிலே ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும், செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆழ்கடலிலே சென்று மீன் பிடிப்பதற்குப் பதிலாக கடற்கரை ஓரத்திலேயே ஆராய்ச்சி செய்தார்கள், டிராலர்களை வைத்துக் கொண்டு. அதனால் எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. இராமலிங்கம் தொடர்ந்து மாலை பேசுவார். பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, மாலை 4.00 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

இடைவேளைக்குப் பின் பேரவை மீண்டும் பிற்பகல் 4.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடியில் உள்ள ஆப்ஷோர்பிஷிங் ஸ்டேஷனுடைய பலன்கள் எல்லாம் அங்கேயுள்ள மீனவர்களுக்கு சரிவரக் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். தூத்துக்குடியில் மீனவர் கூட்டுறவு சங்க மூலம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மீனவர்களுக்கு 1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் அந்த பாக்கியை மீனவர்களால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கட்டியதுபோக

இன்னும் பாக்கி அசலில் 40 ஆயிரம் ரூபாயும் வட்டியில் 20 ஆயிரம் ரூபாயும் இருக்கிறது. இந்தத் தொகையை மீனவர்களால் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே அதிகமான நாட்கள் ஆகிவிட்ட காரணத்தி லும் மீனவர்களால் அந்தத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதாலும் அரசாங்கம் அந்தக் கடனை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நைலான் நூலுக்கு 20 சதவிகிதம் உதவித்தொகை வழங்கப்படு கிறது. நைலான் நூலின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த உதவித் தொகையை 20 சதவிகிதமாக இருப்பதை 50 சத விகிதமாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியிலே சங்கு குளிக்கின்ற தொழிலாளர்கள் 1,500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கடற்கரையிலே தவிர மற்ற கடற்கரையிலேதான் சங்கு குளிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்திலேயுள்ள கடற் கரையிலே அனுமதிப்பதில்லை. கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. 2¼" முதல் 3½" வரையுள்ள சங்கு எடுக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 1.25 பைசாவும் 3½" க்கு மேல் உள்ள சங்கு எடுக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 1.75 பைசாவும் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சங்கினுடைய விலை வெளி மார்க்கெட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறது. பக்கத்திலே உள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மார்க்கெட் டிலே அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள்.

ஆனால் தூத்துக்குடியிலே அரசின் கட்டுப்பாடு இருக்கின்ற காரணத்திலேதான் அந்த விலையைப் பெறமுடியாத நிலைமை இருக் கிறது. அரசு நிர்ணயித்த விலை வெளிமார்க்கெட் விலையைவிட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. சில சமயங்களிலே எடுத்த சங்கு களைக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலைகூட வருகிறது. ஆகவே, சங்கு களுக்கு விலையை அதிகரிக்கவேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு அரசுக்கு குறைந்த விலைக்கு சங்குகளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அவர் களுக்கு போனஸ் வழங்கப்பட்டதைப்போல இந்த ஆண்டும் அவர் களுக்கு போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இலவசமாக அங்கே சங்கு குளிப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் சங்கு குளித்தால் முத்து சிப்பிகளுக்கு ஏதாவது இடாப்பாடு வந்துவிடும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், முத்து சிப்பிகளுக்கு எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் வராமல் சங்கு குளிக்க முடியும் என்றும் ஒரு முத்து சிப்பியினுடைய வளர்ச்சி மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் முடிந்துவிடுகிறது, பூரணமாக அதற்குள் வளர்ந்து விடுகிறது, ஆனால் பெரும்பான்மையான முத்துச்சிப்பிகள் நல்ல முறையிலே விளைவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், முத்துச்சிப்பி புதிய முறையிலே வளர்க்கப்படுகிறது. அதிலே 88 சதவிகிதம் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைச் சொன்னார்கள். வணிக ரீதியிலே அரசு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு அதை அமலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உலக மார்க்கெட்டிலே தங்கத்தைவிட முத்துக்குத்தான் அதிகமாகத் தரப்படுகிறது. காத்துக்குடியிலே எடுக்கப்படுகின்ற முத்துக்களுக்கு அதிகமான விலையைக்கூடப் பெறமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடலிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய்தான் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு காலையிலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. குழ. செல்லையா அவர்கள் பேசும்பொழுது நாங்குனேரியிலே மீனவர்களுக்கும் வேறு ஒரு சமுதாயத்திற்கும் ஏற்பட்ட கலவரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அங்கே ஏற்பட்ட கலவரத்திலே சமூக விரோதிகள் புகுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பக்கத்திலேயும் இரண்டு கொலைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன, ஆகவே சமூக விரோத சக்திகளைக் கண்டுபிடித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. சு. ம. துரைராஜ்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அரிசன மானியக் கோரிக்கையில் நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொள்ள வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்] [1974 மார்ச் 21

இன்றையதினம் அரிசன மானியத்தைப் பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்கனவே செய்ததைப்போல்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறு புதிதாக ஒன்றும் தென்படவில்லை. கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கின்ற வகையிலே இந்த மானியத்திலே நிறைய பணத்தைப் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்களே தவிர வேறு எதுவும் அவர்களுக்காகச் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசு விடுதியிலே தங்கியுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 40 தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது, அது உயர்த்தப்படவில்லை, மத்திய அரசு உயர்த்தி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்ட நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை. அந்த மாணவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள்.

பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை சரிவரக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த மாணவர்களுக்குப் பொங்கல் சீருடை சென்னை மாவட்டத்தில் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கான காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம் என்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். காலையில் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கூடக் குறிப்பிட்டார்,

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு இந்த ஆட்சி நிறையச் சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறது, குறிப்பாக நீதிமன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவரை நீதிபதியாகப் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். நான் இதைக் கேட்டு வேதனைப்படுகிறேன். அந்த நீதிபதி, மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருந்த அளவில் ஜூனியராக இருந்தாரா அல்லது சீனியராக இருந்தாரா? அவர் ஜூனியராக இருந்து அவருக்கு நீதிபதி பதவி கொடுத்திருக்கிறார்களா? வேறு எந்த ஆட்சி வந்தாலும்கூட அவருக்குக் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டும், அத்தகைய இடத்தில், சீனியர் மோஸ்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருந்ததால் நீதிபதி பதவியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டு, தம்பட்டம் அடித்து தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இதைச் செய்துவிட்டோம், அதைச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நாட்டு மக்களைப் பார்த்துக் கேட்டால் தெரியும்.

தாழ்த்தப்பட்ட அதிகாரிகளில் உயர்ந்த பதவிகளிலே இருப்பவர்களை இந்த அரசு மட்டம் தட்டியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஐ.ஏ.எஸ். கிரேடில் இருப்பவர்கள்

5-வது இடத்தில் இருந்தாலும்கூட அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு 12-வது இடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். கொடுக்கிறார்கள். இப்படித் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பல கொடுமைகளை இந்த அரசு செய்கிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எந்த அதிகாரி, எந்தத் துறையிலே இருக்கிறார், எந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை பத்தாவது இடத்திலே இருந்தவரைத் தள்ளிப் போட்டு விட்டது என்று அவர் கூற முடியுமா ?

திரு. சு. ம. துரைராஜ் : இப்பொழுது சென்னை மாநகராட்சியில் இருக்கின்ற கருப்பன் என்பவருக்கு ஐ.ஏ.எஸ். கொடுக்காமல்—அவர் சீனியர் மோஸ்ட் ஐ.ஏ.எஸ். கிரேடில் இருப்பவர்—சாதாரணமாக ஆர்.டீ.ஓ.வாக இருந்த வைத்தியலிங்கத்திற்கு ஐ.ஏ.எஸ். கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் மத்திய சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக வழங்கும் 3½ கோடி ரூபாயில் மாநில அரசு வேறு சில காரியங்களுக்காகப் பணத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டு, மீதமுள்ள தொகையைத்தான் இந்த மாணவர்களுக்கு அளிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட இலாக்கா மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளையும் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு அதிகம் சலுகைகளைத் தருகிறார்கள், ஸ்காலர்ஷிப் விஷயத்தில். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் 17 விடுதிகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே வார்டன் விடுதியில் தங்குவதில்லை. அருகிலே உள்ள அவருடைய வீட்டிலேயும் தங்குவதில்லை. அதனால் மாணவர்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கிறது.

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்] [1974 மார்ச் 21

பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குப் புத்தகம் வாங்குவதற்கு, **Book Money** உதவித் தொகை இருப்பதைப்போல் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் இதைப் பொறுமையால் சொல்லவில்லை. அந்த இலாக்கா அவ்வளவு அருமையாகப் பணி செய்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட இலாக்கா அந்த அளவில் செய்யவில்லை என்பதற்காகத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி., பி.டெக்., எம்.பி.பி.எஸ்., எம்.காம். போன்ற படிப்புகளுக்கு 71-ஆம் ஆண்டு வரையில் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 73-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏன் என்று புரியவில்லை. அதேபோல் பிற்பட்ட மாணவர்கள் பி.ஏ., பி.காம். படிக்கும்பொழுது அந்தக் கடனை அளிக்கிறார்கள். அது என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி தரும் ஆசிரியர்களை அனுபவம் இல்லாதவர்களை, தகுதியற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு. அதே நேரத்தில் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு பேராசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள். அதனால்தான் தேர்வில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தேறுவதில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, பெற்றோர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 2,500 ரூபாய் என்பதை இன்னும் அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் திண்டிவனம் நகராட்சியில் ஞானகிராம் என்பவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொய் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து செகண்ட்ரி கிரேட் ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். அதை நம்முடைய அரசாங்கம் கெஜட்டிலே கூட சொல்லியிருக்கிறது. பொய் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்ததைப் போலீசார் கண்டுபிடித்தும், அவர் இன்னும் வேலை செய்கிறார். திரு. வெங்கடபதி என்ற ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியருக்கு உரிய அந்தஸ்து தரப்படவில்லை என்று அவர் அதிகாரிகளிடத்திலும், அரசாங்கத்தினிடத்திலும் கோரியும் நீதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த ஆதித் திராவிட ஆசிரியர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார். இப்படி ஆதித் திராவிட ஆசிரியர்கள் நீதி கேட்டு நீதிமன்றத்

1974 மார்ச் 21] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

திற்குப் போகும் அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை வைத்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படு கிறேன்.

அடுத்து, திருவள்ளூர் தொகுதியில் கூளிப்பாளையம் என்ற இடத்தில் சர்க்கார் சுமார் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இலவச வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 20 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டன. அங்கு காண்டிராக்ட் எடுத்த வீராசாமி ரெட்டியார் என்பவர் 250 ரூபாய் கொடுத்ததாக, ஏமாற்றி பொய்க் கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார். இப்போது பத்து ஆண்டு களுக்குப் பிறகு இந்த ஆண்டு அதிகாரிகள் அரிசன காலனிக்குச் சென்று வீட்டை ஜப்தி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதைக் கருணைகூர்ந்து அம்மையார் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, எங்கள் தொகுதியில் ராமாபுரம் என்ற இடம் இருக்கிறது. நூறு ஆண்டுகளாக இருந்த குடும்பங்களை, பூண்டி ஏரி அரசாங்கத்திற்குத் தேவை என்பதால் அங்குள்ள அந்தக் கிராமத்தை அப்புறப்படுத்தி ராமாபுரத்திற்கு அனுப்பியிருக் கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே வசதியோடு வீடு கட்டிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அப்படி இருப்பவர்களை, அந்த இடத்தை தொழில் பேட்டை விவகாரத்திற்காக உத்தரவிட்டு அதனால் காலி செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அங்கே தொழில் பேட்டை இருக்கிறது, அரசாங்க கட்டிடம் இருக்கிறது, அது காலியாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அரிசனங்கள் காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் பெரிய பணக்காரர்கள் அங்கே பங்களாக்கள் கட்டிக்கொண்டிருக் கிறார்கள், ஆனால் அதன் சொந்தக்காரர்கள் சென்னையிலே இருக்கிறார்கள், எப்பொழுதாவது அங்கே வந்து தங்குகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் அவர்களை ஏன் காலி செய்ய முன்வரவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரியலூர் அருகில் அரிசனங்களை மிகவும் கொடுமைப் படுத்துகிறார்கள். 24 சென்ட் நிலம் வேண்டுமென்று தாசில்தாரைக் கேட்டபொழுது அவர் மனமிரங்கி 34 சென்ட் உள்ள ஒரு இடத்தில் அவர்களை வைத்தார்கள். ஆனால் ஜாதி இந்துக்கள் சேர்ந்துகொண்டு அந்த 13 குடும்பங்களை அடித்து நொறுக்கி வெளியே தள்ளியிருக்

கிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்கள் இப்பொழுது தெருவீதியிலே அவதிப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த எம்.எல்.ஏ.-வாகும். யாராக இருந்தாலும், எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் துரோகம் செய்தால் தீண்டாமைச் சட்டத்தின்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தண்ணீர் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தண்ணீர்க் குழாய் மூலம் கொடுக்கிறோம் என்று புத்தகத்திலே காட்டுகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியிலே தண்ணீருக்காக அவதிப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக வேப்பம்பட்டு என்ற கிராமத்தில் சுமார் 1,200 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பலமுறை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் வாதாடியிருக்கிறேன். அங்குள்ள பெண்கள் இரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள ஆற்றுக்குச் சென்று தலையில் குடத்தை வைத்துத் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறார்கள்.

அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்காவிட்டாலும் அந்தப் பெண்களின் மானத்தையாவது இந்த அரசாங்கம் காப்பாற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் இப்படிப் பானைகளைத் தலையில் சுமந்து வரும் நேரத்தில் தலைமயிர் கொட்டி, தலைமயிர் இல்லாமல் இருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அதனால் அந்த ஊரிலுள்ள ஆண் களுக்குப் பெண் கேட்டாலும் பெண் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படி இரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள ஆற்றுக்குச் சென்று தண்ணீர் எடுத்து வருவதால் மயிர் கொட்டுகின்ற அவல காட்சியைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் பெரிய கிணற்றை வெட்டி பைப்புகளின் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்காள்கிறேன.

இன்றைக்கு அரிசன நலத்துறையிலே மிகவும் ஊழல் நிரம்பியிருக்கிறது. குறிப்பாக அரிசன நலத்துறையிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவு ஊழல் நடக்கிறது. சென்னையில் டி.டபிள்யூ. அவர்கள் யாருடைய உத்தரவும் இல்லாமல் ஆசிரியர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பள்ளியில் வகுப்புகள் இல்லாமலேயே 4 ஆசிரியர்களை வைத்திருக்கிறார்கள்

1974 மார்ச் 21] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், சென்னையில் வெங்கடாபுரம் என்ற இடத்தில் அரிசன நல இலாக்கா நான்கு ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள், சம்பளப் பட்டுவாடாவும் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் வகுப்புகள் இல்லை. இது என்ன நியாயம்? இதை யார் செய்தது என்பதை இந்த அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலம் வாங்கினால் அதில் ஊழல் காட்சியளிக்கிறது.

செங்கை மாவட்டத்தில் திருக்கழுக்குன்றம் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த கடம்பாடி கிராமத்தின் ஹரிஜன காலனி 1966-ம் ஆண்டு கிராம வீடு கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் அரசாங்க உத்தரவு எண் 82542/எச்.யு./1173/70-3 படி ரூ. 1,50,000 கொடுக்கப்பட்டும் இதுவரை வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. ஊராட்சித் தலைவர் வேதாசல முதலியார் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், ஆளும் கட்சி மேலிடத்தில் அதிகத் தொடர்பு உள்ளவர்கள். அந்த ஏழை மக்களுக்கு இதுவரை ஒன்றும் செய்யாததற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. உடனடியாகப் பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு நல்லது செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழை மக்கள் தொழிலிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் வளரவேண்டும், வசதி பெறவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. நடைமுறையில் அது நிச்சயமாக இல்லை. ஆந்திர மாநிலத்திலும் கேரள மாநிலத்திலும் அந்த மக்களுக்கு நிதி கார்ப்பரேஷன் அமைத்து பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அதே போன்று தமிழகத்திலும் தனி நிதி கார்ப்பரேஷன் அமைத்து அந்த மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சதவிகிதத்தின்படி எவ்வளவு வேலைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே நல்ல அரசாங்கமாக இருந்தால் ஒரு நீதிக் கமிஷன் வைத்து உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எத்தனை சதவிகிதம் வேலை கொடுத்திருக்கிறோம் என்ற கணக்கைக் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அரிசன நல மானியத்தை வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

கல்வி, பொருளாதார மேம்பாடு, சுகாதாரம், வீட்டு வசதி திட்டங்களுக்காக இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நலனைக் கருதி இந்த அரசு ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாயை அந்த மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறது என்பதை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நோக்கில் காலையிலிருந்து இதுவரை பேசிய அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதில் 6 கோடி ரூபாய் கல்விக்காகச் செலவிடுகிற தன்மையை அரிசன நல இலாகா ஏற்றுவிட்ட காரணத்தால் மற்றப் பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போகிற தன்மை ஏற்படுகிறது.

பக்கத்தில் மதிப்பு மிக்க கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். கல்விக்காக நம்முடைய அரசு 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவிடுகிற தன்மையில் அரிசன நல இலாகா கல்விக்காகச் செலவிடுகிற 6 கோடி ரூபாயையும் மானியமாகத் தந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வி கண் போன்றது என்பதை நாம் அறிவோம் கல்வியைக் கொண்டுதான் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய கண்களைத் திறக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்விக்காக ஆகக்கூடிய 6 கோடி ரூபாயை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவார்களானால் மற்றத் திட்டங்களின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல முனைகளில் வளர்ந்து இந்த ஆட்சியை வாழ்த்துவார்கள்; இந்த ஆட்சியை வழி நடத்திச் செல்லும் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் வாழ்த்துவார்கள் என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

இந்தச் சமுதாயம் எதிர்காலத்திலே வளரவேண்டும், வாழ வேண்டுமென்ற அக்கறை அத்தனை பேருக்கும் உண்டு. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்து பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைப் போல் காரசாரமாகப் பேசியதை நாம் பார்த்தோம். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கும் சூழ்நிலை இருந்தாலும் இந்த மானியத்திலே மட்டும் எப்படியும் பேசலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக உள்ளபடியே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பரந்த மனப்பான்மையை இந்த மானியத்திலே காட்டியிருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரிசனப் பள்ளிகள் ஏறத்தாழ 839 பள்ளிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே 714 பள்ளிகள் சொந்தக் கட்டடத்தில் நடத்தப்படுகின்றன. 125 பள்ளிகளுக்குச் சொந்தக் கட்டடம் கிடையாது. 1968-69-ல் இவைகளுக்கெல்லாம் சொந்தக் கட்டடம் தேவை, கட்ட வேண்டுமென்ற அறிகுறி சொல்லப்பட்டது. இன்றையதினம் 1974-75-ல் ஒரு ரூபம் ஏற்பட்டு ஒதுக்கியிருக்கக் கூடிய தொகை கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் என்ற நிலைமையில் தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

எதைஎதையெல்லாமோ இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்து வருகிற இந்த அரசு அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தால் அவர்கள் மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஏறத்தாழ 21,000 கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி தந்து 3,000 கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு செய்து முடிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர நல்ல மனது வைத்திருக்கும் இந்த அரசு 1972-ல் 1.94 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி யிருந்தது ; 1973-74-ல் 2.50 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்தது ; 1974-75-ல் அது 2.25 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தை இந்த நாட்டினுடைய தாழ்ந்து கிடக்கிற சமுதாயத்தை வாழ வைக்கும் திட்டமாக சென்ற ஆண்டிலேயே முதல்வர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டே பணியைத் துவக்கியிருந்தால் இந்த ஆண்டு சிறப்பான பணியாக ஏதுவாகியிருக்கும். இன்றைக்கு அறிவிக்கப் பட்டிருப்பதில் எந்தெந்தத் திட்டங்கள் அடிப்படையில் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒரு கோடி ரூபாயில் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை ஆண்டுகளில்? ஆண்டுக்கு எத்தனை வீடுகள்; ரூபாய் எவ்வளவு ஒரு வீட்டுக்கு என்பதை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சிறு தொழில் செய்வதற்காக அரசு கடன் தருகிறது. இது வீண் விரயம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். ஒருவருக்கு 500 ரூபாய் தருகிறார்கள் என்றால் உண்மையிலேயே 250 ரூபாய்தான் கைக்குப் போய்ச் சேருகிறது. ஆகவே, இதை அடியோடு நிறுத்திவிட்டு பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மாவட்டத்திற்கு ஒரு லட்சமோ, இரண்டு லட்சமோ ஒதுக்கி வசதியற்றவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வகையில் தொழிற்சாலை அமைக்கும் அளவுக்கு நல்ல நிலைமையை உருவாக்கி வந்தால் ஆண்டுக்கு 10, 15 தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் தொழிலதிபர்களாக மாற சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது. அரசு இந்த முயற்சியைக் கையாள வேண்டும்.

பால் வழங்கு திட்டத்திற்காக அரசு நல்ல நிலைமைகளைச் செய்திருந்தாலும் இந்த ஆண்டு பால் வழங்குகின்ற கறவை மாடு களுக்கு ஒன்றுமே செய்யாத நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தீண்டாமை நாட்டினுடைய கோரப் பிரச்சினை; நாட்டை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சினை. அதை மீறுகின்றவர்கள் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது எத்தனை வழக்குகள் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுக்கிறேன்

1974 மார்ச் 21] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

கலப்புத் திருமணங்களுக்குத் தங்கப் பதக்கம் வழங்கும் திட்டம் தீவிரமான திட்டம், புரட்சிகாமான நடவடிக்கை. அதிலே முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் வழிகாட்டியாக இருக்கிறார். அவர் தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாயப் பெண்ணைத் தன் மகனுக்கு எடுத்து வழிகாட்டி யிருக்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்வது—திருமணமாகாத சிலர் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள முன்வர வேண்டும்.

திருமணமாகிவிட்டாலும் பரவாயில்லை, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களை, பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்வித்து நாட்டுக்கு வழி காட்டுகிற அளவுக்குச் சென்றால்தான் இந்த நாடு உருப்படும். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கான சூழ்நிலை மேலோங்கும். முதல்வர் அவர்களுக்கு மட்டும் அக்கறை இருந்தால் போதாது; முதல்வர் வழி காட்டி விட்டால் மட்டும் போதாது. அவர் பின்னலே செல்லுபவர்களும் அவர் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றாவிட்டால் நாடு உருப்படாது என்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

(பிற்பகல் 4.30)

அடுத்து, இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற, அ.தி.மு.க.-வின் தலைவர் ஒரு நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு விகிதாசாரம் மூலம் சலுகைகள் அளிப்பது குற்றம் என்று பகிரங்கமாக ஏடுகள் மூலம் சொல்லி யிருப்பது எங்களையெல்லாம் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் தாழ்ந்து விழ்ந்து போய் கிடக்கக்கூடிய இந்த மக்களை வாழ்விக்க, அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் வேடம் போட்டு ஏமாற்றுகிற தன்மையில் . . .

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அவையில் நடக்கிற நிகழ்ச்சி களுக்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது. என்ன தொடர்பு இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: இது எங்களுடைய உரிமையைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்னையாக இருப்பதால்தான் சொல்கிறேன். அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கு மதிப்பளித்து எதாவது செய்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர், தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள மக்கள் இன்று ஒரு அடி மேலே வரும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று சலுகைகள் கொடுப்பது தவறு அது சமுதாய விரோதத் தன்மை, அது சமுதாய துரோகத் தன்மை, அது நாட்டுக்கு விரோதமானது என்று ஒரு தலைவர் பேசுகிறார் என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

(திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களைப் பற்றி என்ன சொன்னார்? உட்காருங்கள்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: சமுதாயத்தில் விழ்ந்து கிடக்கும் மக்களுக்குச் சலுகைகள் அளிப்பதால் அவர்களை ஓரளவிற்கு உயர்த்துவதற்கு அரசு வசதிகள் செய்து தருகிறது, வாய்ப்புகள் செய்து தருகிறது. இந்த வகையில் ஒரு சமுதாயம் அவர்கள் சலுகை பெறுகிற காரணத்தால் படிப்படியாக மேலே போகிறார்கள் என்றால் மேல்குடி மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேலே போகிற காரணத்தால் மேட்டுக்குடியில் இருப்பவர்கள் கீழே வீழ்ந்து விடுவார்கள். கீழே இறங்கிவிடுவார்கள், அப்படி மேட்டுக்குடி மக்கள் கீழே இறங்கி விட்டால் அவர்களை உயர்த்த ஒரு திட்டம் தேவைப் படும் என்று இப்படி ஒரு தலைவர் கூறுகிறார்.

இந்தச் சங்கடங்களைத் தவிர்க்க இந்த அரசு சிறந்த சேவைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை உயர்த்தப் பாடுபடும் இந்த அரசு யார் போடுகிற வேஷத்திற்கும், யார் போடுகிற மாயைக்கும், யார் போடுகிற தூபத்திற்கும் அடிமையாகாது என்பது திண்ணம். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

1974 மார்ச் 21] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

முதல்வர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இது ஒரு சாபக்கேடான சமூகம். ஒரு சமுதாயம், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் வளர்வதற்கு சில சலுகைகளைப் பயன்படுத்துகிற நேரத்தில் பொறாமைக்காரர்கள் அதைத் தூண்டிக்க அரசின் மீது பழிபோடுவார்கள். அதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல்—முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதுபோல்—தன் மீது குழந்தை கழிக்கும் மலஜலத்தை தாய் சந்தனமாகக் கருதி அதை எடுத்து எறிவது போல் யாராவது தூண்டி விட்டாலோ அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சிலநேரங்களில் சலுகைகளை யாராவது தவறாகப் பயன் படுத்தினால் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு வழங்குகிற சலுகைகளை துணிவாக உளப்பூர்வமாகச் செய்தால் கார் உள்ளளவும் கடல்நீர் உள்ளளவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களே உங்கள் பக்கம்தான் இருப்பார்கள், உங்கள் பக்கம்தான் இருப்பார்கள் என்று, தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏற்கனவே நான் எழுப்பிய பிரச்னைதான். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ரூ. 25 கொடுக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைத்து ரூ. 50 என்றளவிற்கு உயர்த்தி அறிவிப்பார்கள் என்று அன்றைய நினைத்தேன். இன்று ஹரிஜன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது அறிவிப்பு செய்ய இருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம்தான் ரூ. 25 என்றிருந்ததை ரூ. 28-ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதிலும் மாணவிகளுக்கு ஒரு ரூபாய் கூட, ரூ. 29 என்று உயர்த்தியிருக் கிறோம்.

*** திரு. என். மருதாசலம் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

இந்த மானியத்திற்காக ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஹரிஜனங்களின் நலனுக்காகப் போய் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இன்று

ஹரிஜன இல்லங்களில் ஹரிஜன மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கிறார்கள். அங்குள்ள வார்டர்கள் இல்லங்களில் மாணவர்களுக்குச் சரியானபடி உணவு கொடுப்பதில்லை. காலையில் சிறிது கஞ்சி ஊற்றுவது மாலையில் சிறிது கஞ்சி ஊற்றுவது என்று செய்து அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தைத் திருடுகிறார்கள் என்பது தான் என் கருத்து. ஆகவே ஹரிஜன இல்லங்களை நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும். அங்குள்ள மாணவர்களை சுகாதார முறையில் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

சத்தியமங்கலத்தில் தலைமை இல்லத்தில் ஒரு பெரிய வார்டன் இருக்கிறார். அவர் அந்த இல்லத்தில் உள்ளதை தனக்கே பயன் படுத்திக்கொண்டு அங்குள்ள ஏழை மாணவர்களுக்கு கஞ்சி ஊற்றி மோசம் செய்கிறார். அதனால் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனாலேயே அவர் செல்வந்தராக ஆகியிருக்கிறார் என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று மாணவமாணவிகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கப்படுகிறது. கோவையில் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்ஸ் அங்குள்ள ஹரிஜன மாணவர் களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அந்த ஸ்காலர்ஷிப்பை உடனடியாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு முன்னாலேயே ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் அதிகமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும், தக்க சமயத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்காத தால் அவர்கள் படிக்க முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

இப்போது ஒரு முனிசிபல் தொழிலாளிக்கு ரூ 100 சம்பளம் இருக்கிறது, வேறு பல சலுகைகளும் இருக்கின்றன, ஆக மொத்தம் ரூ. 200-க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. மில் தொழிலாளிகளுக்கும் ரூ. 200-க்கு மேல் சம்பளம் வருகிறது. ஆக. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,500-க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. ஆனால் இப்போது ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருமானம் 2,500 ரூபாய்க்கு குறைவாக உள்ளவர்களின்

1974 மார்ச் 21] [திரு. என். மருதாசலம்]

பிள்ளைகளுக்குத்தான் பள்ளிகளில் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த ரூ. 2,500 என்ற வரம்பை ரூ. 5,000 என்றளவிற்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் சரி அல்லது நகரசபைகளிலும் சரி அல்லது சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும் சரி உத்தியோகங்களில் 18 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் அந்த 18 சதவிகிதம் அளவிற்கு கொடுப்பதில்லை. ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் அமைத்துப் பார்த்தால் இதன் உண்மை தெரியும். ஆகவே அந்த முறையைக் கையாளவேண்டும்.

பின்னர், குடியிருப்பு மனைகளுக்காக கோவையில் பல ஊர்களில் இருந்து மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். 1967-ல் போட்டவர்களுக்குக் கூட இதுவரை குடியிருப்பு மனை வழங்குவது பற்றி எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. குடியிருப்பு மனைகளுக்காக எந்தெந்த ஊர்களிலிருந்து மனுக்கள் போட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். குமாரபாளையம், பன்றிபாளையம், மதுக்கரை, வெள்ளலூர், போன்ற ஊர்களில் போட்டு இருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷம் ஆகிறது. இது வரையிலும் அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளை வழங்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு நமது அரசாங்கம் ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்து தையல் மிஷின், டோபிகளுக்கு பட்டா இதுவெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டது என்று சாதனையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, இது வரையிலும் கோவையில் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக அவற்றைக் கொடுக்க உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்குத் தள்ளு வண்டி மூலம் மலம் எடுத்துச்செல்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும், சில இடங்களில் இன்னும் தலைமேல் மலத்தைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு செல்லும் நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன நல மானியத்தின் மூலம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை அரிசனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக அரசு கருதியிருக்கிறதோ அவற்றைச் செவ்வனே செய்வதற்கு உரிய முறைகளை அரசு கையாள வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. வேதாசலம் : தலைவரவர்களே, மீன் வள மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மீன் வள மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1 கோடியே 76 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. இந்த மானியத்திற்கு ரூ. 10 கோடியாவது ஒதுக்க வேண்டும். நமக்குப் பெரிய கடல் இருக்கிறது. கடலில் ஏராளமான பொருள்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பிடிக்க மீனவர்களால் முடியவில்லை. நம்முடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அதற்குத் தகுந்த விஞ்ஞானக் கருவிகளைக்கொண்டு தந்து, அதன் மூலம் அவைகளைக் கொண்டு கடலில் உள்ள மூலப் பொருள்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். இதற்கு 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால் ரூ 30 கோடி வருமானம் வர வாய்ப்பு உண்டு. இந்த அரசாங்கம் இதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் ஆட்சியில் மீனவர்களுக்கு நிறைய மானியங்களைத் தந்து, நிறைய வசதிகளைத் தந்து, அவர்களுக்குப் புதிய படகுகளைத் தந்து, விஞ்ஞானப் படகுகளைத் தந்து, மீன் எடுக்க உதவி செய்தால் உணவு பற்றாக்குறையைத் தடுக்க முடியும். நம்முடைய வருமானமும் பெருகும், உணவுப் பற்றாக்குறையும் நீங்கும் என்பதால், இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறையை காட்டு கிறார்கள். அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த மீன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஒரு 'மாஸ்டர் பிளான்' போட்டு, அதன் மூலம் மீனவர்களுக்கு எல்லா உதவி யையும் செய்து அதிக அளவில் மீன் பிடிப்பதற்கான வழிவகை களைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். அந்த மாஸ்டர் பிளானுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அப்படிப் பணம் ஒதுக்கினால் எல்லாக் காரியங் களையும் செய்ய முடியும்.

நமக்கு இப்போது மிகத் திறமையான ஒரு டைரக்டர் கிடைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த டைரக்டரை வைத்து, அந்த இலாகா நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். சென்னை மாநில

பெடரேஷனுக்கு ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போலவே ரூ. 75 லட்சத்தை திருநெல்வேலி பெடரேஷனுக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

வடசென்னை நகரத்தில், இராயபுரத்தில் இருக்கும் மீன் பிடி துறைமுகத்தை விரைவில் வண்ணைப்பகுதியில் கட்டித் தரவேண்டு மென்று பல ஆண்டுகாலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். அங்கே யிருக்கும் மீனவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அது உங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதைத் துரிதப்படுத்தவேண்டு மென்று வேண்டிவிரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஏ.ஜி. காலனி, சி.ஜி. காலனி என்று 1954-ம் ஆண்டிலிருந்து அந்த மீனவர்களுக்கு லீஸ் லேண்டாக கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் பட்டா செய்து தருமாறு வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைப்படகுகள் மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. சில நேரங்களில் மீனவர்களுக்கு மழையாலோ அல்லது மீன் உற்பத்தி இல்லாததாலோ அவர்கள் பணம் சம்பாதிக்க முடிவதில்லை. அதனால் அவர்கள் அந்த விசைப்படகுகளுக்கு உண்டான மாதத் தவணைப் பணத்தைக் கட்டத்தவறினால் 'பெனல்டி இன்டரஸ்ட்' போட்டு வாங்குகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு என்னென்னவோ செய்கிறீர்கள், இப்படி மீனவர்களிடமிருந்து 'பெனல்டி இன்டரஸ்ட்' வாங்குவதைக் கேன்சல் செய்யவேண்டுமென்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் வாழும் பகுதி குடிசைப் பகுதி. கடற்கரைப் பகுதிகளில் அவர்கள் குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு எவ்வளவு மோசமான நிலையில் வாழ்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுக்கு ரோடு வசதி, லைட் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சரியான சாலை வசதி, லைட் வசதி இல்லாததால் அவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களை சாலையில் கொண்டு வரமுடியவில்லை. இதையெல்லாம் பலமுறை சொல்லி யிருக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைப்படகுகளை மீனவர்களுக்கு தருகிறார்கள். அதிலே வேலை செய்யும் மீனவர்களுக்கு கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் தேவை. அவர்கள் இறந்தால் அரசாங்கம் ரூபாய் 1,000 தருகிறார்கள். அது போதாது. இன்ஷூரன்ஸ் செய்தால்தான் அவர்கள் குடும்பம் வாழ முடியும். ஆகவே, மீனவர்களுக்குக் கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசையில் வாழ்கிற மீனவர்களை அப்புறப்படுத்தி, கல் விடுகளைச் சென்னையில் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அது போலவே, கிராமப்புற பகுதியில், கடற்கரைப் பகுதியில் குடிசையில் வாழ்கிற மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டு மென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டா இல்லாத புறம்போக்கு நிலங்களில் மீனவர்கள் குடிசை கட்டிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டு மென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் எல்லாத் தரத்திலும் குறைந்து இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக மீனவர் களின் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மீனவர்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று பலமுறை சட்டமன்றத்தில் கேட்டு இருக்கிறேன். யார் யாருக்கோ, என்னென்னவோ செய்யும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எங்களுடைய சமுதாயத்தையும் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று பலமுறை சட்டமன்றத்தில் கேட்டிருக்கிறேன். எங்களுக்கு எந்த உயர்ந்தப் பதவி இல்லா விட்டாலும், எங்களுக்கு சாதாரண டிபுடி கலெக்டர் பதவி கூட கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. தயவுசெய்து உங்களுடைய நல்ல காலத்திலேயே, உங்களுடைய ஆட்சி காலத்திலேயே எங்களுக்கு இந்த மாதிரியான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல பகுதிகளில் மீனவர்களுக்கு மீன் பிடிப்பதற்கு நல்ல துறைமுகம் இல்லை. எண்ணூரிலும், குளச்சலிலும் மீன் பிடிப்புத் துறைமுகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கேயெல்லாம் மீன் பிடிப்பதற்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் சாலச்

சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லி, இந்த மீன் உற்பத்தியால் கண்டிப்பாக உணவுப் பற்றுக்குறையைத் தீர்க்க முடியும், ஆகவே, இதற்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் போடவேண்டுமென்று கேட்டு, அப்படிப் போட்டால் இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், கண்டிப்பாக முடியும் என்று கூறி, எனக்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கருப்பையா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரிசன நல மானியத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த மானியத்தில் ஏதோ இருப்பதை நல்ல விதமாக செய்ய நல்லபல திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த மானியத்தின் உரையைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு உயர்ந்த திருமண வீட்டில் எல்லாப் பதார்த்தங்களும் இருப்பது போல் தெரிந்தாலும், உண்மையிலேயே வயிறு புடைக்கச் சாப்பிட முடியாதது போல் தெரிகிற மாதிரி இருக்கிறது. காரணம் பொருளாதார நெருக்கடி என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியில் இவ்வளவு தான் செய்யமுடியும் என்பதை நான் உணருகிறேன்.

இருந்தாலும் கூட, இந்த தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 4-ல் ஒரு பங்கு தொகையுள்ள அரிசன மக்களுக்கு இந்த மானியத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தப் பணம் காணாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இங்கே பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 10 கோடி ரூபாயில் கல்விக்கு ஒதுக்க வேண்டும், ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், சுகாதாரத்திற்கு செலவழிக்கவேண்டும், இவையெல்லாம் பார்த்தால் இது உண்மையிலேயே பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது என்பது தெரியும். இதிலே நல்ல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏழைகளுக்கு பட்டப்படிப்பிற்கு கடன் கொடுப்பதும், வீட்டு வசதி மற்றும் நல்ல பல திட்டங்கள் இருந்தாலும் அதற்கெல்லாம் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் அந்தச் சமுதாயத்திற்கு நிறைவு செய்ய முடியுமா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இங்கே காலையிலிருந்து பேசிய அத்தனை பேரும் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய பணம் காணாது என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகக்கூடி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்

களிடத்தில் இந்த இலாகாவிற்கு அதிகமாக பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். அப்படிக் கேட்பதன் மூலம் இந்தச் சமுதாயதை உயரத் தூக்கி விடுவதற்கு இந்த சட்ட மன்றத்தில் இருக்கும் அத்தனை உறுப்பினர்களும் போராடி, அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கித் தருவதற்கு நீங்கள் எல்லாம் உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்று கேட்டால் இன்றைக்கு பல சங்கடங்கள் இந்த சமுதாயத்தை அவதிக்கு உள்ளாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது; சுதந்திரம் கிடைத்து 26 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் சரியான நிலையில் மற்ற மக்களோடு தொடர்புகொண்டு வாழ முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நாம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு பணம் ஒதுக்கி செலவழித்தாலும் ஒரு சிலரைத் தான் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய முடிகிறதே தவிர, பலரையும் அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. காரணம், பொருளாதார நெருக்கடியினால் அவர்கள் எல்லோரையும் முன்னேற்ற முடியவில்லை.

ஆகவே, அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு இன்னும் கொஞ்சம் கூட பணம் ஒதுக்கிக்கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்ணன் பாலசுந்தரம் அவர்கள் சொல்வது போல கல்வி மான்யத்திலே 6 கோடி ரூபாயை கல்வி அமைச்சர் கொடுத்துவிட்டால், இந்த 6 கோடி ரூபாய் மற்ற காரியங்களுக்கு இந்த இலாகாவுக்கு மிஞ்சும். மனமுவந்து அப்படிச் செய்தால் நாங்களெல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு சில காரியங்களை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த 18 சதவிகிதம் ரிசர்வேஷன் எல்லா வேலைகளிலும் கொடுத்துவருகிறார்கள். நாங்கள் அதை பாராட்டுகிறோம். ஆனால் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு ஆள் தேர்வு செய்யும்பொழுது, மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒட்டு மொத்தமாக வைத்து செலக்ஷன் பண்ணி அதில் 18 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிறபொழுது அதில் நகரவாசிகளும் பட்டணத்துவாசிகளும் தான் அந்தத் தேர்விலே தேர்வு பெற்று அந்த வேலைக்கு வரமுடிகிறது. விளையாட்டு போன்றவை

1974 மார்ச் 21] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

களுக்கு அவர்கள் தான் மார்க் பெற்று வர முடிகிறது. கிராமப் புறத்திலுள்ளவர்கள் அம்மாதிரி தேர்வில் வெற்றி பெற்று வர முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்டங்களில் அந்தந்த தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களுள் அரிசனங்களுக்கு அந்தச் சலுகைகளை மாவட்டவாரியாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் கிராமப்புறத்திலுள்ளவர்கள், கிராம சூழ்நிலை தெரிந்தவர்கள் அந்த உத்தியோகத்திற்கு வரமுடியும். ஏழை எளிய சமுதாயத்திற்கு நல்ல பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அரசு கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார நெருக்கடியில் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு, நலிந்துகிடக்கும் சமுதாயத்தினருக்கு பலன் அளிக்கும் வகையில் கிராமப்புறங்களில் அதிகமாக கூட்டுறவு அரிசன பால் வழங்கு சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். நஷ்டம் வந்தது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எப்படி வந்தது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். பால் விற்கமுடியாமல் நஷ்டம் வரவில்லை. சரியானபடி மாடுகளுக்கு தீவனம் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் தான் நஷ்டம் வந்திருக்க முடியும்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரிசன பால் வழங்கும் சொஸைடி களிலுள்ள பாலை நல்ல முறையில் விற்றுக் கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டால் நஷ்டம் ஏற்படாது என்பதையும் மிகத் தாழ்மையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருக்கிற காரணத்தினால் இதை அதிகமாக கிராமப் புறங்களில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். எல்லா கிராமங்களிலும் சேரிகளில் இந்த பால் வழங்கு சொஸைடிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஏழை நலிந்த குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுக்கிறோம். அந்த சத்துணவுத் திட்டம் பெரும்பாலும் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டால் மேல் மக்கள் வாழக்கூடிய, உயர்ந்த ரகமான மக்கள் வாழக்கூடிய அந்த இடங்களில் தான் இருக்கின்றன. அதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்டால் ஊராட்சி மன்றத்தில் பொறுப்பிலிருப்பவர்கள் மேல்

ஜாதிக்காரர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய பக்கத்து கிராமங்களில் தான் பால்வாடிகளை ஏற்படுத்து கிறார்கள்.

நல்ல சத்துணவு வழங்கும் இடத்தை ஏழை எளிய தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் வாழும் இடங்களில் வைக்கவேண்டும். இல்லா விட்டால் அவர்கள் அங்கே போய் பயனடைய முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக 300 ஜனத்தொகை உள்ள அரிசன கிராமங்களில் அந்த மக்களுக்கு பயன்படத்தக்க வகையில் பால்வாடிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று உத்தரவிடவேண்டும். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட இடங் களில் தான் தாய்மார்கள் குழந்தைகளை காலையிலே 6 மணிக்கு விட்டுவிட்டுப்போனால் மாலையில் திரும்பிவருகிற வரையில் அங்கு என்ன கிடைத்தாலும், மண் கிடைத்தாலும் அதையே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. மற்ற தாய்மார்கள் நிலை அப்படியில்லை. வீட்டில் குழந்தைகளை பார்ப்பதைவிட்டுவிட்டு குழந்தைகளை பால்வாடிகளில் விட்டுவிட்டு காலை 6 மணிக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் மனப்பூர்வமாகக் கூறிவிட்டேன். எங்கள் பஞ்சாயத்தில் இருந்த பால்வாடியை உடனே அரிசன சேரிக்கு மாற்றிவிட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டேன். எல்லா கிராமங்களிலும் கண்டிப்பாக பால்வாடிகள் இருக்கவேண்டும். ஏழை எளிய குழந்தைகளை யாரும் பார்த்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் தாய்மார்கள் காலையில் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டுப்போனால், அந்தப் பிள்ளைகள் அவர்கள் திரும்பி வரும் வரைக்கும் தெருவில் கடந்து கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது, திண்டாடவேண்டி யிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் பால்வாடிகளை அரிசனச் சேரிகளில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கூட இந்த சமுதாயத்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் தீண்டாமை ஒழிப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். தீண்டாமையை ஒழிக்க பறக்கும் படைகள் போட்டிருக்கிறோம். பறக்கும் படைகள் போட்டிருந்தாலும் கூட, அப்படியிருந்தும் தீண்டாமை ஒழிந்தபாடில்லை. காரணம் என்ன? பறக்கும்

1974 மார்ச் 21] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

படையினரிடம் அதற்கான ஆட்களை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தாலும் கூட, அதிலே சில மேல் மக்களை கையில் வைத்துக் கொண்டு, கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் இந்த சமுதாயத்தினருக்குப் பலன் கிடைக்கவில்லை, சாட்சிகளை உழப்பிவிடுகிறார்கள்.

ஆகவே தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமானால், அதற்கு முக்கியமாக எந்தவிதமான விசாரணையும் இல்லாமல் அவர்களை தண்டிப்பதற்கு ஒரு சட்டத்தை இயற்றவேண்டும். அப்பொழுது தான் தீண்டாமையை இந்த நாட்டை விட்டு விரட்ட முடியும்.

இங்கே இருக்கிற அரிசன உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மயிலே மயிலே என்றால் இறகு போடாது. காலால் மிதித்து பிடுங்கிக்கொள்ள வேண்டும். தாக்கினால் திருப்பித் தாக்க வேண்டும். அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் தீண்டாமையை இந்த நாட்டை விட்டு விரட்ட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அரிசன நல இலாகா, மீன்வளத் துறை மான்யங்களின் பேரில் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

அரிசன நலத் துறையில் 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே 220 லட்சம் ரூபாய் பள்ளிக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். பொதுவாக நாட்டிலே அரிசனங்கள் இல்லாத மக்களுக்கெல்லாம் இலவசக் கல்வியை நாம் கொடுக்கின்ற பொழுது, அரிசனங்களுக்கும் கல்வி மான்யத்திற்கு உட்பட்டுத் தான் இந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படவேண்டுமே தவிர, அரிசனங்களுக்கு சலுகை கொடுக்கிறோம் என்ற பெயரால், ஏதோ தனிச் சலுகை கொடுக்கிறோம் என்ற பெயரால் அவர்களுடைய பள்ளிக் கல்விக்காக் செலவழிக்கப்படுகிற தொகையை அரிசனநல மான்யத்தில் கேட்பது அவ்வளவு நியாயமானது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 மார்ச் 21

நாட்டிலே கல்வி வளர்ச்சி நன்றாக இல்லை, நல்ல முறையில் கல்வி புகட்டப்படவேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கும்பொழுது, கல்வி ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் வரவேண்டும் என்ற கருத்து நிலவுகிறபொழுது, அரிசன நல இலாகா மூலம் இம்மாதிரியாக தனியாக பள்ளிகள் நடத்துவது சரியான கல்வியைக் கொடுப்பதற்கு உதவுபடியாக இருக்காது. அதுவும் அல்லாமல் அரிசனங்களுக்கு ஏதோ தனி சலுகைகள் கொடுப்பதுபோல், இந்தத் தொகையை செலவழித்து கணக்கில் காட்டுவது அதைவிட நியாயத்திற்கு புறம்பானது. இந்தப் பள்ளிகளுக்கு செலவழிக்கக் கூடிய தொகையை பொதுக் கல்வியோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அரிசன நல மான்யத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹாஸ்டல்களுக்கு தொகை ஒதுக்கும்பொழுது, ஒரு மாணவனுக்கு ரூ. 25 என்று இருப்பதை ரூ. 28 ஆக்கியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக் கக்கூடிய விலைவாசி ஏற்றத்தில் 28 ரூபாயில் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு பிள்ளை சாப்பிட முடியுமா? அப்படிக் கணக்குப்போட்டு விகிதாச்சாரம் பார்த்தால் 85, 90 காசு வருகிறது. 90 காசை வைத்துக்கொண்டு மூன்று வேளை உணவு உண்ணக்கூடிய மாணவர் களுடைய உடல் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிதிநிலை இடம் தரவில்லை என்பதற்காக மட்டும் விட்டுவிட முடியாது. வேறு ஏதாவது வழிவகைகள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அவர்களுடைய உடல் நலம் பாதிக்காமல் அவர்களுக்கு சரியான சாப்பாடு போடக்கூடிய அளவுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்துக்கு தகுந்தமாதிரி தொகையை அதிகரிக்கத் தான் வேண்டும். இதே நிலைமை நீடிக்கக் கூடாது. அப்படியிருந்தால் ஹாஸ்டல் மாணவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளாமல் ஓடிப்போய்விடுவார்கள். படிப்பும் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம், யார் பட்டினி கிடப்பது என்று ஓடிப்போய்விடுவார்கள். எங்கள் ஊரில் ஒரு ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. நாற்பது பையன்களில் 10 பிள்ளைகள் ஓடிவிட்டார்கள். யார் பட்டினி கிடப்பது என்று ஓடிப்போய்விட்டார்கள். அதனால் நாம் செலவழிக்கின்ற பணம் விரயமாகும். அது நல்ல முறையில் பயன்படுத்தமுடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்படும். ஆகவே, அதற்கான தொகையை அதிகரிக்கத் தான் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தொகை போதாது. விலைவாசி ஏறிப்போய் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்திருக்கிற காரணத்தினால் அதையும் நாம் அதிகரித்துத் தான் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு ஏதாவது வழி வகைகள் கண்டு பிடித்தாகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றி ரொம்ப உணர்ச்சிவசப்பட்டு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இவ்வளவு ஆண்டுக் காலமாக தீண்டாமையை ஒழிக்கிறோம் என்று நாம் முயற்சி செய்தாலும், தீண்டாமை ஒழிந்ததா என்று பார்த்தால் ஒழியவில்லை. ஏதோ நகர்ப்புறங்களில் அது அதிகப்படியாக, வெளிப்படையாக தெரியாமல் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் வெகு காலத்திற்கு முன்பு எப்படி நிலைமை இருந்ததோ, அதே நிலை தான் இன்றைக்கும் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே, தீண்டாமை ஒழிப்பை அமுலாக்குவதற்கு தீவிரமான முறையில் புதிய வழி முறைகளை கையாள்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5.00)

இன்னும் அரிசன சேரிகளுக்கு நல்ல பாதை வசதி இல்லை; அவர்கள் இடுகாட்டுக்குச் செல்ல பாதை வசதி இல்லை போதுமான அளவுக்கு. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ரொம்பக் காலமாக இந்த முக்கியமான தேவைகளைக்கூட நிறைவு செய்ய முடியவில்லை. சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதில் இனி பிரயோஜனம் இல்லை; ஒரு ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் இன்னின்ன வசதிகளைச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு ஒவ்வொன்றாக செய்து முடித்துவிட வேண்டும். ஆகவே, ஆண்டாண்டு காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் இன்னும் 2 அல்லது 3 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக எல்லா அரிசன சேரிகளுக்கும் பாதை வசதியும், இடுகாட்டுக்குச் செல்ல பாதை வசதியும் செய்துகொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. குடிதண்ணீருக்காக கிணறு வெட்ட ஒதுக்கப் படும் தொகையும் குறைவாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் ஒதுக்கக் கூடிய பணத்திற்கு ஒரு கிணற்றை வெட்டிக்கொடுங்கள் என்று கான்ட்ராக்டர்களைக் கேட்டால் இந்த பணத்திற்கு எங்களால்

வெட்ட முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்தப் பகுதி அரிசன மக்களையாவது காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டால் 'நாங்கள் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பை நடத்துவோமா அல்லது காண்ட்ராக்ட் எடுப்போமா' என்று கேட்கிறார்கள். ஆகையால் கிணறு வெட்டுவதற்கு எவ்வளவுத் தொகை தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவையும் அரசாங்கமே கொடுத்து கிணறை வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் அரிசனத் துறையின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்தின் —அதாவது மத்திய அரசு திட்டத்தின்—அடிப்படையில் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் மூலம் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கிறோம். இந்த மனைக்கட்டுக்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு கொடுக்கும் போது ஒரு நபருக்கு 2 சென்ட் தான் வருகிறது. இந்த 2 சென்ட் என்பது மிகவும் குறைவானதாகும். ஆனால் மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற பணத்திற்கு அவ்வளவுதான் வரும். ஆகவே, அரிசனங்களுக்கு இந்தக் காரியங்களுக்காக நாம் தனியாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதை விட, மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் கொடுப்பது போக நாம் ஓரளவு சேர்த்துக் கொடுத்தால் நல்லது. முழு உதவியையும் மாநில அரசே செய்ய வேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. அவர்கள் 2 சென்ட் நிலம் கொடுத்தால், அரிசன நிதியிலிருந்து இன்னொரு சென்ட் வாங்கி, அரிசனங்களுக்கு 3 சென்ட்டாக கொடுக்கலாம். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதியையும் சேர்த்து மாநில அரசாங்கம் குறைந்த அளவு உதவி செய்தால் போதுமானதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது கூட இந்த விபாத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு குறிப்பைக் கூட எழுதிக் கொடுத்தார்கள். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் அரிசனங்களுக்கு இரண்டு சென்ட் அளவில் ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீமில் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ரூரல் ஹவுஸ்லெஸ் ஸ்கீம் தான் மத்திய அரசின் திட்டம், அதில் ஜாதி பாகுபாடு கிடையாது. அரிசனங் களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அந்தத் திட்டப்படி கொடுக்கலாம்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அரிசனங்களுக்கு என்று நாம் கொடுப்பது, அரிசன் வெல்பேர் இலாகா மூலமாக நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து, ரெவின்யூ இலாகா மூலமாக பட்டா கொடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த குறிப்பின் பேரில் அதிகாரிகளை விசாரித்தேன். அவர்கள் இந்த விபரங்களைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் திட்டம் ரூரல் ஹவுஸ்லெஸ் ஸ்கீம். நிலமற்ற எல்லோருக்கும் அது பொருந்தும். நாம் கொடுப்பது, அரிசன் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டின் மூலம் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து, ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்ட் மூலமாக அரிசனங்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கிறோம். ஆக, இரண்டும் வெவ்வேறு விதமானவை. அவர்கள் சொல்வதுபோல் அரிசனங்களுக்கு 2 சென்ட் நிலம் அல்ல, 3 சென்ட், 4 சென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி வாங்கிக் கொடுத்தால் அதைப்பெற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இரண்டு சென்ட் அல்ல, 3 சென்ட் அல்ல ; 5 சென்ட் கொடுங்கள் என்று வேண்டுமானாலும் நாங்கள் சொல்லத் தயார்தான். யார் எப்படி செய்தாலும், செய்கின்ற உதவி போதுமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் எண்ணம்.

அடுத்தபடியாக மீனவர் சமுதாயத்தைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசன சமுதாயத்தைவிட மிகவும் மோசமான நிலையில் மீனவர் சமுதாயம் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

(திரு. வை. பாலசுந்தரம் தலைமை)

எவ்வளவோ உதவிகளைச் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் நிலை உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை.

மீனவர்களுக்கு போட்டுகள் கொடுக்கிறோம் ; நைலான் நூல் கொடுக்கிறோம். அதைப் பயன்படுத்தி அந்த சமுதாயம் முன்னேறி யிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. அதற்கு காரணம் என்ன என்று நாம் பார்க்க வேண்டும்.

மீனவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற போட்டுகளையும், நைலான் நூலையும் பெற்று அவர்களால் சரியாகத் தொழில் நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் பெயரைச் சொல்லி, வேறு சில ஜாதிக்காரர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் பலனடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் மீனவர்கள் கூலி வேலை செய்கிறார்கள். கூலி வேலை செய்து, அவர்கள் கொடுக்கின்ற கூலியில் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை இன்னும் மாறவில்லை. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து மீனவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட படகுகள் அவர்கள் வளர்ச்சிக்கு பயன்பட்டிருக் கிறதா என்பதை ஒரு குழு போட்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மீனவர் பெயரால் யாரோ பயனடைகிறார்கள். அதை சிக்கார்டுகளில் எப்படி வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆக உரியவர்களுக்கு பலன் கிடைக்க வில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கு உதவி செய்கிறோம். ஒரு படகு கொடுத்தால், அந்தக் குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள்; வாழ்க்கை நிலை மேம்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கண்டறிய வேண்டும். இரண்டு படகு கொடுத்தால் 20 பேர், 30 பேர் பிழைப்புக்கு வகை செய்திருக்கிறோம் என்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும். அதல்லாமல் யாரோ ஒருவர் பயனடைந்து, அவர்களிட மிருந்து 3 ரூபாய், 5 ரூபாய் கூலி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. சாதாரண கட்டு மரங்களை வைத்து 100 ரூபாய்க்கு மீன் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், நாம் கொடுக்கின்ற படகை வைத்து 500 ரூபாய்க்கு மீன்பிடித்து, அதன் பலனை அவர்கள் அடைந்தால் அவர்கள் வாழ்க்கை முன்னேறியிருக்கிறது என்று பொருள். ஆனால் அந்த பலன் அவர்களுக்குப் போகாமல் எங்கோ போகிறது. அதை பரிசீலனை செய்து, மீனவர்களுக்கு பலன் கிடைக்கத்தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 'ஃபிஷிங் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன்' ஏற் படுத்தப்பட்டிருப்பது நல்லது; வரவேற்கிறேன். மீன் வளத்தைப் பெருக்கி உணவுப் பற்றாக்குறையை போக்குவது, மீனவர் சமுதாயம் அதிக வருமானம் பெற வழி செய்வது என்ற இரண்டு

1974 மார்ச் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நோக்கத்தோடு இந்த கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கம் நல்ல முறையிலே ஈடேற வேண்டும். மீன்பிடித் தொழிலில் கிடைக்கின்ற வருவாய் முழுவதும் மீனவர் சமுதாயத் திற்கே போய்ச் சேர வேண்டும். நலிந்திருக்கின்ற அந்தச் சமுதாயத்தினர் அதனால் முன்னேற வேண்டும்; அந்த சமுதாயம் வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

கடற்கரை ஓரத்தில் இருக்கின்ற பல மீனவர் குடியிருப்பு களுக்கு சரியான பாதை வசதி இல்லை. அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

விசைப்படகுகள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. ஆனால் விசைப்படகு ஓட்டுவதற்கு தகுதி படைத்தவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் விசைப்படகுகள் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை வரும் வரையில் விசைப்படகு கிடைக்காத குடும்பங் களுக்கு நாட்டுப்படகுகள், கட்டுமரங்களை கொடுக்கலாம். விசைப் படகு கொடுக்கும்வரையில் அவர்களை அப்படியே விட்டுவிடக் கூடாது. மெகனைஸ் பண்ணுவது ஒரு புறம் இருந்தாலும் அவர் களுடைய பரம்பரைத் தொழிலுக்கு உதவ வேண்டும்.

நைலான் நூலுக்கு 20 சதவிகிதம் சப்சிடி கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமை என்ன ? எங்கே போனாலும் நூல் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. பிளாக் மார்க்கெட்டில் கிடைக்கிறது. ஆகவே, சப்சிடியில் நைலான் நூல் கொடுக்காவிட்டால் கூட பரவாயில்லை. நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்தால் போதும். சப்சிடி கொடுத்து அரசாங்கம் நஷ்டமாவதைவிட, நியாய விலையில் கிடைக்கச் செய்தால் அவர் களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருப்பது உள்நாட்டில் மீன் வளர்ப்பு பற்றி யது. இருக்கின்ற குளங்களில் எல்லாம் மீன் வளர்ச்சி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். அதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வில்லை. எங்கோ ஒன்றிரண்டு குளங்களில் மீன்களை வளர்த்தால் போதாது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் வளர்ச்சியைப் பெருக் கினால் இங்கே இருக்கின்ற ஏழை மக்களும் பெரும் பயனடை வார்கள். மேட்டூர் அணை, பெரியாறு அணை போன்ற பெரிய நீர்

நிலைகளில்தான் இப்போது வளர்க்கப்படுகிறது. 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் பரப்புள்ள ஏரிகளில் கூட மீன்களை வளர்க்கலாம். எல்லா குளம் குட்டைகளிலும் மீன்களை வளர்க்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்தால் கிடைக்கும் வருமானத்தை விட, ஒரு ஏக்கர் குளத்தில் மீன்களை வளர்த்தால் அதிக வருமானம் கிடைக்கும் என்று நான் சொல்லவில்லை; இத்துறையிலே உள்ள வல்லுநர்கள், அதிகாரிகள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஒரு 50 ஏக்கர் பரப்புள்ள குளத்தில் மீன்களை வளர்த்தால் 50 குடும்பங்கள் அதில் பிழைக்கலாம். உள் நாட்டில் மீன் வளர்ப்பதற்கு என்று புதிதாக குளம் குட்டைகளை வெட்ட வேண்டியதில்லை.

இருக்கின்ற குளங்களையே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். சிறிய சிறிய குளங்களில் மீன்களை வளர்த்து, உள்நாட்டிலே இருக்கின்ற மீனவர் சமுதாயங்களுக்கு அல்லது அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு பிழைப்புக்கு வழிவகைச் செய்யலாம். அதனால் பல குடும்பங்கள் வாழ்க்கை மேம்பட வசதி இருக்கிறது. ஏனென்றால் சாகுபடி செய்வதை விட மீன்வளர்ப்பில் அதிக வருமானம் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் குளத்தில் குறைந்தது 3,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். அதிகாரிகளின் கணக்கு இதைவிட அதிகம். 500 ரூபாய், அல்லது 1,000 ரூபாய் செலவழித்தால் போதும். ஆகவே, அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி அதிராம்பட்டிணத்தில் மணல் பகுதி கிடையாது. கடற்கரை பகுதி சேறுனது. கடலில் மீன்பிடிக்கப் போகவேண்டுமென்றால் 1½ மைல் சேற்றில் நடந்துபோகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இயற்கையாகவே ஒரு காட்டாறு இருக்கிறது. அதைவெட்டி அகலப்படுத்தி (Boat) போய்வர வசதி செய்துகொடுத்தாலே போதும். வேறு அங்குள்ள மீனவ சமுதாய மக்களுக்கு வேறு எதுவும் செய்யவேண்டாம். இதுபற்றி நான் முன்பே எழுதி, அதிகாரிகள் எல்லாம் வந்துபார்த்து ஐந்து வருஷத்திற்கு முன்னடி 2 லட்சம் எஸ்டிமேட் போட்டார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய்துகொடுத்தால் ஆயிரம் மீனவர்களுக்குமேல் பயன் அடைய முடியும். அதைச் செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மீனவச் சமுதாயத்தினர் சங்கடம் இல்லாமல் வாழ்வார்கள் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 21]

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்: சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான அரிசன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஆதரித்து, வரவேற்றுப் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள், எதிர்க்கவேண்டுமென்கிற நிலைமையில் பல தவறுகளை எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள்.

நான் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கொண்டு கூட்டுறவு பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் ஒன்றை நடத்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் 10¼ ரூபாய் விதம் வசூலித்து ஏறத்தாழ 84 ஆயிரம் ரூபாய் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் பற்றுக் கணக்கில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதன் தலைவர். ஆனால் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரை அணுகிக் கேட்டபோது, வழித்தடங்களை நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அதற்கு அனுமதி உத்தரவு அளிக்க மறுத்துவிட்டார்கள்.

இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது கூட்டுறவு பண்டக சாலையாக அதை மாற்றுகிறபோது' அரசாங்கம் அந்தப் பண்டக சாலை மூலமாகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உணவுதானியங்கள் விநியோகம் செய்ய அதனை உபயோகப்படும்படி. செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் பார்க்கிறபோது 3-இல் ஒரு பங்கு இந்தச் சமுதாய மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களுடைய நன்மைக்காக இந்த அரசு 110 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்றையதினம் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் ஆகியவை அடிப்படையாகக் கொடுத்தாகவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து அரசு பல திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்படுகிறது.

மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கிறபோது இந்த அரசு செய்து வருகிற காரியங்கள் எல்லாம் பெருமைப்படக்கூடியதாக இருந்தாலும் அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு குறைபாடுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்] [1974 மார்ச் 21

அப்படிப் பார்க்கிறபோது இந்தச் சமுதாயத்தினருக்கு வேலைகளுக்கு 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசு சொன்னாலும்—ஊராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், நகராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும்—ஆம்பூர் அணைக்கட்டு ஊராட்சி ஒன்றியத்தையே எடுத்துக்கொண்டாலும் அதுபோல 18 சதவிகிதம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் பேசுகின்றபோது நான் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், உள்ளே இருக்கிற அதிகாரிகள் இருட்டடிப்புச் செய்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அரசு அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, இந்தச் சமுதாயத்தினருக்கு 18 சதவிகிதம் வேலை வாய்ப்புகளில் இடம் ஒதுக்கித்தர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல இன்றையதினம் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்காக சட்டமன்றத்திற்குத் தனித் தொகுதி இருக்கிறது, பாராளுமன்றத்திற்குத் தனித் தொகுதி இருக்கிறது. அதைப்போல் ஊராட்சி மன்றம் 386 இருக்கின்றன, நகராட்சிகள் 90 இருக்கின்றன என்றால் அவற்றின் தலைவராக இந்தச் சமுதாய மக்கள் வருவதற்காக—தனித் தொகுதி ஒதுக்கீடுபோல—இவ்வளவு சதவிகிதம் இவர்களுக்காக என்று ஒதுக்கித் தர வேண்டும். மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் சென்னைமாநகராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்திருக்கிறீர்கள்.

அதுபோல இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய 365 ஒன்றியங்களில், 90 நகராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்களில்—இந்தச் சமுதாயத்தினர்களும் வரவேண்டுமென்றால் நான் தமிழக முதல்வர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிலபல இடங்களை இவர்களுக்காகவே என்று ஒதுக்கித்தந்தாகவேண்டும். எனக்கு முன்னால் திரு. பாலசுந்தரம் பேசுகின்றபோது, மாண்புமிகு சௌந்தரபாண்டியன் பேசியபோது—நான் இதைத்தான் சுட்டிக் காட்ட நினைத்தேன். இன்றையதினம் நாங்கள் ஒரு பெரிய அணியில் இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். பவுடர் போடுகிறவர்களோடு ஓடவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் வாழ்வளிக்கிறது என்பதை பலரும் உணர்கிற காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் இருக்கிறது. பவுடர் போடுகிற இயக்கம் என்று இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன அந்த வார்த்தையை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுக்கவேண்டும். அதற்கு மிகக் கடுமையான ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பவுடர் போடுகின்ற இயக்கம் என்றால் அண்ணா தி.மு.க. இயக்கம்தான் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: என் பெயரைக் குறிப்பிட்டு விட்டு அந்த இயக்கம் என்றதால் நான் ஆட்சேபணையை எழுப்பினேன். இதுநேரம் வேடிக்கைக் கேள்விக்கு பொருத்தம் இல்லை, வேதனைப்படுகிறேன். நான் எழுப்பிய நடைமுறைக்கேள்விக்கு பேரவைத் தலைவர் என்ன ரூலிங் கொடுக்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்): திரு. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பவுடர் போடுகிற இயக்கம் என்றால் நீங்கள் ஏன் உங்களைத் தான் என்று எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்? இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: அவர் என் பெயரைக் குறிப்பிட்டு பின் அதைச் சொன்னார். நமது சட்டமன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர . . .

திரு. கு. காமாட்சி: சார் ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் தம் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் வேடிக்கை பார்க்கலாமே தவிர அபிப்பிராயம் சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னது முறைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: என்னுடைய கேள்வி இந்த அவையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் இருக்கிறது. அவர் சொன்னதுபோன்ற இயக்கம் இல்லை. அவரது

அடிப்படை பேச்சே தவறானதாக இருக்கிறது. அதை அனுமதித்தால் அதைப்போல நாங்களும் பேசமுடியும். அது இந்த அவைக்குப் பொருந்துமா?

திரு. என். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, பவுடர் போடுகின்ற இயக்கம் சட்டமன்றத்தில் இல்லையென்று உறுப்பினர் சௌந்தர பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார். பவுடர் போடுகின்ற இயக்கம் வெளி உலகத்தில் இருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : அவர் பேசுகின்றபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார், இன்னார்தான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. அவர் பவுடர் போடுகின்ற இயக்கம் என்று சொல்லும்போது உங்களைத்தான் சொன்னார் என்று நீங்கள் ஏன் கற்பனையாக நினைத்துக்கொள்கிறீர்கள்?

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: இந்த அவையே இப்பொழுது கற்பனையில்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சியைப் பார்த்து, அவர் இதைப் போல் சொல்வது, அதற்கு பேரவைத் தலைவர் இப்படி சொல்வது முறையல்ல. இது வளருமேயானால், பேரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும், இதை வளர விட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, நமது சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களுடைய பேச்சையும் குறிப்பிட்டு, பௌடர் போடுகிற கட்சி என்று குறிப்பிட்டார். தாங்களே கேட்கலாம் எந்தக் கட்சி என்று. எந்தக் கட்சியையும் வேறுவிதமாகவோ, அல்லது இரண்டு அர்த்தத்திலோ சொல்கிற அளவிலே பேசக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே தீர்ப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில், தாங்கள் தீர்ப்பு சொல்வது உதவிகரமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால், இதேவிதமாக, கிண்டல் பண்ணுகிற முறையிலே பேச எல்லோருக்கும் தெரியும் என்ற முறையில் விவரங்கள் வராமல், உறுப்பினர்கள் இதேமாதிரி பேசுகிற நிலை ஏற்பட்டுவிடும். It is not in good taste. ஆகவே, உறுப்பினர் சொல்லும்போது இம்மாதிரி பேசாமல் தாங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1974 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : நீங்கள் குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சொல்லி, சொன்னீர்களா என்பதற்கு விளக்கம் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம் : நான் பேசினர் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, சௌந்தரபாண்டியனைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லை. குறிப்பிட்டவர்கள் பவுடர் போடுகிறவர்கள் பின்னல் போகிறர்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, அவரைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்த அவையில் நான் பேசவே இல்லை. அவர் இப்பொழுது சொன்னர். இங்கே இருக் கிற முதலமைச்சர் பவுடர் போட்டவர்தான்; அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் பவுடர் போட்டவர்தான் ; அவைத் தலைவர்கூட பவுடர் போட்டவர்தான். அத்தனைபேரும் பவுடர் போடுபவர்தான். என்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவர் சார்ந்திருக்கிற இயக்கம் என்று சொன்னர். தயவுசெய்து நடவடிக்கைக் குறிப்பைப் பாருங்கள். இங்கே தனியாக எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்று சொல்கிருர். நடவடிக்கைக் குறிப்பைப் பாருங்கள், நன்ருகத் தெரியும்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஒரு உறுப்பினர் தான் பேசியதற்கு, விளக்கம் கூறியதற்குப் பின்னலே, அதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது நம்முடைய மரபு. ஆகவே, மாண்புமிகு பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் அதைச் சொல்லியிருந்தாலும், நான் குறிப்பிட்டு இன்னுரைச் சொல்லவில்லையென்று சொன்னதற்குப் பின்னல். . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : உறுப் பினர்கள் எதைச் சொன்னலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதா? மரபுக்கு உட்பட்டு சொன்னதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்வது என்று நடைமுறை இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : அவர் எந்தப் பொருளில் சொன்னர் என் பதற்கு விளக்கம் சொல்லியாயிற்று. அப்படி சொன்னல், ஒரு உறுப்பினர் இந்த மன்றத்திலே சொன்ன விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றுதான் இந்த மன்றத்திலே தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மீண்டும் மீண்டும் நண்பர் சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் எழுப்புவது சரியல்ல என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 மார்ச் 21

அடுத்து, பவுடர் போடுவதைப்பற்றி சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் சொன்னது, பவுடர் போடுவதே தப்பு என்ற எண்ணத்தையும் ஏற்படுத்திவிடும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : நான் ரெக்கார்டைப் பார்க்கிறேன்.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம் : ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு தனித் தொகுதியையும், நகராட்சியிலே ஒரு தனித் தொகுதியையும் ஏற்படுத்த, தமிழகத்து முதல்வர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டிலும் இப்பொழுது அகரம் என்கிற காலனியில் சுடுகாடு இல்லாமல் ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகாலமாக நாங்கள் மாவட்ட நல அதிகாரியைச் சந்தித்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும், ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அங்கு சுடுகாடு அற்று, புதைக்கப்படுவதற்குக் கூட தகுதியற்றியிருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, அங்கு சுடுகாடு அமைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனையைப் பெறுகின்ற பொழுது எல்லா உறுப்பினர்களும் சொல்லியதுபோல், என்னுடைய தொகுதியில் ஆம்பூர் டவுனில், கோவிந்தபுரம் என்ற கிராமத்தில் வீட்டு மனை கொடுக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

ஆம்பூர் நகராட்சி இருக்கிற பகுதியில் வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அங்கு ஓடுகின்ற காணாற்றின்மேல் மேம்பாலம் கட்டுவதற்காக எல்லாவிதமான. . .

(மணி அடிக்கப்பட்டு, திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் அழைக்கப்பட்டார்)

திரு. நா. வீராசாமி : இருவருமே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு. சீனிவாசன் அவர்களுடைய நேரத்திலே இவருக்குக் கொஞ்சம் கொடுங்கள். இருவருமே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

[1974 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்): அவர் ஒத்துக்கொண்டால் பேசலாம்.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்: அந்தக் காணுற்றின்மேல் மேம் பாலம் கட்டுவதற்காக எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே எல்லா பொறுப்புக் களையும் ஏற்றியிருக்கிறுர்கள். ஏறத்தாழ 7 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எல்லா சமுதாய மக்களும், நாள் ஒன்றுக்கு 30,000 பேர் அந்த ஆற்றைக் கடந்து செல்லவேண்டிய சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இதை வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகச் செய்ய வேண்டு மென்று கூறி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மீனள மானியத்தை நான் மனமார வரவேற்று என் னுடைய கருத்தை இங்கே சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு இதேபோல் மீனள மானியத்தை வரவேற்று பேசிய பொழுது, நான் மீனள மக்களுக்காகச் சில வேண்டுகோள்களை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக விடுத்தேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த அரசும், அதிகாரிகளும் அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி ஞர்கள் என்பதற்காக இந்த மன்றத்திலே அரசை நான் பாராட் டாமல் இருக்க முடியாது. அதாவது, எண்ணூர், அடையாறு, காட்டாறு, சைதாப்பேட்டை போன்ற பகுதியிலே இருக்கிற உள் நாட்டு மக்கள் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற எண்ணூரிலேயும், அடையாறிலேயும் விஷம் கலந்துவிட்டதன் காரணமாக, தண்ணீர் பாதிக்கப்பட்டது. அதனல் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மானிய மாகப் பணம் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அந்த வேண்டுகோளை அக்கறையாக ஏற்றுப் பணம் தந்ததற்காக, அந்த அதிகாரிகளையும், இந்த அரசையும் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது மீன்துறை இரண்டு நிலையிலே இயங்கிக்கொண் டிருக்கிறது. கடலிலே இருக்கிற மீன் வளங்களை எந்த அளவுக்கு மீனவர்கள் பயன்படுத்துகிறுர்கள், அவர்களுக்கு எந்த அளவு செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அதே நிலையிலே உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலே மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வளத்தைப் பெருக்கமுடியும் என்ற நிலையை ஆராய்ந்து அதிகாரிகளும் மற்ற

வர்களும் இங்கே கருத்தரங்கு நடத்தி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசு உள்நாட்டு மீனவர்கள் கடலிலே சென்று மீன் பிடிக்க விசைப்படகு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதே போல், இந்த ஆண்டு உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு விசைப்படகு கொடுத்த பெருமை இந்த முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குத் தான் இருக்கிறது என்று என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. கடலிலே ஆற்று நீர் சங்கம் ஆகின்ற மாற்றுப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு, படலூர், கடலூர், கொடுவா, பரங்கிப்பேட்டை, அதிராம்பட்டிணம், நாகப்பட்டிணம் போன்ற பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு விசைப்படகு கொடுத்தால், இத் தொழில் உற்சாகமாக நடக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். அடுத்த மாதம், கோயம்புத்தூரில் நடக்க இருக்கிற உள்நாட்டு மீனவர்கள் கருத்தரங்கிலே இதை ஆராயும்படி நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே, மற்றும் துறைகளிலே இருக்கிறவர்கள் சென்ற ஆண்டு மீனவ வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டாலும், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதற்குச் சரியான வகையிலே ஒத்துழைப்பு கொடுக்காத காரணத்தால், அங்குள்ள உள்நாட்டு மீனவர்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளானார்கள். இதை அக்கறையோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று அரசை இந்த மன்றத்தின்மூலமாக நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன் இலாகாவிலே பல வேலை வாய்ப்புகள் வருகின்றன. அந்த வேலை வாய்ப்புகளை அருமை நண்பர் வேதாசலம் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்த வேலை வாய்ப்புகளில் அவர்களுடைய மனைவி மக்களுக்குத் தனிச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொரு நிலையில், தமிழக அரசையும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் பாராட்ட வேண்டியுள்ளது.

(மாலை 5.30)

உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு—அவர்களுடைய சார்பாகச் சென்ற ஆண்டுகூட நான் கேட்டேன்—அந்த மீனவர்களின் சார்பாக ஒருவர்கூட இல்லையே என்று கேட்டேன், அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றியதற்காக நான் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன், அந்த மக்களின்

1974 மார்ச் 21] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்னியச் செலாவணியைச் ஈட்டித்தருகின்ற இருல் மீன்கள் அதிகமாக முகத்துவாரத்திலே இருந்துதான் கடலுக்குச் செல்கின்றன.

இருல் மீன்கள் மழைக்காலத்திலே இயற்கையில் முகத்துவாரம் திறந்திருப்பதால் அங்கிருந்து கடலுக்குச் சென்றுவிடுகின்றன, பிறகு மழைகாலம் முடிந்தவுடன் இயற்கையாகவே முகத்துவாரம் மூடிக்கொள்வதால் அவை செல்வதில்லை. அதிகாரிகள் அதிலே தனிக்கவனம் செலுத்தி முகத்துவாரத்திலிருந்து எல்லாக் காலங்களிலும் இருல்கள் கடலுக்கு போவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அதன்மூலம் நமக்கு அன்னியச் செலாவணியும் கிடைக்கும், மீனவ மக்களுக்கு சிறந்த வசதியையும் செய்து தருவதற்கு அது ஏதுவாக அமையும்.

மீனவர்களுக்கு நைலான் நூல் கொடுக்கப்படுகிறது, அதை மானியமாகக் கொடுக்கிறார்கள். உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கும் பஞ்சு நூல் வழங்குவதற்கான உதவிகளைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கூட நான் இந்த மன்றத்திலே கேட்டேன், மீனவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக ஒரு தொகையை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அதிலே சட்டச் சிக்கல்கள் இருந்தாலும்கூட அவற்றையெல்லாம் போக்கி அந்த மக்களுக்கும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த அளவிற்கு இந்த அரசு எந்த ஒரு துறையை எத்துக்கொண்டாலும்கூட பலவிதமான சலுகைகளைச் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

மீனவ மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளுக்காக அவர்கள் எந்த அளவிற்கு நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

மீனவர்களுக்குப் படகுகள் அளிப்பதிலே சிக்கல்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அவற்றை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அரிசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்த அந்த மக்கள் இன்னும் அதே நிலையிலே தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எந்த நோக்கத்தோடு சுதந்திரம் பெற்றோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்று தான் சொல்ல இயலும்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் நம்முடைய நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கினார் என்று சொன்னால் அரிசன மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும், அவர்களுடைய பொருளாதாரம் தழைக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு தான் சுதந்திரத்தைப் பெற்றார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் நினைத்த அளவிற்கு உயர்த்தப்படவில்லை என்றால் அதற்கு இந்த நிர்வாகங்களும் அரசுகளும் தான் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்கவேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அரசுகள் அரிசனங்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்யவில்லை என்றால் அது மன்னிக்க இயலாதது. இந்த மாமன்றத்திலே அன்றாடம் வருகின்ற கேள்விகளைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்வதற்கு என்ன செய்திருக்கிறது இந்த அரசு என்ற கேள்விதான் வருகின்றன, இதிலேயிருந்து இந்த அரசு அரிசன மக்களுக்கு வீட்டுவசதிகளைச் செய்துகொடுக்கத் தவறிவிட்டது என்று தெரிகிறது.

பட்டா வழங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலுங்கூட அந்த மனைகளிலே அவர்கள் வசதியில்லாதவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கான பண உதவிகளைச் செய்ய இந்த அரசு தவறி விட்டது. இதுவரைக்கும் அவர்களுக்கு வீட்டுவசதிகள்கூட செய்ய வில்லை என்று சொன்னால் அதற்குப் பொறுப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். வீட்டு வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்காக ஒரு கழகத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். வரவேற்கிறேன். ஆனால் அமைத்த கழகம் அந்த அளவிலே இருந்து விடக்கூடாது.

இதுவரையிலும் பல்வேறு கழகங்களை ஏற்பாடு செய்திருக் கிறோம். அவையெல்லாம் நாம் நினைக்கின்ற அளவிற்கு பணி புரிகின்றனவா என்பதை அரசு கவனிக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு கால வரம்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். இத்தனை ஆண்டுகளுக்

1974 மார்ச் 21] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

குள்ளே நம்முடைய மாநிலத்திலேயுள்ள அரிசன மக்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு வசதி செய்துகொடுக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு வீட்டுவசதியில்லாதவர்களே இல்லை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அரிசன காலனிகளைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார வசதி இல்லை, ஆனால் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து விட்டோம் என்று பறைசாற்றுகிறோம். ஆனால் மாநிலத்திலே எத்தனையோ கிராமங்களிலே மின்சார வசதியோ, குடிநீரோ இல்லாத நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி இல்லை, குடிநீர் வசதியில்லை. சுடுகாட்டுக்கு பாதைகூட அவர்களுக்கு அமைத்துக்கொடுக்கப்பட வில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதைவிட வருந்தத் தக்க நிகழ்ச்சி இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே உள்ள ஒரு இடத்தில் ஒரு அரிசனக் காலனி இருக்கிறது, அங்கே கூரையோடு இருக்கிறதே தவிர வேறு எந்தவிதமான வசதியும் செய்யப்படவில்லை. கட்டடங்கள் கட்டிக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அரசு பணஉதவி செய்யவேண்டும். காலனியிலே பலவிதமான வசதிகளைச் செய்து கொள்வதற்கு அரசு பணஉதவிகளைச் செய்யவேண்டும்.

ஏழை அரிசன மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நிச்சயமாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்த வசதிகூட இன்றைய ஆட்சியிலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்க உரையைப் பார்க்கிறபோது 1972-ஆம் ஆண்டில் எந்த அளவிற்கு பள்ளிக் கூடங்களிலே படிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1973-ஆம் ஆண்டிலே குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். 1972-73-ஆம் ஆண்டிலே 4,74,308 மாணவர்கள் படித்து இருக் கிறார்கள், 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே 4,00,033 மாணவர்கள்தான் அரிசன மாணவர்கள்தான் படிக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, கல்லூரி மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 1972-73-இல் 7,604 ஆக இருந்த எண்ணிக்கை 1973-74-இல் கூடுவதற்குப் பதிலாக 5,532 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது.

அதுபோல் பழங்குடி மக்களைப் பார்க்கும்பொழுது அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டிலே இருந்ததைவிட 1973-74-ஆம் ஆண்டிலே குறைந்து இருக்கிறது. ஆக இந்த நிலையில் இந்த அரசு ஏழை அரிசன மாணவர்களுக்கு பழங்குடி மாணவர்களுக்கு கல்வித் துறையிலே நிச்சயமாகச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் சரிவர ஆற்றவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரிசனப் பள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக அங்கே பயில்கின்ற மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு போதாது. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஒரு மாணவருக்கு 15 பைசா என்று வைத்திருந்தது, இன்றும் அந்த அளவிலேதான் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஏறியிருக்கின்ற விலைவாசியைப்பார்த்து அந்த அளவிற்குப்போதுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அது போதாது. நாம் கொடுக்கிற தொகையை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நான் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியிலே உறுப்பினராக இருந்தபொழுது அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளையெல்லாம் பார்க்கநேரிட்டது. அங்கே பார்த்தால் 100-க்கு 99 மாணவர்களுக்கு வாய்ப்புண் வியாதி வந்திருக்கிறது, அவர்களுக்கு சத்துணவு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற காரணத்தினாலே தான் இந்த வியாதி வருகிறது என்று டாக்டர்கள் சொல்கிறார்கள். சத்துணவு அவர்களுக்கு விடுதிகளிலே கொடுக்காததால்தான் பல்வேறு வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, அரசாங்க இல்லங்களில் இருக்கும் அரிசன மாணவர்களுக்கு சத்துணவு கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் முன்னேறியிருக்கும் மற்றச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களோடு போட்டியிட்டு வர வேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நல்ல உணவு, உடை இன்னும் மற்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்தாலொழிய இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் முன்னுக்கு வருவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்தில் ஒரு கொள்கையை அமைச்சரவர்கள் பலதடவைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு நீதியாகவும், நியாயமாகவும் மதம் மாறிய அரிசனங்களுக்குச்

செய்து கொண்டிருக்கிறோம், ஆனால் மத்திய அரசுதான் ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை என்று கூறுவார்கள். நான் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். நாம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காரைக்கேட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், மத்திய அரசு தவறு செய்திருந்தாலும்கூட, மதம் மாறிய அரிசனங்களுக்கும்கூட ஹிந்து அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கும் வகையில் இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

மதம் மாறிய அரிசனங்களுக்கும், இந்து அரிசனங்களுக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பொருளாதார நிலையில் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இந்த வித்தியாசத்தை நிச்சயமாக நாம் இந்தச் சமுதாயத்தில் உருவாக்கக் கூடாது. அந்த வித்தியாசத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடாது என்று கூறி இந்த மதம் மாறிய அரிசன மக்களுக்கும் அத்தனை சலுகைகளையும் கொடுக்கவேண்டும், இந்து அரிசன மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அத்தனை சலுகைகளும் மதம் மாறிய அரிசன மாணவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் காணிக்காரர் என்ற மலைஜாதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருக்கொச்சியின் ஒரு பகுதியாக இருந்து, திருவிதாங்கூர் ராஜா ஆண்டு வந்தார் என்பதும் இந்த அரசுக்கும் தெரியும். அங்கே நாம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னால் இந்தக் காணிக்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் ராஜா ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அதாவது காணிக்காரர் ரூல்ஸ் என்று. அதன்படி காணிக்காரர்கள் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்றால் வன இலாக்கா அதிகாரியின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் உணவுப் பொருட்களை வெளியே விற்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் வன இலாக்கா அதிகாரிகளுடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

ஆனால், ஒருவேளை அந்தக் காலத்திற்கு இந்தச் சட்டதிட்டங்கள் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் வனத்தில் காணிக்காரர்களுக்கு எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் பயிர் செய்ய வசதியில்லை. மரச்சீனி கிருஷி, கரிநெல் தானியம் முதலியவற்றைப்

பயிர் செய்வதற்கான வாய்ப்பு வசதிதான் அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. அவைகளைத் தவிர மலைப்பிரதேசத்தில் காணிக்காரர்கள் மற்றவற்றைப் பயிர் செய்ய முடியாது. அந்த மரச்சீனியை வெளிச் சந்தையில் விற்றுத்தான் அவர்களுக்குத் தேவையான மற்ற உணவுப்பொருட்களை வாங்க வேண்டியிருந்தது.

ஆனால், இன்றுள்ள சட்டப்படி அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களை வெளியே கொண்டு வந்து விற்க இயலாது. அவர்கள் அரசாங்க வன இலாக்கா அதிகாரியின் அனுமதியைப் பெற்றாக வேண்டும். அனுமதி பெற வேண்டுமானால்—நிச்சயமாக நாம் நன்றாக உணர்வோம்—அது ஏழை ஜனங்களுக்குச் சாத்தியமாக வில்லை. அந்த அனுமதியைப் பெறுவதற்கு பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன, தர்மசங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, இப்பொழுதுள்ள சட்டதிட்டத்தை மாற்றி, அரசு அளித்துள்ள நிலத்தில் சுவாதீனமாக, சுதந்திரமாக தேவைப்படும் பயிர்களைப் பயிர் செய்யவும், அப்படிச் செய்கின்ற பயிர்களில் கிடைக்கும் பொருட்களை வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கவும் வசதி செய்கின்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து. மீனள இலாக்காவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த இலாக்காவில் இருக்கும் பெரும் பிரச்னை, நீண்ட நாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற பிரச்னை என்னவென்றால் போட் வினியோகத்தில் உள்ள கோளாறுதான். எந்த அளவிற்கு அந்தக் கோளாறு வளர்ந்திருக்கிறது என்று நான் கூறத் தேவையில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள்.

இப்பொழுது இருக்கும் சிக்கல் என்னவென்றால், மீன் தொழில் செய்யும் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் போட்டுகள் சரிவரப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதுதான். இடையிலே இருக்கின்ற தரகர்கள், சுரண்டல்காரர்களுக்குப் போட்டுகள் கிடைக்கின்றன. அவர்கள் ஏதோ பினாமி முறையில், ஏழைத் தொழிலாளியின் பெயரில் வைத்து போட்டுகளை வசதி படைத்தவர்கள்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் போட்டுகளினால் கிடைக்கும் ஊதியம் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க வழியில்லாமல் வசதியுள்ளவர் களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது என்ற நிர்ப்பந்தமான நிலைமை

இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு விசாரித்து, உண்மையில் ஏழைத் தொழிலாளியாக இருப்பவர்கள் அந்தப் போட்டுகளை வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மீனவர்களுக்கு அந்தப் போட்டுகள் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அல்லது இடைத்தரகர்கள், சுரண்டல்காரர்கள், சமூக விரோதிகள் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களா என்பதை அரசு நன்கு பரிசீலனை செய்து இதைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வானிலை காரணமாக, புயல் அடிப்பதால் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுதுகூட ரேடியோ மூலமாக வானிலை பற்றி அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது எந்த அளவிற்குச் சாதாரண மீனவ மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமோ அந்த அளவில் ரேடியோவில் விளம்பரம் செய்யாததால் அதனால் பயன் இல்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, டாம்டாம் அடித்து, எப்பொழுது வானிலையில் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறதோ, புயல் வருவதற்கான சூழ்நிலைகள் இருக்கிறதோ அப்பொழுது டாம்டாம் அடித்து கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு அந்தத் தகவலைக் கொடுத்தால் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்களில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் தப்பித்துக் கொள்வார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், விபத்தில் மாட்டிக்கொண்டாலும்கூட அவர்களைக் காப்பாற்றும் வேலை, மீட்பு வேலை மெதுவாகத்தான் நடக்கிறது. ஏறத்தாழ சில விபத்துக்களில் கிட்டத்தட்ட 10 நாட்கள். 15 நாட்கள், ஒரு மாதம் வரையில்கூட கடலில் தங்கியிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, உடனடியாக மீட்பு வேலை செய்தால் இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படாது. இதை அரசு நன்றாக ஆராய வேண்டும். அதிகக் கஷ்டம் அவர்களுக்கு ஏற்படாத வகையில் இந்த மீட்பு வேலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மதுவிலக்கினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படும் மக்கள் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் என்பதை இந்த அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, மீனவ சமுதாயத்தினர் இருக்கின்ற பகுதிகளில் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் குளச்சலில் ஒரு 'ஃபினிஷிங் டிரெயினிங் செண்டர்' இருக்கிறது—அதில் பல்வேறு அரசியல் காரணங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்—குளச்சலில் இருக்கும் அந்த டிரெயினிங் செண்டரை கன்னியாகுமரிக்கோ அல்லது மற்ற பகுதிக்கோ மாற்றப்போவதாக அரசின் ஆலோசனையில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. நிச்சயமாக குளச்சலில் இருக்கின்ற அந்த நிறுவனம் அங்கேயேதான் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் குளச்சல் ஒரு முக்கியமான துறைமுகம். அங்கே மீனவ சமுதாய மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அது அந்த மக்களுக்கு அதிகப் பயன் தரக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. ஆகவே, மாற்றுவதற்கான எண்ணத்தை அரசாங்கம் விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, குளச்சல், முட்டம், லீபுரம் ஆகிய மூன்று சிறிய துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அதை ஃபிஷ்ஷிங் ஹார்பராக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று காலை முதல் அரிசன நலத்துறை மானியத்தின்மீதும், மீனளத்துறை மானியத்தின்மீதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிறந்த கருத்துக்களையும், குறைபாடுகளையும், அவர்கள் தொகுதியிலே இந்த அரசு மேலும் முயற்சியெடுத்து ஆற்ற வேண்டிய சில நல்ல பணிகளைக் குறித்தெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாகவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், பேசிய அனைவருமே—ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்—சுதந்திரம் பெற்ற இந்நாள் வரையில் அந்த மக்கள் பெறவேண்டிய முன்னேற்றத்தைப் பெறவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

அரசுச் சார்பில் பேசியவர்கள்கூட திருமண வீட்டுச் சாப்பாட்டைப் போல் எல்லாவிதமான திட்டங்களும் படிக்கும் போது இனிக்கின்ற வகையில் இருக்கிறதேதவிர, அள்ளிச் சாப்பிடலாம் என்று கருதுகிறபோது மன நிறைவு தரவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ ஆண்டு காலமாகத்

1974 மார்ச் 21]

தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். திட்டங்களிலே ஏதும் குறை இல்லை.

என்ன காரியங்களை நலத்துறை செய்யலாம், செயல்படவேண்டு மென்று நினைக்கிறோமோ அத்தனையையும் காண்கிறீர்கள். அந்தப் பலன் போய்ச் சேரவேண்டிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் அந்த மக்களுக்கு இருக்கின்ற குறைபாடுகள் அப்படியே இருக்கின்றன என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற அனைவரும் கருத்து வேறுபாடு இன்றி ஒப்புக் கொண்டிருக் கிறார்கள்.

உள்ளபடியே இந்த அவல நிலை இந்தத் துறையின் மூலமாக எவ்வளவோ செய்தும் இந்த மக்கள் நிறைவு பெறாத அளவுக்கு இருக்கிறதே; நாமும் அதற்கு அமைச்சராக இருக்கிறோமே என்று நினைக்கும்போது மெத்தவும் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த வேதனை எனக்கு இப்போது ஏற்படவில்லை. நானும் இதனை உணருகிறேன். மக்களைச் சந்திக்கும்போது, அந்த மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்கும்போது எனக்கே அந்தச் சந்தேகம் வருகிறது. இதற்கெல்லாம் திட்டங்கள் போடுகிறோமே; அவை என்ன ஆகின்றன? அந்தப் பலன்கள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதை நானும் உணர்ந்துதான் பல கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள் நடக்கும்போது மனம் விட்டு நானே கூறுவதுண்டு.

அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசியல் கட்சியின் தலைவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு முன்னேற்றம் தரவேண்டு மென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லாத அளவுக்கு மக்களைச் சந்தித்து, மக்களுக்குச் சில நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து கொள்கைகளை வகுத்து மக்கள் மத்தியில் வைத்து மக்கள் ஆதரவு பெற்று, வாக்குகளை வாங்கிச் சட்ட மன்றத்தில் ஆளும் கட்சியாகவும், எதிர்க் கட்சி யாகவும் வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம்.

கொடுத்த வாக்குகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆளும் கட்சி மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்றத் திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றி மேலும் அவர்களது ஆதரவைப் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் பணியாற்றுகிறோம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அந்தக் குறைகளை

எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி நாங்கள் உங்களுக்காக இதைப்பற்றிக் கேட்டோம் ; அதைப்பற்றிக் கேட்டோம் என்று சொல்லி ஆளும் கட்சி செய்யவில்லை என்று சொல்வதற்காக அவர்களும் பேசுகிருர்கள். இரண்டிலுமே ஒரே உண்மைதான் இருக்கிறது. யாராக இருந்தாலும் அந்த மக்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கின்ற வகையில் நம்முடைய பேச்சும் சொல்லும் செயலும் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் பயந்தோ பயப்படாமலோ, உள்ளப் பூர்வமாகவோ, இல்லாமலோ அந்த பிரச்சினையை மக்கள் மத்தியில் பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிரேும்.

ஆனுல் ஆட்சி செய்கிறவர்கள் போடுகின்ற திட்டங்களும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கூறுகின்ற குறிப்புகளும் இந்தச் சட்ட மன்றத் திலே, செயலகத்திலே, போடுகின்ற முறைகளிலேயே நின்று விடு கிறது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள், அரசியல்வாதிகள் கொண்டிருக்கிற கொள்கையை, வேதனையை, படுகின்ற துன்பங்களை உணருவார்களேயானுல் இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக நாம் எடுத்த முயற்சி நிச்சயமாக வெற்றி பெற்றிருக்க முடியும்.

ஒரு சிறு குறை கூட இல்லாத அளவுக்கு எவ்வளவோ அக்கறை எடுத்தாலும், இந்த மக்களுக்காக ஆண்டு தோறும் நிதியை ஒதுக்கினுலும் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்று நினைக்கும் போது தவறு எங்கே என்று இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பல தடவை சுட்டிக்காட்டினுர்கள்—அதிகாரிகள் அந்த அளவுக்குச் செயலாற்ற வில்லை என்று. அதற்குக் காரணம் அரசியல்வாதிகளுக்கு இருக் கிற அவசரம், தேவை, உணர்வு, எப்படியாவது செய்ய வேண்டு மென்ற துடிப்பு—உள்ளப்பூர்வமான துடிப்போ, மேலெழுந்த வாரி யான துடிப்போ—எப்படி இருந்தாலும் சிறிதளவாவது துடிப்பு அதிகாரிகளுக்கு இருந்தால் இந்தத் திட்டங்களை எவ்வளவோ நல்ல முறையில் செயலாற்றி இருக்க முடியும்.

நலத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகளைப்பற்றியெல்லாம் குறை சொன்னுர்கள். உணவு சரியாகத் தரப்படவில்லை; சீருடை சரி யாகத் தரப்படவில்லை ; நில ஆர்ஜிதம் செய்து முடிக்கப்படவில்லை ; வீடுகளைக் கட்டுவதில் சலுகை காட்டவில்லை, எந்தத் திட்டத்தை யும் ஒழுங்காக நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னுர்கள். இவை களுக்கெல்லாம் இலாகாவில் இருக்கும் தாமதந்தான் காரணம். ஆனல் இந்த இலாகாவில் மட்டுந்தான் தாமதமா என்ருல் இல்லை. மற்ற இலாகாகளிலும் தாமதம் இருக்கிறது.

ஆனால் சாதாரண ஏழை மக்கள், ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் மக்கள், பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மக்கள் இன்னும் வரவில்லையே என்று கேட்கிற நிலை மற்ற இலாகாகளிலே இருக்க முடியாது. இந்த இலாகா எவ்வளவோ ஆண்டுக்காலமாக ஏங்கிப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மேலிடத்தில் இருக்கும் நாங்கள் இதைக் கொடுக்கிறோம், அதைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது அது வந்து சேர வில்லையே, சேரவில்லையே என்ற ஆவல்தான் அவர்களுக்குள்ள பசி என்பதை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசிய வார்த்தைகள் பிரதி பலிக்கின்றன.

எனவே, அதிகாரிகள் இவற்றையெல்லாம் உணர வேண்டும்; செயலாற்ற வேண்டும்; தவறுகள் இல்லாத அளவுக்குச் செயல்பட வேண்டும். எங்களது இயக்கத் தலைவர் மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்ததும் முதல் பணியாக இந்தச் செயலகத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் அனைவரையும் அழைத்து முதல் நாள் சந்தித்தது அதிகாரிகளைத்தான், இந்த ஆட்சி சரியாக, நிலையாக, ஒழுங்காக, நாங்கள் நினைத்ததைப் பிரதி பலிக்கும் அளவுக்குச் செயல்பட வேண்டுமானால் ஆட்சிச் சக்க ரத்தை உருட்டுகின்ற, இயக்குகின்ற அதிகாரிகளாகிய நீங்கள் மனப்பூர்வமாக, நியாயமாக நாங்கள் நினைப்பதைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அது இன்றைக்கு நிறைவேறு கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்ல நான் வெட்கப்படுகிறேன்; வேதனைப்படுகிறேன், குறிப்பாக இந்தத் துறையைப் பொறுத்து.

நலத்துறை மாவட்ட அதிகாரிகளாக ஏன் இந்த இனத் தவரையே போடுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். வேறு இனத் தவரைப் போட்டால் அவர்களுக்கு என்ன அக்கறை இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். நான் பொறுப்பேற்றவுடன் பார்ப்பன சமு தாயத்தைச் சேர்ந்தவர் அரிசன நலத் துறைக்குத் துணைச் செய லாளராக இருந்தார்கள். அப்போது நலத் துறை ஹோம் டிப்பார்ட்மென்டைச் சேர்ந்ததாக இருந்தது. அப்போது அதற்குச் செயலாளராக இருந்தவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மறைந்த வெங்கடேசன்.

அப்போது என்ன சொன்னார்கள்? செயலாளரும் இந்தச் சமூகம், அமைச்சரும் இந்தச் சமூகம், இயக்குநர் சங்கரனும் இந்தச் சமூகம்; என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குத் துணைச்

செயலாளர் பார்ப்பன சமூகத்தைச் சேர்ந்த வெங்கடாசலம் என்பவர். அவருக்கு என்ன தெரியும், அவரைப் போட்டு வைத்திருக்கிறீர்களே என்று கேட்கிறார்கள். இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட்டால் இவர்களையே போட்டிருக்கிறீர்களே என்று கேட்கிறார்கள். பார்ப்பன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட்டால் 'பார்ப்பானுக்கு என்ன அக்கறை ?' என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, எந்தச் சாதிக்காரராக இருந்தாலும், யாரைப் போட்டாலும் பணியாற்றுகிறவர்கள் சரிவரக் காரியமாற்றவில்லை என்பதை நானும் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

அதிலே, ஒரே ஒரு மாவட்ட அதிகாரி மாவட்டம் பூராவிலும் செல்ல வேண்டும். இருக்கின்ற குறைபாடுகளை அவரிடமே சொல்வார்கள். தேவைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த மாவட்ட நல அதிகாரி பொறுப்போடு இருந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்றால் செயலாற்ற முடியவில்லை. நானும் பல முறை கேட்டுக் கேட்டுச் சிலரை எல்லாம் மாற்றியும் இருக்கிறேன். கடுமையான வார்த்தைகளால் பேசியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் அதிகாரிகள் மாநாடு நடக்கும்போதெல்லாம் கூறியிருக்கிறேன். இன்றைக்குக் குறை எங்கே இருக்கிறது என்பதை மனம்விட்டு ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு முன்னேற்றம் தருகிறோம் என்று சொன்னால் அதிலே அரசியல்வாதிகளுக்குக் கொள்கை அளவில் இருக்கும் எண்ணத்தைப்போல் மற்றவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. நானே உத்தரவு போட்டேன். அதுவே செயல்படவில்லை என்றுதான் சற்று ஆத்திரத்தோடு இன்று காலை மாண்புமிகு திரு. வடிவேல் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். நீங்கள் உத்தரவு போட்டு விட்டீர்கள், வந்திருக்கிறதா ? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலம் கேட்கிறார்கள். பட்டா கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறீர்கள். நிலத்தைத் தாழ்த்தப்பட்டவனும் கேட்டு படையாச்சியும் கேட்டால் படையாச்சிக்குத்தான் நிலம் கிடைக்கிறது, தாழ்த்தப்பட்டவனுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் என்னிடத்தில் சொல்லுகிறார்கள்.

நான் உத்தரவுதான் போட முடியும். அந்த இடத்திற்கே வந்து நானே கையெழுத்துப் போட்டு பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாது. இது பொதுவாக இன்றைய சமுதாயத்தில் இருக்கும் நிலைமை.

படித்தவர்களாக இருந்தாலும் படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும், அரசியல்வாதிகளாக இருந்தாலும், வேறு எந்த மட்டத்தில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும், இன்றும் சாதி வேறுபாடு உள்ளத்தில், இதயத்தில் ஆழப் பதிந்திருக்கிறது. அரசியல் நோக்கங்களோடு கட்சி என்ற வகையில் பேசுகிறவர்கள்கூட கட்சி மட்டத்திலேதான் பேச முடிகிறதேதவிர, தன்னைச் சார்ந்த மக்கள் மத்தியில் போய் இருக்கின்ற கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலையிலேதான் தமிழ்நாடு இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் இங்கே ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

எந்த ஆட்சி இதுபோல் அருமையான திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறது? சமுதாயத்தில் இருக்கிற சீர்கேடுகளைப் போக்க மன்ற உறுப்பினர்கள் உருக்கத்தோடு விளக்கமாக எடுத்துப் பேசினார்கள். எத்தனை திட்டங்களைப் போட்டாலும் ஏட்டளவில் இருக்கிறதேதவிர, செயலளவில் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். உங்களை எல்லாம் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது—இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற நீங்கள் எங்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

(மாலை 6.00)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பழகுகிறார்கள். கீழ்வெண்மணிபற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த மக்கள் சுட்டெரிக்கப்பட்டார்கள். வழக்கு தொடரப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றத்தில் சரியானபடி வழக்கு தொடரப்படவில்லை, சாட்சிகள் சரியானபடி உருவாக்கப்படவில்லை, எனவே, அந்த வழக்குத் தோல்வி அடைந்தது என்று கைவிட்டு விட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்கைத் தொடர்ந்திருப்பதாகக் கூறினார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழ்வெண்மணி விவசாயிகள் கூலித் தகராறுல்தான் சுட்டெரிக்கப்பட்டார்கள். இரண்டு தரப்பாருக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்பட்டது. அதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் வடிவேல் அவர்கள் எடுத்த முயற்சி என்ன? நடவடிக்கைகள் என்ன? ஆளுகிற ஆட்சி பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்பது வேறு. நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம், பார்த்துக் கொண்டோம். வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தோம். புதிய ஊரையே அமைத்துக்கொடுத்தோம். வழக்காடினோம்.

உச்சமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல இருக்கிறது. அந்த மக்கள் சார்பில் அவர்கள் எடுத்த முயற்சி என்ன? அந்த மக்களுக்காக அவர்கள் செய்கிற காரியங்கள் என்ன?

திரு. எஸ். வடிவேல் : நான் என்ன செய்யமுடியும். அப்போது நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகக்கூட இல்லை. செத்தவுடனே சென்ற முதல் ஆள் நான். பின்னர் மன்னை வந்தார். பின் கலெக்டர் வந்தார். பிணங்களைத் தூக்கி வைத்து அழுதோம். பின்னர் அம்மையார் அவர்கள் வந்தார்கள். நான் என்ன அமைச்சரா? உத்தரவு போடவா முடியும்? ஆகவே நான் செய்யவில்லை என்று சொல்லவேண்டாம். முப்பது ஆண்டுகளாக சுயமரியாதை இயக்கத்தில் நான் இருந்தபோதும்சரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு வந்த பிறகும்சரி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, அடக்கப்பட்ட மக்களுக்காக என் பணியை நான் செய்து வருகிறேன். ஆகவே நான் ஒன்றும் செய்யவில்லையே என்று வருத்தப்படுவதில் அர்த்தமில்லை. நான் மந்திரி இல்லை என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மந்திரியாக இருப்பதாலேயே செய்துவிடமுடியாது. இவையெல்லாம் சமுதாயத்தில் இருக்கிற உணர்வுகள். தவறான முறையில் அந்த உணர்வுகள் செல்லாத அளவிற்கு அரசியல்வாதிகள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன்பற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பேசுகிறார்கள். ஆனால் செயலில் காட்டுகிறார்களா என்றால், நான் இதயபூர்வமாக எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன், அந்தச் சமுதாய மக்கள் சார்பில் இந்த வழக்கை உச்சநீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அளவிற்கு முயற்சி எடுக்கக்கூடாதா? எவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான கொடூரமான நிகழ்ச்சி அது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த முயற்சியில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருந்தால் உள்ளபடியே நீங்கள் இந்தச் சமுதாய மக்களுக்காக உங்களை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு விட்டீர்கள் என்று பொருளாகும். அவரைப் போன்ற துடிப்புள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டும்.

1974 மார்ச் 21] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

நில ஆர்ஜிதம்பற்றி, கேட்டுககேட்டுத் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். என்னிடம் பல மகஜர்கள் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள்மூலம் அதற்கான விளக்கங்களைக் கேட்டபோது அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்கம், ஏறத்தாழ ஏழு இடங்கள், ஏனைக்குடி, அரூர், அகரஇலத்தூர், தத்தக்குடி, ராமாபுரம், ஆலஞ்சேரி என இப்படி ஏழு இடங்கள். இன்னும் நில ஆர்ஜிதம் செய்து பட்டா வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவல்படி, நான் கேட்டபிறகு கொடுத்தார்கள். பட்டா வழங்கக் கூடிய கேஸ்கள் எதுவுமே இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அரசுப்பள்ளம் இந்த இலாகாவிற்கு இல்லை. ரூரல் ஹௌஸிங் ஸ்கீமில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு கலெக்டர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறேன். நான் தொகுதியில் இருக்கிறேன், கண்ணாரப் பார்க்கிறேன். பொய் சொல்லவில்லை. தவறான தகவல்கள் அல்லது புள்ளிவிவரங்கள் கொடுப்பதால் பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : திரு. எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்தும் லட்சத்து சொச்சம் பணம் கொடுத்தும் வீடுகள் கட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். 60 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இந்த இலாகா மூலமாக இல்லை. ரூரல் ஹௌஸிங் மூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்தான் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே கட்சிக்காரர்களுக்குச் செய்துவிட்டோம் என்பது சரியல்ல. அது 1966-ல் நடந்தது. அப்போது இருந்தது எங்கள் கட்சி அல்ல. மற்ற வகுப்பு மக்களுக்கு உள்ள வாய்ப்பு வசதிகள் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இல்லை. மற்ற வகுப்பு மக்களுக்கு அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல முடியும், அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்கவும் முடியும். திட்டங்களை அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் போன்றவற்றின் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இவர்களுக்கும் மற்றச் சமூக மக்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. ஆனால் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு விவரம் தெரிவதும் இல்லை, என்னென்ன

திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. எந்த இலாகாவிற்குப் போய் யாரைக் கேட்பது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இவர்கள் எங்கேயோ பாதைகள் அற்ற இடங்களில் குக்கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். பஸ் வசதியிருக்காது. எந்த அலுவலகத்திற்குச் சென்று யாரைக் கேட்பது என்பது தெரியாது. அப்படிப் போய்க் கேட்டாலும் அதிகாரிகள் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தால்தான், சமூகப் பணி செய்வதுபோல் உதவி செய்ய முன்வந்தால்தான் அரசால் அளிக்கப்படுகின்ற நன்மைகள் இவர்களைச் சென்று அடைய முடியும். இதர சமுதாய மக்களுக்குப் பல பேர்கள் உதவி செய்கிறார்கள். படிப்பு இருக்கலாம், வசதி படைத்தவர்கள் இருக்கலாம். உதவி செய்யக் கூடிய ஆற்றல், திறமை உள்ளவர்கள் கிராமத்தில் ஒருவர் இருவர் இருந்தால் போதும் அந்தக் கிராம மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்.

ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் பணம் படைத்தவர்களும் இல்லை, வசதிபடைத்தவர்களும் கிராமங்களில் இல்லை. படித்துப் பட்டம் பெறுகிற இளைஞர்கள் படித்தவுடன் பதவியை எதிர்பார்த்துப் பட்டணக்கரைக்கு வந்துவிடுகிறார்களேதவிர தங்கள் சொந்தக் கிராமத்தைத் திரும்பிப் பார்ப்பதுகூடக் கிடையாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன செய்தாலும்சரி அது அவர்களைப் போய்ச் சேருவது கிடையாது சரியாக என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. எனவே இதை ஒரு சமூகப் பணியாகச் செய்ய வேண்டும். எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது சொன்னார்கள். நீங்கள் தருகிற எந்தத் திட்டமும் கடைசியில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்போது இரண்டு சொட்டு ஐஸ் தண்ணீர்தான் போய்ச் சேருகிறது என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அந் தநிலைதான் இருக்கிறது. காரணம் கொடுக்கிற ஐஸ் கரையாதபடி அப்படியே தூக்கிக்கொண்டு போய்ச் செல்கிற நிலையில் இல்லை. பல கைகள் மாறவேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு உத்தரவு போட்டால் செயலாளர், பிறகு இயக்குநர், பிறகு மாவட்ட நல அதிகாரி, பிறகு தாசில்தார், பிறகு வேறு பல சிப்பந்திகள் என்று இவர்கள் இடம் கை மாறிமாறிப் போகும் போது தடை ஏற்படுகிறது, தாமதம் ஏற்படுகிறது. நான்

அடிக்கடி கூறுவதுபோல் அந்த மக்களுக்கு அந்த எழுச்சியும் உணர்வும், விவேகமும் வரவேண்டும். பண வசதியற்றவர்கள், படிப்பில் குறைவர்க இருந்து வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடு பட்டிருப்பவர்கள் இதை எப்படிப் பெறமுடியும்? ஆகவே இதை ஒரு சமூகப் பணியாகக் கருதவேண்டும்.

அரசு எவ்வளவு செலவுசெய்தாலும் அவை சரியாக அவர்களைச் சென்று அடைகிறதா என்ருல் இல்லை. காரணம் என்ன? வட்டி யில்லாக் கடன்கள் கொடுக்கிருேம். இன்னின்ன திட்டங்கள் உள்ளன என்று அறிவித்தால் அந்த மக்கள் நேரடியாக அதை வந்து பெறுவதற்கான வாய்ப்பில்லை, வசதியில்லை. யார் இடம் மனுப் போடுவது என்று வரும்போது இடையில் தரகர்கள் வரு கிருர்கள். நீ மனு போடு நான் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன் என்கிருன். அங்கேயும் அவன் பணம் வாங்கிக் கொள்கிருன். ஏழை மக்கள் அவர்களுக்கும் பணம் கொடுக்கிருர்கள். தரகர்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வேறு ஒரு அலுவலகம் செல்கிருர்கள். அங்கு என்ன செய்கிருர்கள் என்று இவர்களுக்குத் தெரியாது.

ஆகவே, கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் நேரடியாக இந்த ஏழை மக்களுக்குப் போய்சேராததால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன இந்த மக்களுக்கு. அலுவலங்களுக்கு சென்று மனு போட்டு நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் அந்த மக்கள் இல்லை. அப்படித் தெரியாத மக்களுக்கு அதைத் தெரிந்து பெற்றுத்தரக் கூடியவர்களும் இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றிச் சொன்னுர்கள். தீட்டுகிற திட்டங் களில் இருக்கும் குறைபாட்டையும் சொன்னுர்கள். பொதுவாக நான் இவைகளைச் சொன்னலும், சிறப்பான குறைகளுக்கு உள்ள படியே பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குழ. செல்லையா அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கும் மீனவச் சமுதாய மக்களுக்கு லிங்க் ரோடு, கல்வி வசதி, மருத்துவ வசதி இவைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். மீனளத் துறையின் மூலம் அந்த மீனவச் சமுதாய மக்களுக்கு வேண்டிய பல சமுதாயப் பணித் திட்டங்களை அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது. கல்வி ஒன்று மாத்திரம் தான் நாம் செய்யவில்லை ஒவ்வொரு குப்பத்திற்கும் ஒரு பள்ளி என்று வைக்கவில்லை. ஒரு குப்பத்தில் ஏறத்தாழ 50 அல்லது 60 வீடுகள் இருக்கலாம். ஒரு குப்பத்திற்கு ஒரு பள்ளி என்று வைக்க

முடியாது. அவர்களுக்கு ½ மைல், 1 மைல் தொலைவில் பள்ளிகள் இருந்தால் அவர்கள் அங்கே போய் படிக்கட்டும் என்று விட்டு விடுகிறோம். ஆனால் 5-6 குப்பத்தைச் சேர்த்து, அவற்றிற்கு அருகாமையில் பள்ளிகள் இல்லாமல் இருந்தால், அங்கே பள்ளிகள் வைக்க சாத்தியக் கூறுகள் இருந்தால் வைக்கலாம் என்று இருக்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட இடங்கள் எதுவும் இல்லை. அதனால் பள்ளிகள் நிறுவவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நீடாமங்கலம் சோமசுந்தரம் அவர்கள் பல குறைகளைச் சொன்னார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை எங்கோ போட்டு விடுகிறார்கள், வாரியத் தலைவராகப் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு தந்தை ஜாதி என்னவோ அந்த ஜாதிப் பெயர்தான் வைக்க வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். அப்படித்தான் நடைமுறை வைத்து இருக்கிறோம். இது ஏற்கனவே இருக்கும் முறை. ஹிந்து லா படி தந்தையின் ஜாதி பெயர்தான் மகனுக்கும் இருக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, இன்னின்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, இங்கே அமைச்சரவர்கள் போடும் ஆணை சரிவர நடைமுறைப்படுத்தவில்லை, என்பதைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதனால் அரிசன மக்களுக்கு பயன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். இத்தகைய இன்னல்களைப் போக்குவதற்காகத்தான் இந்த அரசு தனியாக அரிசன நலத்துறை ஆரம்பித்து. ஒரு அமைச்சரையும் வைத்து, நடத்தி வருகிறது. அமைச்சர் அவர்களே அவர்களுடைய உத்தரவுகளை அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்கிறபோது நாங்கள் எல்லாம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இழந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறோம். இது மிகப் பெரிய ஒரு குற்றச்சாட்டு என்று நான் கருதுகிறேன். யார் அந்த அதிகாரிகள், அமைச்சரின் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றாத அந்த அதிகாரிகள் யார், ஏன் அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்யவில்லை, அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன அப்படிப்பட்டவர்களை உடனடியாக டிஸ்மிஸ் செய்யவில்லை என்றால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் தேவையில்லை.

1974 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அதிகாரிகள் அரசு தீட்டுகின்ற திட்டங்களை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்தவில்லை என்ற புகாரை அமைச்சரவர்கள் இப்போதுதான் இங்கே வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். நண்பர் லத்தீப் அவர்களின் கேள்வியும் நான் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. எப்படி சிக்கலைத் தீர்க்கலாம். எப்படி அரிசன நல இலாகாவை ஒழுங்குபடுத்தலாம் என்பதை வெகு விரைவில் முடிவு செய்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். இது பரவலாக மேலே இருந்து கீழே தாசில்தார் வரையிலும் இந்தக் குறைகள் இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற உணர்வு இல்லை. அவர்களுக்கு ஏன் செய்யவேண்டும், எடுத்துப் போட்டு வைக்கலாம் என்று இருக்கிறார்கள். கேட்கிறார்கள், உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுமா என்று.

இத்தனை மாணவர்கள் வந்து என்னிடத்தில் குறைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூழ் குடித்தவனுக்கு வசதி தேவையா, இந்தப் பணம் போதாதா, இதற்கு மேலும் வேண்டுமா என்று கேட்கிற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அரசு செய்கிற திட்டங்களைப்பற்றிக் கேட்கிறபோது எத்தனை அதிகாரிகள் மனம் சலித்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள், எத்தனையோ புகார்கள் என்னிடத்தில் வந்திருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும், நல்ல வழி காண்பது நல்ல நோக்கமாக இருக்கும் எனக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எல்லோருக்கும் அந்தச் சமுதாய மக்கள்மீது அக்கறை இருக்க வேண்டும். ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக பேசிவிடுவது நல்லது அல்ல. அரசு கொடுக்கிற உதவித் தொகைகளை அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். அரசு அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்யாது கேட்கிறவர் மனத்தைப் புண்படும்படி பேசுவது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். எத்தனை பேர் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து எத்தனை

பேர்களை டிஸ்மிஸ் செய்து நடவடிக்கை எடுப்பது ? அதுவும் ஒரு பெரிய பிரச்னைதான். அனுமார் வால் போல் நீண்டு கொண்டே போகும். அந்த அதிகாரிகள் மனதில் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கக் கூடாது.

தந்தையின் ஜாதிப் பெயர்தான் பிள்ளைக்கு என்று ஹிண்டு லா சொல்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக கலப்புத் திருமணம் செய்கிற பிள்ளைகளுக்குத்தான் இது பற்றி பேசுகிறோம். கலப்புத் திருமணம் ஏன் செய்து கொள்கிறார்கள்? ஜாதி ஒழியவேண்டுமென்பதற்காக கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திருமணம் செய்துகொண்டு விட்ட பிறகு மறுபடியும் இதே ஜாதி பெயர்களைப் போட்டுக்கொள்வது என்றால் கலப்புத் திருமணத்தால் ஜாதி ஒழியாது என்று சொன்னார்கள்.

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பிறக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு அந்த இரண்டு ஜாதிகளின் பெயரையும் விட்டு விட வேண்டும். அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் சரி, தாழ்ந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் சரி. அப்படியில்லையென்றால், அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் தாழ்ந்த ஜாதியில் தான் இருக்கவேண்டுமென்றால், அந்த ஜாதியின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே போகும். எனவே கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு தகப்பன் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவனோ அந்த ஜாதியின் பெயர்தான் வரும். அவன் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி. ஒருவருக்கு ஒரு முறை, இன்னொருவருக்கு இன்னொரு முறை என்று வைக்க முடியாது. அப்படி இரண்டு பேருடைய ஜாதியும் வரக்கூடாது என்று சொன்னால் கலப்புத் திருமண ஜாதி என்று ஒரு புதிய ஜாதியை உருவாக்கவேண்டும். அதற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் ஜாதி முறை ஒழியவில்லை என்று சொல்லி. அவர்கள் தொகுதியில் தாழக்குடி என்ற இடத்தில் ஒருவர் தாக்கப்பட்டார் என்று சொன்னார்கள். தாக்கப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 5 பேர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு இருக்கிறது.

இப்படி அரிசன மக்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று புகார் கொடுக்கப்பட்டால் உடனேயே அந்த 5 பேரும் அரஸ்ட் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அரசாங்கம் அதை விட்டு வைக்கவில்லை, நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்படி அரசாங்கத்திற்கும் போலீசிற்கும் தகவல் வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். போலிஸ் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஆனால் போலீசிற்குச் சரியான சாட்சிகள் கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் வழக்கைப் போட்டாலும் அது ஜெயிப்பது இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கூறியதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதற்காகத்தான் சொன்னேன். தனி போலீஸ் அதிகாரி போட்டிருக்கிறோம். கடுமையான சட்டம் வைத்து இருக்கிறோம். தனி தாலுக்கா போர்டு வைத்திருக்கிறோம்.

தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கு இன்னும் என்ன செய்யவேண்டும்? ஒரு முறை தவறு செய்தால் ரூ. 250, இரண்டாவது முறை தவறு செய்தால் ரூ. 500, மூன்றாவது முறை தவறு செய்தால் ரூ. 1,000. அபராதம் என்று சட்டம் அமைக்க வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசுக்குச் சொல்கிறோம். ஒரு முறை தவறு செய்தால் இரண்டு மாதம், இரண்டாவது முறை தவறு செய்தால் 6 மாதம், மூன்றாவது முறை தவறு செய்தால் ஒரு வருடம் என்று தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். சட்டம் போட்டு மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்கிறோம், தனி தாலுக்கா போர்டு போடுகிறோம், கமிட்டிகள் போடுகிறோம். இத்தனையும் போட்டு ஒழியவில்லை என்றால், குறை எங்கேயிருக்கிறது, இயங்க வேண்டியவர்கள் இயங்கவில்லை என்றுதானே பொருள்.

சாட்சி கலைக்கப்படுகிறது, சரியான பெயர் கொடுப்பது இல்லை என்றால், என்னதான் சட்டம் போட்டு இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா சொல்லுங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறேன். தீவிரமாக, கடுமையாக சட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமா, கொண்டு வருகிறோம். எது எப்படிக் கொண்டு வந்தாலும், அந்த இடத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு அதைச் செய்ய மனம் இல்லை.

போலீஸ் இலாகாவில் உட்கார்ந்து இருப்பவர்களுக்கும் அதைச் சரிவர செய்ய மனம் இல்லை. அல்லது அங்கே சாட்சிகள் சரியில்லை, இது சரியில்லை, அது சரியில்லை என்றுதான் போய்விடுகிறது. இப்படி கூட்டி கழித்துப் பார்த்தால் நன்மை ஏதும் இல்லை.

இன்னும் கடுமையான சட்டங்கள் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதையும் பரிசிலிக்கிறோம். முடிந்தால், ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

பல நடவடிக்கைகளை தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக நாம் கடந்த 25 ஆண்டு காலமாக எடுத்து வருகிறோம், எவ்வளவு கடுமையாகச் சட்டம் போட்டாலும் அதை ஒழிக்க முடியவில்லை என்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். காந்தியார் மிகச் சிறந்த திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள். ஆனால், இன்னும் அந்த மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. சட்டத்தாலோ, அல்லது வேறு நடவடிக்கையாலோ அவர்கள் முன்னேற்றம் பெற முடியாது என்பதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பலமுறை கூறியிருக்கிறார்கள். மன மாற்றத்தால்தான் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அதிலும், குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கடித்த பாம்புதான் விஷத்தை எடுக்கவேண்டும். அதைத்தான் டாக்டர் சின்ன ராசு அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜாதி இந்துக்கள் தான் அந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், கடித்த பாம்பு தான் விஷத்தை எடுக்கவேண்டும். கடித்தது யார்? உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள்; விஷத்தை எடுக்கவேண்டியது அவர்கள்தானே தவிர வேறு எதுவும் அல்ல.

எனவேதான் அந்த இடத்தில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், போலீஸ் இலாகாவில் இருந்தாலும், நலத் துறையில் இருந்தாலும் அவர்கள்தான் விஷத்தை எடுத்தாக வேண்டும். அவர்கள் விஷத்தை எடுக்காத வரையில் என்ன திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டாலும், எத்தனை கோடி செலவழித்தாலும், எத்தனை பெரிய காந்தியார் வந்தாலும் சமுதாயத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட முடியாது.

எனவே, மறுமலர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். மறுமலர்ச்சியை இன்றைக்கு இந்த நாடு எதிர்பார்க்கிறது. திட்டங்களைக் கொடுக்கிறோம். அதிலே குறைகள் இருக்கலாம்.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

பதினைந்து பைசாவுக்கு மதிய உணவு, இது நீண்ட காலமாகக் குறை. ஆனால், கல்வி இலாகாவிலே 10 பைசாவுக்கு மதிய உணவு. பத்து பைசாவில் கல்வி இலாகா கொடுக்கிற உணவு சத்து உணவாக இருக்கிறது. பதினைந்து பைசாவில் நலத் துறையில் கொடுக்கும் உணவு, சத்து உள்ளதாக இல்லை. நான் போய் சமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமா? பணத்தைத்தான் கொடுக்க முடியும். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் 10 பைசா என்றால் நல்ல உணவாக இருக்கிறது. நான் 15 பைசா கொடுத்தால் சத்து இல்லாத உணவாக இருக்கிறது. அதை அறிந்துதான் 5 ரூபாய் அதிகமாகப் போட்டு வாரத்துக்கு 5 நாள் முட்டை கிடைக்கிறது என்றால் முட்டை என்று வைத்து சத்துணவு, முட்டை, பால் கொடுக்கச் செய்திருக்கிறோம். அதுவும் கிடைக்கவில்லை என்று புகார் வந்தால் . . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 10 பைசாவுக்குக் கொடுக்கிற உணவை அரிசன மக்களோடு உயர்ந்த ஜாதி மக்களும் சேர்ந்து அதைச் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அது போதுமான அளவுதான். மாண்புமிகு அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் கொடுக்கின்ற உணவு அரிசன மக்களுக்காகக் கொடுக்கப் படுகிறது. அரிசன மக்கள் பிறவியிலேயே போதுமான சக்தி அற்றவர்களாக பிறக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் பிறந்த பிறகாவது சத்து உணவு கொடுத்தால் ஒழிய மற்ற சமுதாய மக்களோடு அவர்களால் போட்டி போட இயலாது என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு சத்து உணவு வழங்கவேண்டும் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திசை திருப்புகிறார்கள். பைசா கணக்கில் சொன்னீர்கள், 15, 10 என்ற அளவில் சொன்னீர்கள். பத்து பைசாவுக்கு நல்ல உணவு, 15 பைசாவுக்கு நல்ல உணவு இல்லை என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. அதுவும், இந்த சமுதாயத்தில் பிறக்கிற குழந்தைகள் சத்து அற்ற குழந்தைகள் என்று சொன்னது தவறு. பிளாட்பாரத்தில் போய்ப் பார்த்தால் பிள்ளைகள் கொழு கொழு என்று தான் இருக்கும். மாடி வீட்டுப் பிள்ளைகள் தான் நோஞ்சாம் பிள்ளைகளாக இருக்கும்.

அதையும் இன்றைக்கு மாற்றி கேர் நிறுவனம் மூலம்—கல்வி இலாகாவில் அவர்கள் மூலம் தயார் செய்து கொடுத்தார்கள்—அதைக் கொடுத்தால் சற்று அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பில்பரேஜ் இல்லாமல் ஓரளவுக்கு செய்வார்களா என்று இப்பொழுது செய்துகொண்டிருக்கிறேம். அவர்கள் மூலமாக இந்த 15 பைசா உணவு என்ருலும், நாங்கள் நடத்துகிற விடுதிகளில் தான் முட்டை, பால் கொடுக்கின்ற திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறேம். காய்கறிகளுக்குப் பணம் போதவில்லே என்று கூறினர்கள். விடுதிகளிலும், பள்ளிகளிலும் உள்ள தோட்டங்களில் காய்கறிகளை உற்பத்திசெய்யுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறேம். சத்து உணவு நன்ருகத் தரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணமும், இந்த இலாகா அதுபற்றி அதிக கண்காணிப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். பயிற்சி நிலேயங்களில் மேஜை நாற்காலிகள் இல்லே என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். என்விரன்மென்ட் நன்ருக இருந்தால் தான் படிக்க முடியும் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்ஞர்கள். இதை மத்திய அரசு நடத்துகிறது. மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறேம். எனவே, அது கிடைத்த பிறகு அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க முடியும்.

கிறிஸ்துவ மக்களுக்கு நன்மை செய்துதர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இதுபற்றி முன்னமே கூறியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட நமது பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, இந்து அரிசனங்களுக்கு தருகின்ற பல வசதிகளைப் போல் கிறிஸ்துவ அரிசனங்களுக்கும் தருவதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் தரவேண்டும். மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டில் கிறிஸ்துவ அரிசனங்களுக்கு எல்லா சலுகைகளையும் அளிப்பதற்கு அனுமதி தர வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறேம். அதற்கு இன்னும் பதில் வரவில்லே.

எனவே, நாங்கள் முயற்சி எடுத்திருக்கிறேம். அவர்கள் கூறுவது போல இந்த மாமன்றத்தில் வேண்டுமாஞல் தீர்மானம் போடவில்லே என்ருலும், முதல் அமைச்சர் எழுத்தைவிட மாமன்றம் தீர்மானம் போடவேண்டுமா? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுதி

யிருக்கிறார்கள், வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமும் பல முறை கேட்டு வருகிறோம். ஆனால், மத்திய அரசு இன்னும் அதற்கு பச்சை விளக்குக் காட்டவில்லை. ஜேம்ஸ் அவர்களே அதற்கு முயற்சிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். விரைவிலே அதைக்கூட பெற்றுவிட முடியும். பல முறை இந்த மன்றத்திலே அதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம்.

கிறிஸ்துவ மக்களுக்கு எந்தவித குறைபாடும் இல்லாத அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்குகின்ற நிதி ஒதுக்கீட்டில் இருந்து என்னென்ன திட்டங்கள் செயல்படுகின்றனவோ, அவைகள் அத்தனையும் மற்ற அரிசன மக்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருவதுபோல், கிறிஸ்தவ மக்களுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறோம். அதிலே குறைகள் இருக்காது. அதிலே வேண்டுமானால் யாராவது எங்கேயாவது தாசில்தார் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று மனுவைத் திருப்பி அனுப்பியிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்களும் நடைபெறுகின்றன. எனக்கு அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. தாசில்தாருக்கு யார் எப்படிச் சொன்னார்கள் என்று உடனே அதைத் திருத்தி வேறு உத்தரவு போடுங்கள் என்ற அளவுக்கு இங்கேயிருந்து அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்புகிறோம். எனவே, எற்கனவே ப்ரோவிஷன் இருக்கிறது அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பதற்கு, அதற்காக புதியதாக ஒன்றும் நாம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் 18 சதவிகிதம் பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை என்று பொதுவாக எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 18 சதவிகிதம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டதா என்பதைக் கண்டறிய ஒரு கமிஷன் போடவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுதே அதற்கு ஒரு ஹைலெவல் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். எல்லாத் துறைகளிலும் 18 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய இந்தக் கமிட்டி இப்பொழுதும் இருக்கிறது. சமூக நலத்துறை துணைச் செயலாளர் அதற்கு செயலாளராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாவட்டவாரியாக ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் 18 சதவிகிதம் பூர்த்தி ஆக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கணக்கைப் பெற்று, பரிசீலனை செய்து

எங்களிடம் வந்து சொல்கிறுர்கள். குறைகள் இருக்கிற இடங்களில் நாம் அதைப்பற்றி கண்காணித்து வருகிறோம். ஆனுலும், தேவையான மனுக்கள் இல்லே, தகுதியுடையவர்கள் இருக்கவில்லே என்ற பொதுவான சில சங்கடங்கள் நிலவிக் கொண்டு வருகின்றன. இருந்தாலும் 18 சதவிகிதத்தை பூர்த்தியாக்க இந்த அரசு முயற்சி அத்தனேயும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்ட பட்டதாரிகளுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் ஹவுஸ் ஸர்ஜன்களுக்கு தனி உதவி தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அது இப்பொழுது அரசின் பரிசீலனேயில் இல்லே. சட்ட பட்டதாரி களுக்குத்தான் இந்த ப்ரோவிஷன் ரூ. 1,250, ரூ. 750 கடனுகவும் ரூ. 500 அவர்களுக்கு மான்யமாகவும் தருகின்ற ஒரு திட்டத்தை இன்றைக்கு வைத்திருக்கிறோம். எனவே, நிச்சயம் அவர்களுக்கும் நாங்கள் பரிசீலனே செய்கிறோம் என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல பேர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியிலே இருக்கிற குறைபாடுகளே எடுத்துச் சொன்னுர்கள். நில ஆர்ஜிதத்தில் ஏற்படுகின்ற தாமதங்கள், சில பள்ளி மாணவர்களுக்கு சீருடை வழங்கவில்லே, உபகாரச் சம்பளம் தாமதமாகக் கிடைக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினுர்கள். தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிற கணக்கில் 1972-73-ம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட 1973-74-ல் கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து இருப்பதாகச் சொன்னுர்கள். அதற்குக் கீழே கொடுத்திருக் கிறோம். 28—2—1974 வரைக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உபகாரச் சம்பளத்தின் எண்ணிக்கைதான் அது. இன்னும் மார்ச் 31-ம் தேதி வரை உள்ள கணக்கைப் பார்த்தால் மேலே இருக்கிற 4 லட்சத்தை விட 1974-ம் ஆண்டிலே அதிகமாகப் போகும். எனவே இறுதி வரையில் எல்லா உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து விட்ட பிறகு 1972-73-ம் ஆண்டைவிட 1973-74-ல் அதிகமாகத்தான் வரும். எனவே அரைகுறையாக இருக்கும்பொழுது இருக்கிற கணக்கைப் பார்த்துவிட்டு குறைந்திருக்கிறதே என்று கேட்க வேண்டாம்.

கடந்த ஆண்டு என்ற அளவுக்கு கணக்கு கொடுக்கும்பொழுது, இதைவிட நான் அதிக கணக்கை காட்ட முடியும். இன்னும் இது முடிகின்ற தருவாயில் இருக்கிறது. உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதில் தாமதம் இருந்தால், அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடப்படும். அதைத் தவிர்ப்பதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது.

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அதிகாரிகளுக்கு பொறுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு நிலம் கொடுத்தாலும், சாமர்த்தியம் உள்ளவர்கள் அதைப் போய் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள், சாமர்த்தியம் இல்லாதவர்கள் வாங்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் துவக்கத்திலேயே சொன்னேன். ஹோல் ஹவுஸிங் ஸ்கீமில் மொத்தம் 2 சென்ட் நிலம்தான் தரப்படுகிறது. வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஹோல் ஹவுஸிங் ஸ்கீமின் கீழ் கொடுக்கப்படும் 2 சென்ட் நிலம் பற்றாது என்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருப்பதாக மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

பல திட்டங்கள் பல்வேறு இலாகாக்களின் கீழ் செய்யப்படும் பொழுது, எல்லாமே இந்த ஒரு இலாகா என்று நினைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னிடம் குறை கூறுகிறார்கள். சத்து உணவு என்றால் என் இலாகா மாத்திரம் இல்லை. மருத்துவ சுகாதார இலாகா மூலம் சத்து உணவு தரப்படுகிறது, ஆர்.டி.எல்.ஏ. மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது, விமன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே சத்து உணவு என்று வருகிறபொழுது நலத்துறை இலாகா தான் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

அதே போல நில ஆர்ஜிதம் என்று பார்க்கும்பொழுது எல்லா ஏழைகளுக்கும் நிலம் என்று ஹோல் ஹவுஸிங் இலாகாவில் கொடுக்கிறார்கள். அதே போல ரெவின்யூ இலாகா மூலம் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் தரப்படுகிறது. நலத் துறையில் பணம் போட்டு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 மார்ச் 21

எனவே எதற்கெடுத்தாலும் நலத் துறை ஏன் செய்யவில்லை என்று எந்த இலாகாவிலோ ஏற்படுகிற குறைகளை இந்த இலாகாவிற்கு வந்து என் மீது சொன்னால் நான் என்ன செய்வது? நான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறேன். எந்த இலாகாவில் எந்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் வெளியிலே இருக்கிற மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை என்றாலும், அருள் கூர்ந்து உறுப்பினர்கள் அதைத் தெரிந்துகொண்டு அந்த முறையில் செயல்பட்டால் காரியங்களை வேகமாக விரைவில் செய்ய முடியும்.

டாக்டர் அம்பேத்கார் படத்தை இங்கே வைக்கவேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான பதிலைக் கூறுவார்கள் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருக்கிற பல குறைகளை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். எல்லோருமே இலாகாவில் உள்ள பல குறைபாடுகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் நான் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். அவரவர்கள் தொகுதியிலிருக்கிற குறைகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அவைகள் குறித்தும் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டு, நலத்துறைக்காக நீங்கள் நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையில் கொடுத்த கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனவே, வெட்டுத் தீர்மானங்களை நீங்கள் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 6.30 மணி)

மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று காலையில் பேசும்போதே சொன்னேன். பல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு தீட்டி, நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேதாசலம் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தை ஏற்கெனவே போட்டிருக்கிறோம். திட்டத்தைப் போட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். இன்னும் அங்கிருந்து ஒப்புதலாகி வரவில்லை.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

எல்லா வகையான திட்டங்களையும் இந்த அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது. சாதாரண தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டுமல்ல; மீனவர் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல; தமிழ் நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படுகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் யாரும் போடாத திட்டங்களையும் இனி யார் வந்தாலும் போட முடியாத திட்டங்களையும் நாங்கள் போட்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறு யாராவது வந்தாலும் நாங்கள் போட்ட திட்டங்களைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டிய அளவுக்கு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். வரக்கூடியவர்கள் புதிதாகப் போடுவதற்கான திட்டங்கள் எதையும் நாங்கள் விட்டு வைக்கவில்லை. சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் எங்களுக்குப் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. போடுகிற எல்லாத் திட்டங்களையும் நாங்களே நிறைவேற்றிவிட முடியாது. மத்திய அரசும் சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'ஹாஃப் எ மில்லியன் ஜாப் புரோகிராம்' திட்டத்தின்கீழ் 6,000 பேர்களுக்கு இந்தத் துறையிலே வேலைவாய்ப்புத் தருகிறோம். அதிலே பெரும்பாலானோர் மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஃபிரீஸ் பிளான்ட், ஐஸ் பிளான்ட், கோல்டு ஸ்டோரேஜ், போட் பில்டிங் இவைகளில் பயிற்சி கொடுக்கிறோம். கூட்டுறவு மூலம் நிதி உதவி செய்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும் போது மீனவ மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும், மீனவ மேம்பாட்டுக் கழகம் வந்தாலும் அவர்களுக்கே நன்மைகள் போய்ச் சேரவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். மேம்பாட்டுக் கழகம் 'கமர்ஷியல் ஆஸ்பெக்டில்' செயல்பட்டாலும் கூட, அதிக அளவில் மீன்களைப் பிடித்து, பதப்படுத்தி, நல்ல நிலையில் தயார் செய்து, அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித்தர வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல இதன் நோக்கம். எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் இந்தச் சமுதாயத்திற்குச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த இலாகா செயல்படுகிறது. அந்த வகையிலே திட்டங்கள் திட்டப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 மார்ச் 21

உள்நாட்டு மீன் வளர்ப்பு பற்றிய கருத்தையும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். உள்நாட்டில் இருக்கின்ற குளங்களை தூர் வாரி, அதிக அளவில் மீன்களை வளர்க்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். உள்நாட்டு மீனினங்களை அதிக அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வகையில் தூண்டுதல் முறையில் மீன் இனங்களைப் பெருக்குவதற்கு நிறைய வசதிகளைச் செய்திருக்கிறோம். 'ஃபிஷ் பாண்ட்ஸ்' நிறைய வைத்திருக்கிறோம்.

ஊராட்சித் துறை, பொதுப்பணித் துறைகளின்கீழ் இருக்கின்ற குளங்களில் மீன்களை வளர்த்து, மக்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் மிகவும் அக்கறை செலுத்தி வருகிறோம்.

பழவேற்காடு போன்ற இடங்களில் மீன்களை வளர்க்க நல்ல வசதி இருக்கிறது. உழாமலேயே பலனை அள்ளிக்கொண்டு வருவதைப்போல கடலிலிருந்து மீன்களை அள்ளிக்கொண்டு வந்தோம். இப்போது உழுது பலன் எடுக்கின்ற முறையைப்போல் குளங்களிலே நல்ல தரமான இறால் குஞ்சு, மடவா குஞ்சுகளை வளர்த்து பலன் எடுக்க திட்டமிட்டு, நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். கடல் மீன்களைக்கூட இப்போது வளர்க்கத் தொடங்கிவிட்டோம்.

பல துறைமுகங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சென்னை துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது சென்னை துறைமுகம் ஒரு கோடி, இரண்டு கோடியில் அல்ல; 6 கோடி ரூபாயில் விரிவுபடுத்தப்பட இருக்கிறது. இது வரையில் இத்திட்டத்திற்கு டிசைன் தாமதம்; இடத்திற்கு தாமதம் இருந்தது. இப்போது எல்லாம் முடிவாகி, வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது; இன்னும் தொடக்க விழா செய்யவில்லை. அந்தத் துறைமுகமும் விரைவிலே செயல்பட இருக்கிறது.

குளச்சல் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கிற டிரெயினிங் சென்டரை எங்கும் மாற்றிவிடப்போவதில்லை; அங்கேதான் இருக்கும். மாற்றிவிடுவோம் என்று யாரோ தவருக கட்டிவிட்ட கதைதான் அது. அதை நம்ப வேண்டாம்.

1974 மார்ச் 21] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

குளச்சலை இன்னும் பெரிய துறைமுகமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போதே போட் ஜெட்டி, ஐஸ் பிளான்ட், ஃப்ரீஸ் பிளான்ட் முதலியவை நிறுவுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் விரிவாக்க இந்தத் துறை முயற்சி எடுக்கும். அங்கே இருக்கின்ற டிரெயினிங் சென்டரை நாகர் கோவிலுக்கோ அல்லது வேறு இடங்களுக்கோ மாற்றம் செய்ய மாட்டோம் என்ற உறுதிமொழியினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு கூறிக்கொள்கிறேன்.

மண்டபத்தில் பெரிய ஃபிஷ் மீல் பிளான்ட் இருக்கிறது. அங்கே டிராலர்ஸ் வேண்டுமென்று அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சத்தியேந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 50 டிராலர்ஸ் வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். இங்கும் பெரிய டிராலர்ஸ் கட்டவேண்டுமென்றும் பல படகுத் துறைகள் கட்ட வேண்டுமென்றும் திட்டம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். நிறைய துறைமுகங்கள் வந்தால், மீனவ மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலம் நிறைய படகுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கவும், நிறைய மீன்களைப் பிடித்து பதப்படுத்தி, அதன் மூலம் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டவும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். தமிழகத்தின் மீனளத் துறை இப்படி பல்வேறு வகைகளில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது ; அந்த வகையில் நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி செயலாற்றி வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் முத்துச் சிப்பிபற்றிச் சொன்னார்கள். முத்து இப்போது குளிக்கப்படாததால் சங்கு குளிக்க உத்தரவு கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். முத்து கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருந்தாலும் ஆய்ஸ்டர்ஸ் தூத்துக்குடியில் இருக்கின்றன. அவைகளை உயிரோடு வைக்க வேண்டாமா ? அந்த இனம் உயிரோடு இருந்தால்தான் முத்து உற்பத்தியாகும். இப்போது அங்கே சங்கு குளிக்க உத்தரவு கொடுத்தால் அந்த இனம் அழிந்துபோகும். ஆகவேதான் தூத்துக்குடி தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் சங்கு குளிக்க உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்கு 10 ரூபாய் செலுத்தி

லைசென்ஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தூத்துக்குடியில் மட்டும் அனுமதி தரப்படவில்லை. ஆழிகள் உயிரோடு இருக்க வேண்டும். செயற்கை முறையில் முத்து தயாரிக்க வேண்டுமானால் ஆழிகள் வேண்டும். உயிரோடு இருக்கின்ற ஆழிகளில் வைத்துத்தான் செயற்கை முத்துக்களை உருவாக்க வேண்டும். ஆகவே, தூத்துக்குடியில் சங்கு குளிக்க அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அறங்காவலர்களை நியமிப்பதில் தாமதம் ஆகிறது; அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு சட்டம் இயற்றியாகிவிட்டது. அந்தந்த வட்டாரத்திலே இருக்கிற அறங்காவலர் குழுக்களை மாற்றி அமைக்கும்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உரியவர்களுக்கு மனுப் போட்டு, சம்பந்தப்பட்ட துறை மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதற்கு உரியவர்களும் மற்றவர்களும் துணை புரிந்தால் நிச்சயம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும்; தாமதம் தவிர்க்கப்படும்.

கல்லூரி மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் உபகாரச் சம்பளத்தை 50 சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தி இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு இன்றைக்கு எல்லா மாணவர்களுக்கும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. 1968-69-ம் ஆண்டு வரையில் எத்தனை மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்தார்களோ அத்தனை மாணவர்களுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இங்கே உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதற்காக வழங்கப்படுகின்ற நமூனாவில் தவறு இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இன்னின்ன கோர்ஸுக்கு இவ்வளவு பணம், பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இன்னின்ன கோர்ஸுக்கு இவ்வளவு பணம் என்று மத்திய அரசு ரெகுலேஷன்படி போட்டு திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துவிட வேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் நலன்—இந்த இரண்டு பிரிவுகளையும் ஒரே செயலாளர், சமூக நலத் துறை செயலாளர் பார்த்துவருகிறார். இந்த இரு பிரிவினர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளத்திற்கான நமூனாக்களை இந்தச் செயலாளரே தயார் செய்

கிறார். அந்த நமூனுக்களில் சில விபரங்கள் மாறி மாறி இருக்கின்றன. அந்த நமூனுவில் ஒன்று இருக்கிறது; இந்த நமூனுவில் ஒன்று இருக்கிறது; அந்த நமூனுவில் உள்ளவர்களுக்கு டிவிஷன் பீஸ் கிடைக்கிறது; இந்த நமூனுவில் உள்ளவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை; அதற்கு புக் மணி இருக்கிறது; இதற்கு புக் மணி இல்லை என்று மாணவர்கள் குழம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அதை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னின்ன கோர்ஸுக்கு இந்தப் பிரிவு மாணவர்களுக்கு இவ்வளவுதான் உபகாரச் சம்பளம் என்று, அதுவும் மத்திய அரசு கொடுக்கிறதா மாநில அரசு கொடுக்கிறதா என்பதை எல்லாம் திட்டவட்டமாக நமூனுவில் குறிப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

பி.சி. மாணவர்களுக்கு மத்திய அரசு உதவித்தொகை கொடுக்கவில்லை. அதைத் திட்டவட்டமாகப் போட்டுவிட வேண்டும். அதை இப்போது வலியுறுத்தி இருக்கிறேன்; கண்டிப்பாகவே இருக்கிறேன். இதிலே மாணவர்களுக்கு தெளிவு ஏற்பட்டுவிட்டால் வீணாக குழம்பமாட்டார்கள். பீதிகளுக்கு ஆளாக மாட்டார்கள்; அரசியல் வாதிகளின் தூண்டுதல்களுக்கும் இடமிருக்காது. அதற்கு இந்த வகையிலே வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மீனளத்துறைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியக்கோரிக்கைகள் இரண்டினையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என் இராஜாங்கம்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சட்டமன்றத்தில் பேசுவதும், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதுமான உள்ள ஒரு விஷயத்தில் உள்ள சிக்கல்--இந்து மதத்தில் இருந்து வேறு மதத்திற்குப் போய்விட்டால் இந்து என்ற பெயரும் போய்விடுகிறது. இந்து கிறிஸ்தியன் என்று இல்லை. காரணம் கிறிஸ்துவர்களில் அரிஜன் என்று இல்லை. இந்து மதத்தில் இருக்கிற வரையில்தான் இந்து அரிசன் என்று இருக்க முடியும். இந்து அரிசன் ஆக இருக்கிற வரையில் மத்திய அரசு

சட்டப்படி சலுகைகள் இருக்கின்றன. இந்து அரிசன் கிறிஸ்து வணங்கிவிட்டால் அரிசன என்ற பெயர் அங்கே இல்லை. அவர்களுக்கும் சலுகை வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசுதான் சட்டத் திருத்தம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பது ஒன்று. ஆகவே கிறிஸ்துவ அரிசன் என்று சொல்வது தவறு. மதம் மாறிவிட்டாலேயே இந்து என்ற பெயர் போய்விடுகிறது.

இரண்டாவது, இவர்களுக்கும் சலுகை வேண்டுமென்று சொல்வது அழகாக இருக்கிறது, என்றாலும் அது மத்திய அரசாங்கம் சட்டத் திருத்தம் செய்யவேண்டியது.

மூன்றாவதாக, முன்பே 80 லட்சம் அரிசனங்கள் இந்து மதத்தில் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. அதில் 20 லட்சம் பேர்கள் மதம் மாறிவிட்டார்கள். இன்றையதினம் அரிசனங்கள் 76 லட்சம்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது நாளுக்கு நாள் இந்த மக்கள் தொகை குறைவதுபோல இருக்கிறது. சரியான கணக்கு விவசத்தை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அரிசனங்கள் கிறிஸ்துவர்களாக மாறிவிட்டவுடன் அவர்களது பொருளாதார நிலை மாறிவிடவில்லை. சமுதாயத்தில் கிறிஸ்துவர்களாகியும் முன்பு இருந்த அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் கிறிஸ்துவர்களாக மாறினாலும், பொருளாதார அடிப்படையில் கவனித்து இவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசியல் சட்டத்தின் விதி என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்த மாமன்றத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கார் படத்தை வைக்கவேண்டுமன்று திரு. வை. பாலசுந்தரம் அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பதில் அளிக்கிறபோது முதல் அமைச்சர்தான் அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நலத்துறை அமைச்சர் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் என்ன கருத்தில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க முடியுமா?

1974 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: டாக்டர் அம்பேத்கார் இந்தியா பூராவுக்குமே அரசியல் சட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்தவர். அகில இந்திய, மாநில சட்டமன்ற அவைகளிலும் அவர் படம் வைக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுப்பும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 28—2—1974 ஆம் நாள் வரை பள்ளியில் பயில்வோர், கல்லூரியில் பயில்வோர் எண்ணிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறது, இந்த எண்ணிக்கை அதிகமாகலாம் என்ருர்கள். மாணவர்கள் எண்ணிக்கை எப்படி இன்னும் ஒரு மாதத்தில் அதிகமாகும்? மேலும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கல்லூரி மாணவர்கள் எண்ணிக்கை இதன்படி குறைந்துவருகிறதாகத் தெரிகிறதே, இதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: 28—2—1974 ஆம் நாள் வரை என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்கில் இதுவரை ஸ்காலர்ஷிப்—பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கைதான். கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அல்ல. அங்கே படிக்கிற மாணவர்கள் உதவித்தொகை கோரி விண்ணப்பித்திருக்கிருர்கள். நாம் அந்த நமூனக்களைப் பரிசிலனை செய்து இதுவரை இந்த எண்ணிக்கையினருக்குக் கொடுத்திருக்கிரும். மேலும் இருக்கிற நமூனக்களைப் பரிசிலனை செய்து இன்னும் இருக்கிற ஒரு மாதத்தில் மேலும் பலருக்கு வழங்கக்கூடும். ஆகவேதான் இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் என்று சொன்னேன். எண்ணிக்கை அதிகரிப்புக்குத் தகுந்தாற்போல பணமும் அதிகரிக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர் கிறிஸ்துவராக மாறினவுடனேயே அவாது பொருளாதார நிலையில் மாற்றம் இல்லை என்கிருர்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனல் மத்திய அரசு சொல்வது கிறிஸ்துவ மதத்தில் சாதி இல்லை, இஸ்லாமிய மதத்தில் சாதியில்லை. இந்து மதத்தில்தான் வர்ணுசிரம முறைப்படி பல சாதிகள் இருக்கின்றன. இதில் அரிசனங்கள் இருக்கிருர்கள்—தீண்டாதவர்களாகவே இருக்கிருர்கள். உயர்ந்த

சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்ற பிரிவு இருக்கிறது. ஆகவே இந்து மதத்தில் உள்ள அரிசனங்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும். இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த அரிசன் கிறிஸ்துவ மதத்திலோ, இஸ்லாம் மதத்திலோ சேர்ந்துவிட்டால் இந்தச் சலுகை கிடையாது என்பதுதான். இதுதான் நடைமுறை.

ஆனால் நமக்குத் தெரியும். ஒரு அரிசன் கிறிஸ்துவராக மாறினவுடனேயே சாதி பாகுபாட்டில் இருந்து விலக்குப் பெற வில்லை. ஒரு பாதிரியார் சுடுகாட்டில் சவத்தைப் புதைப்பதற்குக் கூட தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக்கார கிறிஸ்துவர்களது சவத்தைப் புதைக்க சுவர் வைத்து சுடுகாட்டைப் பிரித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது கிறிஸ்தவ சாமியாருக்கே அந்தப் பக்குவம் இன்னும் வராதபோது நடைமுறையில் எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால், அந்த மதத்தின் கொள்கை—டாக்ட்ரின் சாதிப் பிரிவு கிடையாது என்பதை வைத்துத்தான் மத்திய அரசு இப்படித் தீர்மானித்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திரு. என். டென்னிஸ், திரு. கு. அ. பொம்மன், திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா ஆகியவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை 30-க்கு கொடுக்கப் பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப் பட்டன.

திரு. எ. சுப்பிரமணியம், திரு. எஸ். வடிவேல், திரு. சு. ம. துரைராஜ் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவை யின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,93,04,100-க்கு மேற் படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் ஆகியவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக்கோரிக்கை 21-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. கே. எ. வகாப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி--

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 21-மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,76,40,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை மாலை 6.50 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

193. Notification issued with G.O. Ms. No. 3314, Public (Elections-IV), dated the 15th December 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Legislature Travelling Allowance Rules, 1955. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]

194. Notification issued with G.O. Ms. No. 375, Rural Development and Local Administration, dated the 19th February 1974 in regard to an amendment to the Rural Development and Local Administration Notsfication No. II (2) Rule 1283/(AAE)/74, dated the 18th January 1974 relating to redivision of wards and reservation of seats in the Tiruvannamalai Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]